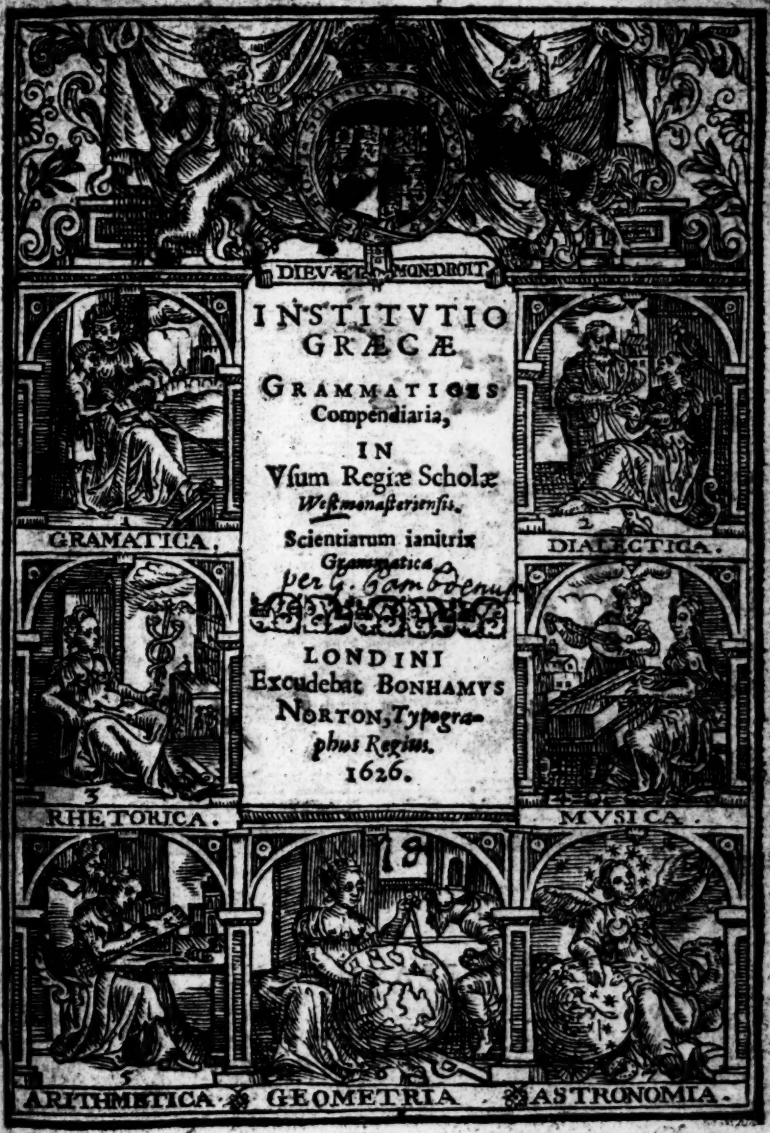

Liber collegii omnium animarum fidelium defunctorum de Oxon

Studium Grammatices omnibus
esse necessarium.

BIBL. COLL. OMN. ANIM. XON.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.

Τῶν ἱστειῶν σωαγωγὸς πυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κ᾽ μέζοις ἐφισάνω.
Μιχ᾽. ὁ Ψέλλος.

GRÆCORVM LITERÆ SVNT 24.

Figura.	*Nomen.*	*Potestas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	y
Γ ſ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ ∂ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	E pſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	k c
Λ λ	λάμδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	Zigma	ſ
Τ τ ⅂	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖ ψιλὸν	Y pſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ϕ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	O mega	o magnum.

Ex literis ſeptem ſunt vocales φωνήεντα, α, ε, η, ι, υ, ο, ω: Reliquæ ſeptemdecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Diuiſio Vocalium.

Vocales { Longæ μακραὶ, η, ω. / Breues βραχέα, ε, ο. / Ancipites ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ κύριαι, αι, αυ, ει, ευ, οι, υι. / Impropriæ καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, iota ſubiecto; ηυ, ῃ, ωυ.

Diuiſio Conſonantium.

Conſonantes ſunt mutæ ἄφωνα, & ſemivocales ἡμίφωνα.

Mutæ diuiduntur in { Tenues ψιλαὶ, π, κ, τ. / Medias μέσα, β, γ, δ. / Aſpiratas δασέα, φ, χ, θ.

Mutæ invicem mutabiles ſunt { π, β, φ. / κ, γ, χ. / τ, δ, θ.

Semivocales ſunt vel { Duplices διπλαὶ, ζ, ξ, ψ. / Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus.

Accentus προσῳδίαι ſunt tres: acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ ſyllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ ſignatur, ſed in omni ſyllabâ intelligitur, in quâ nullus eſt accentus.

Spiritus πνεύματα, duo ſunt, lenis ψιλὸν: aſper, δασύ. Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ρ aſpirantur. Sed ſi medio ρ geminetur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut ἄῤῥωστος vale.

Apo-

Apostrophus est nota rejectæ vocalis, ob vocalem sequentem'.

Reijciuntur per apostrophum vocales α, ε, ι, ο; diphthongi αι, οι, ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ' ἡμῶν pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχὴ. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ tres: Singularis, ἑνικὸς; Dualis, δυϊκὸς; Pluralis, πληθυντικὸς.

Casus πτώσεις sunt quinque: Nominativus, ὀρθὴ; Genitivus, γενικὴ; Dativus, δοτικὴ; Accusativus, αἰτιατικὴ; Vocativus, κλητικὴ.

Genera sunt tria: Masculinum, ἀρσενικὸν; Fœmininum, θηλυκὸν; Neutrum, οὐδέτερον.

Articulus.

Articulus duplex: Præpositivus προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

	Singulariter.	Dual.	Plural.
	N. G. D. Ac.	N. A. G. D.	No. G. Da. Ac.
Masc.	ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς.
Fœm.	ἡ, τῆς, τῇ, τὴν	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς.
Neut.	τὸ, τοῦ, τῷ, τὸ	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

	Singulariter.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Da. Ac.
Masc.	ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν,	ὥ, οἷν,	οἵ, ὧν, οἷς, οὕς.
Fœm.	ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν,	ᾱ, αἷν,	αἵ, ὧν, αἷς, ἅς.
Neut.	ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ.	ὥ, οἷν.	ἅ, ὧν, οἷς, ἅ.

Sic. ὅστις, ἥτις, ὅπη, & ὁπότερος, ἥτις, ὁτιοῦν.

Declinationes κλίσεις sunt decem, quinque nominum simplicium, & quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. Genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini, ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chrysses; sed ὁ ᾗ ἥ λητὴς, latio, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plural Nom. οἱ Αἰνείαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τὰς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνείαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσης.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾳ.

Plural. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τὰς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

De Genitivo.

Quædam nominâ in ᾱς, Doricè declinata, formant genitivum in ᾶ, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet ᾳ, ῃ, ῳ, punctulo subjecto.

De

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus est idem cum Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητιέτης consiliarius.
- Gentilia, ut σκυθης Scytha.
- Poetica in πης, ut κυνώπης impudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τρίβω tero.

formant Vocativum in α brevi, ut ὦ μητιέτα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα musa; ἡ τιμὴ honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Accu. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ. Ac. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμὴ.

Dual Nom. & Acc. τὰ τιμᾶ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμᾶ.

Plural. Nom αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαὶ.

Finita in δα, τα, ρα, & α purum, retinent ubique α in singulari: sic Ἀθηνᾶ Minerva, Ναυσικᾶ Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur, cum vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλλὰ pro ἀλκῇ robori, & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes ος & ον: ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius, ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγ☉, Gen. τῦ λόγυ, Dat. τῷ λόγῳ. Ac. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω. Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν. Voc. ὦ λόγω.

Plural. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις. Acc. τὺς λόγυς, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τῦ ξύλυ, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα, Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum, ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄσφασι pro ἄσφοις, σάκκασι pro σάκκάτοις: pauca patiuntur Apocopen, ut ἔει pro ἔειον, lana, & nonnullis θι & φιν adjungitur, ut στρατοφι pro στρατ☉ exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων: ως masculini, fœminini & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως Menelaus; τὸ ἔυγεων fertile.

Sing. Nom ὁ Μενέλεως, Gen. τῦ Μενέλεω, Dat. τῷ Μενέλεῳ, Acc. τὸν Μενέλεων, Voc. ὦ Μενέλεως.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν Μενέλεῳν, Voc. ὦ Μενέλεω.

Plural. Nom. οἱ Μενέλεω, Gen. τῶν Μενέλεων, Dat. τοῖς Μενέλεῳς, Acc. τὺς Μενέλεως, Voc. ὦ Μενέλεω.

Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.

Plural. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant accusativum in ω, ut Ἄθως, Ἄθω Atho mons, ἕως ἕω aurora, Κέως Κέω Ceos insula, Κῶς Κῶ Cos insula, λαγὼς λαγὼ lepus.

veteres

Veteres Attici ν finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγήρω pro ἀγήρων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χρέως debitum.

Quinta Declinatio Imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ Τιτὰν, Gen. τοῦ Τιτᾶνος, Dat. τῷ Τιτᾶνι, Acc. τὸ Τιτᾶνα, Voc. ὦ Τιτὰν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ Τιτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν Τιτάνοιν, Voc. ὦ Τιτᾶνε.
Plural. Nom. οἱ Τιτᾶνες, Gen. τῶν Τιτάνων, Dat. τοῖς Τιτᾶσι, Acc. τοὺς Τιτᾶνας, Voc. ὦ Τιτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc ὦ σώματε.
Plural. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus desinit in α:

Exceptiones.
- Gravitona in ις & υς, pura in genitivo formant accusativum in ιν & ων, ut ὁ ὄφις, serpens, τὸν ὄφιν; ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.
- Gravitona in ις & υς, non purè declinata, utramque retinent terminationem α et ν, ut ἡ ἔρις contentio, τὴν ἔριδα, et ἔριν; ὁ πέλυς advena, τὸν πέλυδα & πέλυν.
- Nomina in αυς & ως formant accusativum in αυν & ουν, ut γραῦς anus, γραῦν; βοῦς bos, βοῦν, poëticè βόα. Sed πούς pes, habet πόδα, et ὀδούς dens, ὀδόντα.

Voca-

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Quæ declinantur per εν/Θ in genitivo, & adjectiva in ων & εις, vocativum formant in εν: ut ὁ χαὶ ἡ πέρων, ὦ πέρεν tener; ὁ χαείεις gratiosus, ὦ χαείεν & ὦ χαείες

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μητὴρ mater, ὦ μητὲρ; & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ ἀνὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ salvator; ὦ πάτερ, δαέρ, ἄνερ, σῶ τερ. αἰτεῖσθω in primis tres

Nomina in ευς & ως abijciunt σ, ut βασιλεὺς rex, ὦ βασιλεῦ; præter ποῦς pes, ὦ ποῦς; & ὀδὼς dens, ὦ ὀδὼς, ad differentiam adverbij ποῦ, ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βόστρυς botrus, ὦ βόστρυ; ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμὶς.

Quædam Polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut ὁ Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari, assumendo σ ante ι, & abijciendo δ, θ, ν, τ; vel à Nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραψι: Βασιλεὺς rex, Βασιλεῦσι: κόραξ corvus, κόραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο: ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι: ut πατὴρ πατράσι Sed in Acc. sing. πατέρα, & μητέρα tantùm leguntur, quia πατρὰ patriam, & μήτρα matricem significant.

Dativus Poëticus formatur à Genitivo singulari mutando Θ in εσσι vel εσι, ut ἥρωΘ ἡρώεσσι, & ἡρώεσι, Heros: ἔπΘ ἐπέεσσι verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in Θ, additur syllaba φι vel φιν, ut στήθΘ pectus, στήθεσφι: μελεδὼν cura μελεδωνόφι: suntque indeclinabilia.

Apocope

Apocope etiam accidit in hac declinatione, in omnibus casi us singularibus : ut in Nominativo, τὸ σκέπα pro σκέπασμα tegmen. In Genitivo, τῆς Αἴαν pro Αἴαντος. In Dativo, τῇ δαΐδι pro δαΐδι pugnæ: παρφκοιτι pro παρακοίτιδι uxori : τῷ ἱδρῳ pro ἱδρῶτι sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα ; τὸν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν Laodamas : Αἶα pro Αἶαν Ajax.

Nominibus & Verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus subsequatur : ut λέουσιν ὀκείνοις : τύπτουσιν ἐκεῖνον : ἔτυπτεν αὐτόν.

Vt variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales, & consonantes sunt ante & Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος; litera.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω ἡ Λητώ, όος, Latona.
αν. ὁ παιὰν, ανος, Pæan.
τὸ τύψαν, ανος, quod verberavit.
εν. τὸ τερὲν, ένος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
ων ὁ Ἕλλην, ωνος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, pastor.
ιν ἡ ἀκτὶν, ῖνος, radius
ον. τὸ μεῖζον, ονος majus.
τὸ τύπτον, οντος. verberans.
πους, τὸ δίπους, οδος. bipes.
τὸ τυπτόμενον, ὄντος. verberaturum.
ων. ὁ μόσχων, ωνος turris.
τὸ ζεῦγος, γους. jugens
ορ. ἡ κλάδος, ορος. ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος. hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος. Xenophon.
ὁ Δράκων, οντος. Draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακος. thorax.
ὁ ἄναξ, ακτος. rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος. rapax.
ἡ θρὶξ, τριχὸς. capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος. ala.
ὁ ὄνυξ, υχος. unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος. vulpes.
ρ. ἡ δάμαρ, αρος. uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος. hepar.
ὁ θρὶξ, τριχὸς. pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς. manus.
ηρ. ὁ σκὼρ, ηρὸς. vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος. servator.
ὁ αἰθὴρ, ἔρος. æther.
ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἄνερος. vir
ορ τὸ ἦτορ, ορος. cor.
υρ. ὁ κὴ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς. fur.

ὁ Ex-

ὁ Ἕκτωρ, ορος. Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος. aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντὸς. Ajax.
ὁ μέλας, ανος. niger.
ἡ μονὰς, άδος. unitas.
τὸ γῆρας, αος. senectus.
τὸ σέλας, αος. flamma.
αυς. ἡ δαὶς, αιτὸς. conviviũ.
ὁ καὶ ἡ παῖς, αιδὸς. puer, puella.
αυς. ἡ ναῦς vel νηὸς, αὸς vel ηὸς, navis.
ευς. ὁ κλεὶς, ευὸς. pecten.
ὁ χαρίεις, έντος. gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς. clavis.
ευς. ὁ βασιλεὺς, έος. Rex.
ης. ἡ ἐσθῆς, ῆτος. vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντος. honoratus.
ὁ Κλήμης, εντος. Clemẽs.
ὁ Δημοσθένης, εος. Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, εος. serpens.
ὁ Πάρις, ιδος. Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος. avis.
ἡ χάρις, ιτος, gratia.
ος. τὸ τεῖχος, εος. murus.
τὸ τεμνὸς, ὸτος. verberans.
υς, ὁ καὶ ἡ βοῦς, ὸς. bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὀδοὺς, όντος. dens.
ὁ πούς, οδὸς. pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς ὁ μῦς, υός. mus.
ὁ πέλεκυς, εος. securis.
ἡ χλαῖνα, υδος, chlamys.
ὁ ζευγνὺς, υὸς, jungẽs.
ἡ κόρυς, υθος et υος galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρωὸς, ωὸς. Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, λὸς, sal.
ἡ ἅλς, λὸς, mare.
νς. ἡ ἔλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς, ρος beat.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς. vultus.
ὁ Ἄραψ, βος. Arabs.
ἡ κατάλυψ, ος, scala.

Quinque Declinationes nominum Contractorum.

Declinationes nominum Contractorum oriuntur ẽ quintâ Simplicium.

Appellantur nomina Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cùm duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur: ut τεῖχος, τεί χει: vel Crasi, cùm utraque vocalis, vel altera mutatur, ut τεῖχος, τεί χος.

Prima

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes, in ης Masculini, Fœminini, & Communis generis: ut ὁ Δημοδένης: ἡ τριήρης trirēmis; ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες et ον neutrius, ut τὸ ἀληθὲς, verum: τὸ μέλ-ον, membrum.

Sing. Nom. ὁ Δημοδένης, Gen. τοῦ Δημοδένε-ος, υς. Dat. τῷ Δημοδένε-ϊ, ει, Acc. τὸν Δημοδένε-α, ην, Voc. ὦ Δημοδένες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοδένε-ε, ην. Gen. et Dat. τοῖν Δημοδενέ-οιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοδένε-ε, ην.

Plural. Nom. οἱ Δημοδένε-ες, εις, Gen. τῶν Δημοδενέ-ων, ῶν. Dat. τοῖς Δημοδένε-σι, Acc. τοὺς Δημοδένε-ας, ους. Voc. ὦ Δημοδένε-ες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖ-χ-ος, Gen. τοῦ τεί-χ-ε-ος, υς. Dat. τῷ τεί-χ-ε-ϊ, ει, Acc. τὸ τεῖ-χ-ος, Voc. ὦ τεῖ-χ-ος.

Dual. Nom. et Acc. τὼ τεί-χ-ε, τείχη. Gen. et Dat. τοῖν τεί-χ-έ-οιν, οῖν, Voc. ὦ τεί-χ-ε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τεί-χ-ε-α, η, Gen. τῶν τεί-χ-έ-ων, ῶν, Dat. τοῖς τεί-χ-εσι, Acc. τὰ τεί-χ-ε-α, τείχη, Voc. ὦ τεί-χ-ε-α, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς; καὶ τὸ ἀληθὲς. Gen. τοῦ, καὶ της, καὶ τοῦ ἀληθέ-ος, ἀληθοῦς. Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀληθεῖ, ἀληθεῖ. Acc. τὸν, καὶ τὴν ἀληθέ-α, ἀληθῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς. Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθὲς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ τὰ, καὶ τὼ ἀληθέ-ε, ἀληθῶ. Gen. Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἀληθέ-οιν, ἀληθοῖν.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀληθέ-ες, ἀληθεῖς; καὶ τὰ ἀληθέ-α, θῆ. Ge. τῶν ἀληθέ-ων, ἀληθῶν. D. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἀληθέ-σι. Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀληθέ-ας, θεῖς; καὶ τὰ ἀληθέ-α, θῆ. Voc. ὦ ἀληθέ-ες, ἀληθεῖς; καὶ ὦ ἀληθέ-α, θῆ.

Regula.

Nomina propria hujus Declinationis, et composita ab ον, in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur: ut ὁ Λεωσθένης, τὸν Λεωσθένην, Aristophanes: ἡ ἑπτέτης, τὰς ἑπτέτας, Septennis.

Nomina,

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, ingeniosus, Acc. τὸν καὶ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio.

Duas habet terminationes, ις, masculini, & fœminini generis ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις. Gen. τοῦ ὄφεως. Dat. τῷ ὄφει, ὄφι. Acc. τὸν ὄφιν Voc. ὦ ὄφι

Dual. Nom & Acc. τὼ ὄφει. Gen. & Dat. τοῖν ὀφέοιν. Voc. ὦ ὄφει.

Plural. Nom. οἱ ὄφεις, ὄφις. Gen. τῶν ὀφέων. Dat. τοῖς ὄφεσι. Acc τοὺς ὄφεις, ὄφις. Voc. ὦ ὄφεις, ὄφις.

Sing Nom. τὸ σίνηπι. Gen. τοῦ σινήπεως. Dat. τῷ σινήπει, πι. Acc. τὸ σίνηπι Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπει. Gen. & Dat. τοῖν σινηπέοιν. Voc. ὦ σινήπει

Plural Nom τὰ σινήπεα, σινήπη. Gen. τῶν σινηπέων. Dat. τοῖς σινήπεσι Acc. τὰ σινήπεα, πη. Voc. ὦ σινήπεα, πη.

Tertia Declinatio.

Vnicam habet terminationem generis masculini tantùm, in ευς: ut ὁ βασιλεὺς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς. Gen. τοῦ βασιλέως Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ. Acc. τὸν βασιλέα. Voc. ὦ βασιλεῦ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ. Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.

Plural. Nom. οἱ βασιλέες, εῖς. Gen. τῶν βασιλέων. Dat. τοῖς βασιλεῦσι. Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς. Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm, ut ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ Λητὼ. Gen. τῆς Λητόϑ, οῦς. Dat. τῇ Λητοῖ, οῖ. Acc. τὴν Λητόα, τὼ Voc. ὦ Λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ Λητὼ. Gen. & Dat. τοῖν Λητοῖν. Voc. ὦ Λητὼ.

Plural. Nom. αἱ Λητοὶ. Gen. τῶν Λητῶν. Dat. τοῖς Λητοῖς. Acc. τὰς Λητὼς. Voc. ὦ Λητοὶ.

Numerus singularis tantùm in hâc Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis Simplici m.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui definit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius. ut τὸ κρέας caro; τὸ κέρας cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας Gen. τοῦ κέρατϑ, κέραϑ, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ. Acc. τὸ κέρας. Vocat. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέρᾱε, κέρᾱ. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν. Voc. ὦ κέρατε, κέρᾱε, κέρᾱ,

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέρᾱα, κέρα. Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν. Dat. τοῖς κέρασι. Acc. τὰ κέρατα, κέρᾱα, κέρα. Voc. ὦ κέρατα, κέρᾱα, κέρα.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατϑ, κέραϑ. κ τ λ.

Nomina

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt, vel

'Ολοπαθῆ, quę contrahuntur in omnibus casibus, ut

1. νόος νοῦς mens; ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex, διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. et σῶν, Acc.
2. χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.
3. Σιμόεις Σιμοῦς, Σιμόεντος Σιμοῦντος, πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακοῦντος, placenta.
4. ὁ τιμῆς, τιμῆντος, à τιμήεις, honoratus.
5. In ηρ circumflexa, ut τὸ κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor, et παῖς παιδός, à παΐς, puer.
6. ὁ Μωσῆς, τοῦ Μωσοῦ: ὁ Μωϋσῆς, τοῦ Μωϋσοῦ, ὁ Μωσέως, τῷ Μωσεῖ: ὁ Μωϋσεύς, τῷ Μωϋσεῖ.
7. ὁ Θαλῆς, Θαλοῦ: ὁ Θάλης, Θάλητος. Οἰδίπους, Οἰδίποδος. Οἰδιπόδης, Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν. Gen. εου, οῦ. Dat. εῳ, οῖ.

'Ολιγοπαθῆ, quæ pauciori-bus casibus contrahuntur, ea sunt vel

1. Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo, et Vocativo plurali in υς, ut ἐρίννυες, ἐρινῦς furiæ.
2. Imparisyllabica in ως, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo et Vocat. plu. in ως, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.
3. Adjectiva in υς, quorum masculina in Dativo singulari, Nominativo, Accusativo et Vocativo plurali contrahuntur more primæ declinationis contractorum, ut ἡδύς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδέε.
4. Comparativa, quæ contrahuntur in Accusativo singulari, Nominativo, Accusativo et Vocativo plurali, ut Accusat. μείζονα, μείζοα, μείζω. Nom. μείζονες, μείζοες, μείζως. Acc. μείζονας, μείζοας, μείζως; τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς, vinculum, τὰ δεσμά; ἐρετμὸς, remus, τὰ ἐρετμά; ζυγὸς, jugum, τὰ ζυγά; κύκλος, circulus, τὰ κύκλα; λύχνος, lucerna, τὰ λύχνα; μοχλὸς, vectis, τὰ μοχλά; νῶτος, dorsum, τὰ νῶτα; σταθμὸς, statio, τὰ σταθμά; τράχηλος, collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος, via, τὰ κέλευθα; ἡ δίφρος, currus, τὰ δίφρα: quibus addi potest, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, Duali verò masculini, ut ἡ γυνὴ, mulier, τὼ γυναῖκε; ἡ ὁδὸς, via, τὼ ὁδὼ, cum compositis; ἡ πόλις, ciuitas, τὼ πόλει; ἡ χείρ, manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptota sunt {
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα domus, τρύφι pro τρύφιμον mitrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poetica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, πῶτα poculum, ὄφελος utilitas, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptoton tantùm unum est, ὦ 'γαθὲ, ὁ amice vel amici, ab ἀγαθός.

Diptota, ἄμφω, ἀμφοῖν, ambo vel ambæ; οἱ φόλεες, τὰς φόλεας, placenta; ἄπα pro ἄπτα quædam, Nominativo & Accusativo plurali.

Triptota, ἀλλήλων, λων, λων; ἀλλήλοις, αις, οις; ἀλλήλους, ας, α, invicem alius alium. τοῦ ἀρνός, τὸν ἀρνά; οἱ ἀρνές, τῇ ἀρνῶν, agnus. His adde sanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ: sic diminutiva circumflexa in οῦς; ut ὁ διονυσοῦς, Bacchulus. Gen. τοῦ υ, Dat. τῷ υ, Acc. τὸν ιῶ.

Vocativo carent Indefinita, & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀήρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα, ὄπτιμα, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa Deorum, cum plurimis alijs.

Heteroclita declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ, quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ iecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies. Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἡμάτων. His addi potest, γάλα lac, γάλακτος; γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Iupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βδεὺς, Ζῆν, Ζὰν, Ζὴς, Ζᾶς, Δὶς, Δῆν, Δὰν, Ζεύς. Gen. Ζηνὸς, vel Διός. Dat. Ζηνὶ, vel Δῖ. Accusat. Ζῆνα, vel Δία. Voc. ὦ Ζεῦ. τὸ κάρη, κάρηνον, κὴρ indeclinabile, κρὸς, κράτος, κρᾶτα, κρᾶτος, caput. ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ; ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως; ὁ υἷς, τοῦ υἷος, υἷος, filius. ναῦς, νηῦς, navis. Gen. ναὸς & νηὸς: μάκαρ, μάκαρος, μακάρεος, felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτῖν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρος, μάρτυρες, testis; ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότες, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: δάκρυ, καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρεω, Δάρεως, Δάρητες, Dares. γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu. ὁ λᾶας, lapis, λάαος, & Crasi, λᾶος; ὁ λᾶος,

τοῦ

τῦ λαΐυ; ὁ λαΐας, τῦ λαΐα; τὸ λαΐΘ, τῦ λαΐεΘ; ὁ λαΐις, λαΐΘ; ὁ λᾶς, τῦ λᾶΘ. Μίνως, ΜίνωΘ, Μίνω, Minos. γέλως, γέλωΘ, & γέλω, risus. δόρυ, hasta, δόρυΘ, & δουρὸς per Metathesin, & δόρατος, δόρατΘ, δόρατι, Poet. δοεὶ; δῶρας, δώρατΘ; δόρΘ, δόρεΘ, δόρες.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab aliâ quapiam suæ familiæ personâ derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - in ίδης, quæ fiunt à genitiuis primitivorum mutando terminationem in ίδης; ut Πηλέως, Πηλείδης, per Synæresin Πηλείδης, per Epentheſin, Πηλεϊάδης.
  - in άδης, cum nomen sit vel primæ declinationis, vt Βορέας, Βορεάδης; vel desinat purè, ut ἥλιΘ, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - in ις & ας, quæ fiunt à Masculinis remouendo δη, ut Νυσηείδης, νύσηεις: ἡλιάδης, ἥλιας.
  - in ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut Ἀδρήστος, Ἀδρήστου, Ἀδρηστίνη: ἸκαρίΘ, Ἰκαρίου, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ων, ut Κεκροπίων, Πηλείων, Ἀτρείων.

Diminutiva.

Diminutiva varias habent terminationes.

- Masculin. in
  - ων, ιωείων, stultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναυπίλος, nautula.
- Fœmin. in
  - ἰς, χρωὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.
- Neutra in
  - ιον, ut γνωμίδιον, sententiola,
  - πολίχνιον, urbecula.

Possessiva terminantur in

- κος, ut μυστικὸς, musicus, à μῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανὸς.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidosus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατὴρ.

Adiectiva.

Adjectiva in ος purum & εος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus; ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, η, ον, octavus.

Quatuor adiectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, αὐτὸς, ἐκεῖνος, ὅτος, cum compositis, τηλικοῦτος, τοσοῦτος, τοιοῦτος.

Adiect. in
- υς
- εις
- ους

formant fœm. per
- εῖα
- εσσα
- ῆ

neutrum per
- υ
- εν
- ουν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratiosus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, simplex.

Excipe

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Accuſat. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Poet. πολὺς. Gen. πολέος. Dativ. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες. Gen. πολέων. Dat. πολέσι. Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus. Gen. μεγάλε, μεγάλης, μεγάλε. Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ. Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα. Μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. Τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν. Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς. Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ. Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. παντὲ, πάσα, παντὲ. Gen & Dat. πάντοιν, πασαῖν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πάσαι, πάντα. Gen. πάντων, πάσῶν, πάντων. Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι. Acc. πάντας, πάσας, πάντα. Voc. ὦ πάντες, πάσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata, deſinunt in { ὴς, ις, ος, υς, ας, ην, ων } & formant neutrum per { ες, ι, ον, υ, αν, εν, ον }

ut {
ὁ ϗ ἡ ἀληθὴς, ϗ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ ϗ ἡ εὐχαεις, ϗ τὸ εὐχαει, gratioſus.
ὁ ϗ ἡ ἐρᾳνος, ϗ τὸ ἐρᾳνον, cæleſtis.
ὁ ϗ ἡ ἀδακρυς, ϗ τὸ ἀδακρυ, ſine lachrymis.
ὁ ϗ ἡ πολύπους, ϗ τὸ πολύπεν, multipes.
ὁ ϗ ἡ τέρην, ϗ τὸ τέρεν, tener.
ὁ ϗ ἡ εὐδαίμων, ϗ τὸ εὐδαιμον, felix.
}

Sic ὁ ϗ ἡ τὶς, ϗ τὸ τὶ, aliquis. Gen. τοῦ ϗ τῆς, ϗ τοῦ τινὸς. Dat. τῷ ϗ τῇ, ϗ τῷ τινὶ. Acc. τὸν ϗ τὴν τινὰ, ϗ τὸ τὶ, &c. Τίς, τὶ, τιν, Quis, quæ, quod.

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ μάκαρ, felix. ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralium quædam ſunt cardinalia, quædam ordinalia.

Cardinalia ſunt εἷς unus, δύο vel δύω, duo, τρεῖς tres, τέτταρες, quatuor; quæ ſic inflectuntur:

Maſculino,	εἷς,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕνα, unus,
Fœminino,	μία,	μιᾶς,	μιᾷ,	μίαν, una,
Neutro,	ἕν,	ἑνὸς,	ἑνὶ,	ἕν, unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδὲν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν, Atticè: Dativo δυσὶ, Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plural. οἱ καὶ αἱ τρεῖς καὶ τὰ τρία. Gen. τῶν τριῶν. Dat. τοῖς τρισὶ. Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plural. οἱ καὶ αἱ τέτταρες καὶ τὰ τέτταρα. Gen. τῶν τεττάρων. Dat. τοῖς τέτταρσι. Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα nouem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεῖς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octaginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum.

Quæ numerum centenarium ſequuntur, declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta; τριακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐνεακόσιοι, χίλιοι mille; δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι, decies mille, δεκαμύριοι, τεσσαρακονταμύριοι, & ſic deinceps.

Ordinalia ſunt, quæ ad interrogationem, πόσος quotus, aptè reſpondent; ut πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος

τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δυοκαιδέκατος duodecimus, τρισκαιδέκατος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐνενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, centesimus; διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus, δισχιλιοστὸς, μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς, vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, τριταῖος tertianus, τεταρταῖος quartanus, &c. id est, erumpens aut aliquid agens die tertio, quarto, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α	1.	β	2.	γ	3.	δ	4.	ε	5.	ϛ	6.	ζ	7.	η	8.				
θ	9.	ι	10.	ια	11.	ιβ	12.	ιγ	13.	ιδ	14.								
ιε	15.	ις	16.	ιζ	17.	ιη	18.	ιθ	19.	κ	20.								
λ	30.	μ	40.	ν	50.	ξ	60.	ο	70.										
π	80.	ϟ	90.	α	100.	σ	200.	τ	300.										
υ	400.	φ	500.	χ	600.	ψ	700.	ω	800.										
ϡ	900.	͵α	1000.																

Comparatio Nominum.

Adiectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in ταλος,

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem, mutant ο in ω in comparativo, & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κένος, κενότερος, κενότατος, vacuus, στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua Adiectiva ad has plerunque formas comparantur.

Θετικὸν.	συγκριτικὸν.	ὑπερθετικὸν.
Positivus.	Comparativus.	Superlativus.

In
- ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέσταΘ, modestus.
- ας. μέλας, μελάντερΘ, μελάνταΘ, niger.
- ις. χαρίεις, χαριέστερΘ, χαριέσταΘ, gratiosus.
- ης. εὐσεβὴς, εὐσεβέστερΘ, εὐσεβέσταΘ, religiosus.
- ῦς. ἁπλοῦς, ἁπλούστερΘ, ἁπλούσταΘ, simplex.
- ὺς. ἡδὺς, ἥδιων, ἥδιστΟ, suauis.
  βραδὺς, βραδίων vel βράσσων, βράδιστΟ, tardus.
  ταχὺς, ταχίων vel θάσσων, τάχιστΟ, velox.
  παχὺς, παχίων vel πάσσων, πάχιστος, crassus. Sed
  εὐρὺς, εὐρύτερΟ & εὐρίων, εὐρύταΘ & εὐρύστΟ, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus,	Melior,	Optimus.
Ἀγαθὸς, vel Ἐσθλὸς.	ἀμείνων, vel ἀρείων,	ἄριστΟ.
Καλὸς,	καλλίων,	κάλλιστΟ.
	κρείττων, vel κρείσσων,	κράτιστΟ.
	λωΐων, λώων, vel λωΐτερΟ,	λῷστΟ.

Malus,	Pejor,	Pessimus.
Κακὸς,	κακίων, vel κακότερΟ,	κάκιστΟ.
	χείρων, vel χερείων,	χείριστΟ.

Parvus,	Minor,	Minimus.
Μικρὸς,	μικρότερΟ, μείων,	μικρόταΘ.
	ἧττων, ἥσσων, ἐλάττων, ἐλάσσων,	ἐλάχιστΟ.

Magnus,

Magnus, Μέγας,	Major, μείζων & μάσσων,	Maximus. μέγιστος.
Αἰσχρὸς,	αἰσχίων,	αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς,	ἐχθίων,	ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος,	ῥᾴων,	ῥᾷστος, facilis.
Πολύς,	πλείων & πλέων,	πλεῖστος, multus.
Φίλος,	φίλτερος,	φίλτατος & φίλιστος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ἴστερος & ἴσταλος, & nonnulla per ἔστερος & ἔσταλος, à positivis in ος.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίσταλος, loquax.

Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίσταλος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam

- Substantiva, ut Pronomen: κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. — κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος. — αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verba: Βάλλω, βελτίων vel βέλτερος, βέλτιστος, optimus. — Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος, & φέρτιστος.
- Adverbia: Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος. — Μάλα valdè, μᾶλλον, μάλιστα. — Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. — Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. — Πέρα ultra, περαίτερος, περαίτατος. — Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. — Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος vel ἐγγιστος.
- Præpositiones: Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per syncop. ὕπατος. — Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρόαλος, πρῶτος.
- Participium: Ἐρρωμένος robustus, ἐρρωμενέστερος, ἐρρωμενέσταλος.

Pro-

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt, ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt, ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus. νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt, ὅτος hic, ἐκεῖνος ille:

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meijpsius, σεαυτοῦ tuijpsius, ἑαυτοῦ suijpsius.

Ἐγὼ, ego.

Sing. Nom. ἐγὼ. Gen. ἐμοῦ. Dat. ἐμοὶ. Acc. ἐμὲ & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μὲ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ. Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.

Plural. Nom. ἡμεῖς. Gen. ἡμῶν. Dat. ἡμῖν. Acc. ἡμᾶς.

Σὺ, tu.

Sing. σὺ, σοῦ, σοὶ, σὲ. **Dual.** σφῶϊ, σφώ; σφῷϊν, σφῷν.

Plural, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

οὗ, sui.

Sing. Nominativo caret. Genitivo οὗ, οἷ vel ἕοι, ἑ. **Dual.** σφωΐ, σφέ; σφῶϊν, σφὶν. **Plural.** σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ declinationis inflectuntur.

ἐμὸς,	ἐμὴ,	ἐμὸν.
ἡμέτερος,	ἡμετέρα,	ἡμέτερον.
νωΐτερος,	νωϊτέρα,	νωΐτερον.
σὸς vel τεὸς,	σὴ, τέη,	σὸν, τεὸν.
σφωΐτερος,	σφοϊτέρα,	σφωΐτερον.
ἕος vel ὅς,	ἑὴ vel ἥ,	ἑὸν vel ὸν.
σφέτερος,	σφετέρα,	σφέτερον.
ὅτος,	αὕτη,	τοῦτο.
ἐκεῖνος,	ἐκείνη,	ἐκεῖνο.
αὐτὸς,	αὐτὴ,	αὐτὸ.

Sing.

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Pural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur etiam ἐκεῖνος.

Pronomina compoſita, quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ. Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum ὅδεινα.

Ὁ ὅδεινα vel ὅδεις, τοῦ ὅδεινος & ὅδεινα, τῷ ὅδεινι & ὅδεινα, τὸν ὅδεινα.
Ἡ ὅδεινα, τῆς ὅδεινος, τῇ ὅδεινι, τὴν ὅδεινα.
Τὸ ὅδεινα, τοῦ ὅδεινος, τῷ ὅδεινι, τὸ ὅδεινα.

Verbum.

Coniugationes συζυγίαι ſunt undecim, quatuor Barytonarum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultimâ, qui non appingitur, ſed intelligitur, ita ut accentus ſit in penultimâ.

Coniugationes Verborum dignoſcuntur per literas Characteriſticas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteriſtica eſt, quæ præcedit ω vel αμαι. Sed in πτω, κτω, μι, prior litera eſt Characteriſtica.

Cha-

Characteristicę Conjugationis

Primæ.	π. τέρπω	τέρψω	τέτερφα,	Delecto.
	ϛ. λείϛω Fut.	λείψω Præt.	λέλειφα,	Sacrifico.
	φ. γραφω ψω	γράψω φα	γέγραφα,	Scribo.
	πτ. τύπτω	τύψω	τέτυφα,	Verbero.
Secundæ.	κ. πλέκω	πλέξω	πέπλεχα,	Plico.
	γ. λέγω	λέξω	λέλεχα,	Dico.
	χ. δρέχω	δρέξω	τέτρεχα,	Curro.
	κτ. πτκτω Fut.	τέξω Præt.	τέτεχα,	Pario.
	ζ. σενάζω ξω	σεναξω χα	ἐσέναχα,	Gemo.
	αν. ποιέω ω	ποιήξω	πέπραχα,	Facio.
	π. ὀρύπτω	ὀρύξω	ὤρυχα,	Fodio.
Tertiæ.	τ. ἄνυτω	ἀνύσω	ἤνυκα,	Perficio.
	δ. ᾄδω	ᾄσω	ᾖκα,	Cano.
	θ. πλήθω Fut.	πλήσω Præt.	πέπληκα,	Impleo.
	ζ. φράζω σω	φράσω κα	πέφρακα,	Dico.
	αν. πλάσσω	πλάσω	πέπλακα,	Fingo.
	ω pu- πω rum.	πίσω	τέτικα,	Honoro.
Quartæ.	λ. ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα,	Psallo.
	μ. νέμω	νεμῶ	νενέμηκα,	Distribuo.
	ν. φαίνω Fut.	φανῶ Præt.	πέφασκα,	Ostendo.
	ρ. σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα,	Sero.
	μν. τέμνω	τεμῶ	τέτμηκα,	Scindo.

In Activo, & Medio octo sunt tempora, Præsens, Χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfectum, Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus, & secundus, Ἀόριστος πρῶτος, καὶ δεύτερος. Futurum primum, & secundum, Μέλλων πρῶτος, καὶ δεύτερος. In passivo additur paulò post futurũ Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi, Ἐγκλίσεις.

Sunt quinque, Indicativus, Ὁριστική. Imperativus, Προστακτική. Optativus, Εὐκτική. Subiunctivus, Ὑποτακτική. Infinitivus, Ἀπαρέμφατον.

Regula.

Regula.

Cùm prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cùm tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secundâ.

Modus Indicativus, à quo omnes alij Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει: *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον:
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Vnde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε: *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην:
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

S. τύψω, τύψεις, τύψει: *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον:
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Vnde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε: *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην:
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε: *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον:
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Vnde Plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει: *Verberaveram.*
D. ἐτετύφετον, ἐτετυφείτην:
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoristus secundus.

S. ἔπτην, ἔπτης, ἔπτη: *Verberavi.*
D. ἐπτέτην, ἐπτήτην:
P. ἐπτόμεν, ἐπτέτε, ἔπτην.

Vnde

Vnde futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ : *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον :
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω : *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων :
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω : *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων :
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω : *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων :
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & Pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετυφέτω : *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων :
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι : *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην :
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι : *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην :
P. τύψοιμεν, τυψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι : *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην :
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. τύψεια, τύψειας, τύψειε : *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην :
P. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Perfectum & Plusquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι : *Verberavissem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην :
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristus secundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι : *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην :
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Fut. secundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ : *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην :
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subiunctivus.

Præsens & Imperfectum ἐὰν.

S. τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ : *Si verberem, vel verberarem.*
D. τύπτητον, τύπτητον :
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* *Iones addunt in tertiis personis singularibus, ut* τύπτῃσι *pro* τύπτῃ.

Aoristus primus, ἐὰν.

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ : *Si verberaverim.*
D. τύψητον, τύψητον :
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν.

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ : *Si verberaverim.*
D. τύπητον, τύπητον :
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & Plusquam perf. ἐὰν.

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ : *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον :
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoristus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperf.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος : *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης :
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος : *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης :
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος : *Qui verberavit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης :
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect. & Pluſquam.

M. ὁ τετυφώς, τοῦ τετυφότος : *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας,
N. τὸ τετυφός, τοῦ τετυφότος.

Aoristus ſecundus.

M. ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος : *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης :
N. τὸ τυπόν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος : *Verberaturus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης :
N. τὸ τυπῶν, τοῦ τυπῶντος.

Cog-

Cognata tempora in Voce Activâ.

Cognata tempora in Voce Activâ.

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Conjugatione primâ.	Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
	Imperf.	ἔτυπτον					
	Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
	Plusq.	ἐτετύφειν					
	Fut. a.	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
	Aor. a.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
	Aor. c.	ἔτυπον	πύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
	Fut. c.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Conjugatione secundâ.	Præs.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
	Imperf.	ἔλεγον					
	Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
	Plusq.	ἐλελέχειν					
	Fut. a.	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
	Aor. a.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
	Aor. c.	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
	Fut. c.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

In Conjugatione tertia.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. a.	πείσω		πείσομι		πείσειν	πείσων
Aor. a.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. 6.	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. 6.	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

In Conjugatione quarta.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut. a.	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. a.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. 6.	ἔσπαρον	σπάρε	σπάραιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. 6.	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

Tempora

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex, Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω, Attici præfigunt ε, quod spiritum sortietur præsentis, ut ὁράω, ὦρακα, ἑώρακα, vidi: ὠνέομαι, ὦνημαι, ἐώνημαι, emi.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut εἶπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔρριπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο: α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam: ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam: & ο in ω, ut ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt αι, αυ, οι: αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ, in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immutabiles
- vocales,
  - α, ἠχέω, ἤχεον, sono, sonabam.
  - ι, ἰξεύω, ἰξευον, viscu aves capio.
  - υ, ὑβρίζω, ὕβριζον, injuriâ afficio.
  - ω, ὦδω, ὦδον, impello.
- diphthongi,
  - οι, οἰκειόω, οἰκείουν, assimilo.
  - ευ, εὐθύνω, εὔθυνον, dirigo.
  - αυ, αὐλέω, αὔλεον, vulnero.

Atticè tamen ευ mutatur in ηυ, ut ἔυχομαι, ἠυχόμην, oro, orabam; & οἶδω, scio, Plusquam perfectum οἰδήκειν, per Syncopen, οἴδειν, & Atticè, ᾔδειν, sciveram.

Exceptiones.

Quatuor sunt verba incipientia ab α, quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, spiro; ἀΐω, ἄϊον, audio; ἀηδέω, ἀήδεσον, insuetus sum; ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adsciscunt ι, ut ἐχω, εἶχον, habeo; ἕλω, εἷλον, capio; ἕλκω, εἵλκυσα, ἑλκύζω, traho; ἕρπω, ἕρπιζω, serpo; ἑστήκω, sto; ἕπομαι, sequor; ἐρέω, dico; ἑστιάω, convivio excipio; ἕζω, sedeo; ἑάω, sino; ἕω, induo; ἑρύω, traho; ἐθίζω, assuefacio; ἐργάζομαι, operor; ἔπω, εἶπον, dico, quod servat augmentum in omnibus modis; ἔθω, assuesco, præteritum medium εἴωθα, interposito ω.

ε ante ο non mutatur, sed ο in ω vertitur: ut ἑορτάζω ἑώρταζον, festum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum: ut οἰδάνω, ὄιδανον, tumeo; οἰκουρέω, domum custodio; οἰνόω, in vinum verto; οἰμάω, concito: & quædam alia.

De Augmentis Compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, Philosophor.
- Præpositione, quæ non mutat significationem verbi, ut κατδεύδω, ἐκάτδευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἀντεβόλουν; ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς, vel ὁμῶ, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem, & Verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, ut δυσωπέω, δυσωπέουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio; nisi consonans, vel immutabilis vocalis sequatur: ut δυσχεραίνω, ἐδυσχέραινον, infœlix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur: ut, ἀνωχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tàm in præsenti, quàm in præterito, ut περιαύω, περήκουον, perperàm audio.

Excipe περὶ & προ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ: προ autem sæpè contrahitur, ut πρόχω, πρόχουν, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspiratâ, ut καθάπτομαι attingo, à κατὰ & ἅπτομαι.

Regula.

Iones ex omnibus præteritis abijciunt augmentum, ut τύπτε pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti, mutando ultimam syllabam in coniugatione { Primâ. Secundâ. Tertiâ. Quartâ. } in { σω. ξω. σω. λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ circumflexa. }

Regula.

Penultima futuri primi semper longa est, nisi in quartâ coniugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut πίμπω, πεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo: vel breuiando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, iudico.

Dissyllaba in έω, formant futurum in δέσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω; ῥέω, fluo, ῥεύσω: præter δέω, δήσω, ligo, a

Tria sunt futura quę spiritum thematis non seruant, ut θρέψω, à τρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἕξω, a ἔχω, habeo, ob differentiam Aduerbij ἔξω, extrà.

In polysyllabis tertiæ coniugationis Attici tollunt σ, & circumflectunt ῶ, ut νομίζω, νομιῶ, arbitror; βαδίζομαι, βαδοῦμαι, gradior.

Dotes mutant in tertiâ coniugatione ζω in σδω, ut κωμάσδω, pro κωμάζω, lascivio; & Futura in σω in ξω, ut βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω: & κλείω, claudo, κλείσω, κλείξω, & κλεισῶ.

Æoles efferunt futurum in ῥῶ per σω, ut ὄρω, concio ὀρῶ, ὄρσω.

Poetæ in futuro tertiæ coniugationis sæpè abijciunt σ, ut δήω, inueniam, pro δήσω, à δέω: κλείω, laudabo, pro κλείσω: & κίω, seu κιῶ, cubabo, pro κίσω, à κίω.

Aoristus

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit, an paulò antè, an multò antè præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, vt τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinq; sunt Aoristi primi, qui futuri primi characteristicam non assumunt, vt ἔθηκα, posui; ἔδωκα, dedi; ἧκα, misi; εἶπα, dixi; ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper est longa, vnde in quartâ conjugatione α mutatur in η, vt ψαλῶ, ἔψηλα, cano; ε in ει, vt σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, vt ἔχεύσα, ἔχεα, ἔχα, à χέω, fundo: ἐκαύσα, ἔκηα, à καίω, uro: ἔσωσα, ἔσωα, à σώω, moveo: ἤλυα, ab ἀλύω, vito; & ἤκεα, ab ἀκέω, sano.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo, mutando in conjugatione

- Primâ ψω in φα.
- Secundâ ξω in χα.
- Tertiâ σω in κα.
- Quartâ ῶ in κα, in futuris exeuntibus in λῶ, νῶ, ῤῶ; & μῶ in μηκα.

Et repetitur prima consonans thematis cũ ε, si verbum incipiat à simplice consonante, ut τύψω, τέτυφα: vel à mutâ cum liquidâ. Sin à duplici, tantùm ε præponitur, vt ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cum verbum incipiat ab aspiratâ adsumit suam tenuem, vt θύω, sacrificeo, τέθυκα. Si incipiat à ῥ geminatur ῥ, & ε tantùm præfigitur, vt ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti, & imperfecti, vt ἥκουον, ἤκουκα.

Dissyllaba quartæ conjugationis mutant ε futuri in α, vt στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Dissyllaba in αίνω, ἴνω, ὕνω, abijciunt ν futuri in præteritio, vt κλείνω, κλεῖνῶ, ἔκλακα, interficio; θυίνω, θυνῶ, τέθυκα,

πέφυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, ostendo, πέφαγκα; μολύνω, contamino, μεμόλυγκα.

Γρηγορέω, & γνωρίζω, tantùm ε præponunt, etsi à muta cum liquidâ incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm sunt in vsu.

Verba incipientia à π, κ̣λ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κ̣λάομαι, κέκπμαι, possideo; μνάομαι, commemoro, μέμνημαι; præter κ̣λοίνω, ἔκ̣λανα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo; ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo. & tertia syllaba corripitur, si numerum trium syllabarum excesserit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt σι præterito, ut λείζω, ἔιλαφα, accipio; μείρομαι, ἔιμαρμαι, sortior, vnde εἱμαρμένη, sors, fatum.

In verbis dissyllabis primæ & secundæ conjugationis Attici conuertunt ε penultimam perfecti in ο, ut φρέω, veno, ἔφροφα; κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πέπυφα, ἐπεπύφειν.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti mutando ω in ον, præponendo augmentum, & seruando characteristicam præsentis, ut πέπτω, ἔπεπτον.

Penultima hujus Aoristi plerunque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abijcitur, ut κάμνω, laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultimâ Aoristi β, ita mutantur:

- ε
- υ
- ω
- αι
- αυ

  mutantur in α, ut
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήζω, ἔλαζον, accipio.
  - πτώσω, ἔτραγον, comedo.
  - κλίω, ἔκλαον, uro.
  - παίω, ἔπαον, sedo.

  } ἔλεγον, ἔγλεπτον, ἔφλεγον

- ἀ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ε in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quartâ conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam

Quædam tamen habent penultimam longam, vel ratione augmenti, ut ἄιδω, cano, ἤιδον; ἕλκω, traho, εἷλκον: vel positionis, ut ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον. Hic tamen ad penultimam abbreviandam metathesi locus conceditur, ut à πέρθω, devasto, ἔπραθον pro ἔπερθον; à δέρκω, video, ἔδρακον pro ἔδερκον.

Observatio.

Obseruandũ est in secundâ Cõjugatione, quòd si index thematis sit ζ, σσ, aut π, Aoristus secundus si in vsu sit, desinet in γον: ut στενάζω, στενάξω, ἐστέναγον; πρήσσω, πρᾶξω, ἔπραγον; κόπτω, κόψω, ἔκοπον. In tertiâ verò, ζω præsentis Aoristum mittit in δον, ut σφάζω, σφάσω, ἔσφαδον.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter:

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαβον, fodio.
- ῥάπτω, ἔρραφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione vti solent, vt πρήγμαον, κάκμαον, laboraui.

Futurum secundum.

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ω circumflexum, & abijciendo augmentum, ut ἔπεσον, πεσῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus, formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma

Paradigma vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

* Quatuor Verba formant secundam personam in ει: βάλλομαι, βάλλει: ὄφλομαι, ὄφλῃ: ὄλλομαι, ὄλλει: ἔομαι, ἔῃ: & factâ crasi, εῖ.

Præsens.

S. τύπτομαι,* τύπτῃ, τύπτεται: *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον:
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Vnde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο: *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐδέσθην:
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπτην, ἐτύπης, ἐτύπη: *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην:
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Vnde Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται: *Verberatus fuì vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ἠσόμεθον
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται. *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.:
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

Vnde Plusquam perf.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο: *Verberatus eram.*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην:
S. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Vnde paulò post Futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται: *Mox verberabor, vel iam verberatus sum.*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, εσθον:
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται.

Aoristus

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη : *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην :
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Vnde Fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται : *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, εσθον : *fui, vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *beraber.*

Modus Imperativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω : *Verbera te.*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων :
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & Plusquam.

S. τέτυφθι, τετύφθω : *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων :
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristus a.

S. τύφθητι, τυφθήτω : *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων :
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. πάθοι, παθήτω : *Verbratus sis.*
D. πάθητον, παθήτων :
P. πάθητε, παθήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιν, τύπτοιο, τύπτοιτο: *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην:
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τετυμμένος, εἴην. ἔιης, ἔιη: *Verberatus essem.*
D. τετυμμένω, εἶμεν, εἶτην:
P. τετυμμένοι, εἶμεν, εἶτε, εἶεσαν.

Aoristus α.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη: *Verberatus sim vel fuerim.*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην:
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus ϛ.

S. τυπείην, τυπείης, τυπείη: *Verberatus sim vel fuerim.*
D. τυπείητον, τυπειήτην:
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιν, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο: *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην:
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπησοίμιν, τυπήσοιο, τυπήσοιτο: *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην:
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post Futurum.

S. τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο: *Mox Verberer.*
D. τετύφοιμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην
P. τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο. *ver.*

Modus

Modus Subinnctivus.

Præsens & Imperfectum. ἐὰν.

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται: *Si verberer vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον: *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν.

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ: *Si verberatus ſim*
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον: *vel eſſem.*
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν.

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ: *Si verberatus ſim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον: *vel fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus ϛ, ἐὰν.

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ: *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον:
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτεσθαι.

Perfect. & pluſquam, τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum ϛ, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt Fut, τυπησόμενος.

Participia

Participia.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου : *Qui Verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης :
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου : *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης :
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος : *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης :
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus ϛ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος : *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης :
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου: *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης :
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ϛ.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου: *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης :
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò poſt Futurum.

M. ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου : *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης :
N. τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Cognati

Cognata tempora, in Voce Passivâ.

In Conjugatione primâ.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐπύθην	πύθηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπείς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	πέπυσμαι	πέπυσο	πεπυσμένος εἴην	πεπυσμένος ὦ	πεπύσθαι	πεπυσμένος.
Pluſq.	ἐπεπύσμην					
Paul. p.	πεπύσομαι		πεπυσοίμην		πεπύσεσθαι	πεπυσόμενος
Aor. 1.	ἐπύσθην	πύσθητι	τυσθείην	τυσθῶ	τυσθῆναι	τυσθείς
Fut. 1.	τυσθήσομαι		τυσθησοίμην		τυσθήσεσθαι	τυσθησόμενος

In Conjugatione secundâ.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione	Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imperf.	ἐπειθόμην					
	Aor. 2.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
	Fut. 2.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
	Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
	Pluſq.	ἐπεπείσμην					
	Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
	Aor. a.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθείς
	Fut. a.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione	Præſ.	ἀπείργομαι	ἀπείργου	ἀπειργοίμην	ἀπείργωμαι	ἀπείργεσθαι	ἀπειργόμενος
	Imperf.	ἀπειργόμην					
	Aor. 2.	ἀπαρόμην	ἀπάρχου	ἀπαροίμην	ἀπαρῶμαι	ἀπαρέσθαι	ἀπαρόμενος
	Fut. 2.	ἀπαρήσομαι		ἀπαρησοίμην		ἀπαρήσεσθαι	ἀπαρησόμενος
	Perf.	ἤπαρμαι	ἤπαρσο	ἠπαρμένος εἴην	ἠπαρμένος ὦ	ἠπάρθαι	ἠπαρμένος
	Pluſq.	ἠπάρμην		ἠπαρσοίμην		ἠπάρσεσθαι	ἠπαρσόμενος
	Paul. p.	ἠπάρσομαι					
	Aor. a.	ἠπάρθην	ἀπάρθητι	ἀπαρθείην	ἀπαρθῶ	ἀπαρθῆναι	ἀπαρθείς
	Fut. a.	ἀπαρθήσομαι		ἀπαρθησοίμην		ἀπαρθήσεσθαι	ἀπαρθησόμενος

Vox Passiua.

Nouem sunt tempora in voce Passivâ, quorum tria deducuntur ab Activâ: { Præsens, Præteritum, Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur à præsenti activo; mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti activo; mutando μαι, in μην, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum secundum.

Futurum secundum formatur à tertiâ personâ Aoristi C, addendo σομαι, & abijciendo augmentum, vt ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in coniugatione

- Primâ { φα in μμαι, μ geminato, ut πέτυφα, πέτυμμαι.
- Secundâ { χα in γμαι, ut λέλεχα, λέλεγμαι.
- Tertiâ { κα in { σμαι, quoties index thematis est consona, ut πέπεικα, πέπεισμαι; aut penultima præteriti activi brevis, ut πεπόληκα, πεπόλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti activi sit longa, ut πεπόθηκα, πεπόθημαι.
- Quartâ { κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι: πέφασκα, πέφασμαι; πέφαγκα, πέφαγμαι.

Exceptiones

In primâ conjugatione.

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Præter βλέφαρον, à βρέχω, rigo.

In tertiâ conjugatione.

Excipe primò ἧσμαι, ab ἀρόω, aro: Secundò, ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέχρουσμαι à κρόω pulso: ἔπαισμαι à παίω impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω jubeo: κέκλεισμαι à κλείω claudo: σέσεισμαι à σείω quatio: ἔγνωσμαι à γνόω cognosco, & quædam alia.

A verbis in νέω Attici faciunt præteritum passivum pro σμαι, ut μιαίνω, inquino, μεμίασμαι: φαίνω, appareo, πέφασμαι.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μην & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplice consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & Plusquam perfectum in secundâ & tertiâ personâ Duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in το vel ται purum: cùm verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per Participium & εἰσί, ut τετύφθαι, τετυμμένοι εἰσί.

Ionες formant tertiam pluralem à tertiâ singulari Perfecto, & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel το, ut ἑάλωται, ἐάλατο. Verùm, si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in φ, τέτυφται, τετύφατο: πέπεικα, πεπείκατο: ἐσκέδασται, ἐσκεδάδατο. Si vocalis longa, vel diphthongus sequatur, plerumque corripitur, ut τέθειται, τεθείατο.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertiâ personâ singularis præteriti, mutando ται in θην, & tenues in aspiratas, adhibendo augmentum imperfecti, ut τέτυφται, ἐτύφθην.

Excep-

Exceptio.

Excipiuntur { ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum. } quæ adsumunt σ
ἐρρώσθην ab ἔρρωμαι, convalui.
ἐσώθην, à σέσωσμαι, servatus sum, quòd abijcit σ.
εὑρέθην ab εὕρημαι, inuentus sum. } quæcum paucis alijs mutant η in ε.
ἠρέθην ab ἤρημαι, sublatus sum.
ἐτέθην à τέθειμαι, positus sum.

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔγραμμαι, ἐγράφθην, & quæ abjecerunt γ, poeticè hìc illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίσθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertiâ personâ singulari Aoristi primi addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post Futurum formatur à secundâ personâ præteriti positò ουμαι ante αι, ut τέτυφαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem, & mediam significationem, partim Passivam, partim Activam habet.

Activam habet terminationem in Perfecto, & Plusquam perfecto, in reliquis temporibus Passivam.

Hæc Verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos, sed quòd saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis, & Futuris mediis, & activè sumi interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significet, ut τέτυκα, à τύκω, contabui: σίωπα, à σιωπάω, consumpsi: μέμνα, à μαίνω, insanivi: πέπτηκα, pertii, & similia.

Cognata tempora in Voce Mediâ.

	Indicat	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione primâ. Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. 2.	τυποῦμαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπούμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετυφθαι	τετυμμένος
Plusq.	ἐτετύμμην					
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
Aor. 1.	ἐτυφθήμην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθείς

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione secundâ. Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλεγόμην	λέξο	λεξοίμην	λέξωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. 2.	λεξοῦμαι		λεξοίμην		λεγεῖσθαι	λεγούμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελεχθαι	λελεγμένος
Plusq.	ἐλελέγμην					
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. 1.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indic.

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione tertiâ.	Præs.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imperf.	ἐπειθόμην					
	Aor. 2.	ἐπιθόμην	πίθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
	Fut. 2.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθούμενος
	Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
	Pluſq.	ἐπεποίθειν					
	Fut. 1.	πείσομαι		πεισθείην		πείσεσθαι	πεισθήσομενος
	Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

		Indicat.	Imperat.	Optat.	Subiunct.	Infinit.	Particip.
In Coniugatione quartâ.	Præs.	ἀνέχομαι	ἀνέχου	ἀνεχοίμην	ἀνέχωμαι	ἀνέχεσθαι	ἀνεχόμενος
	Imperf.	ἠνειχόμην					
	Aor. 2.	ἠνεσχόμην	ἀνασχοῦ	ἀνασχοίμην	ἀνάσχωμαι	ἀνασχέσθαι	ἀνασχόμενος
	Fut. 2.	ἀνασχήσομαι		ἀνασχοίμην		ἀνασχεῖσθαι	ἀνασχούμενος
	Perf.	ἤνεγκα	ἔνεγκε	ἐνέγκοιμι	ἐνέγκω	ἐνηνέχθαι	ἐνηνεγμένος
	Pluſq.	ἐνηνέχειν					
	Aor. 2.	ἀνεσχόμην		ἀνεσχόμην		ἀνασχέσθαι	ἀνασχόμενος
	Fut. 2.	ἐνεγκήσομαι	ἀνέσχου	ἀνεγκαίμην	ἀνάσχωμαι	ἀνάσχεσθαι	ἀνεγκούμενος

Formatio temporum in voce Mediâ.

Præsens est idem cum præsenti Passivo: plurima tamen in voce mediâ solitaria reperiuntur; ut Ἄγαμαι, miror; Ἄλλομαι, salio; Δύναμαι, δύνασαι, δύνατα, possum, &c.

Imperfectum est idem cum imperfecto Passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo activo, addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψασο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quartâ conjugatione in ῶμαι, ut ψαλῶ, ψαλῶμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ῶ in ῆμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.

Excipe πίομαι, bibam, ἔδομαι, edam, φάγομαι, edam, φάγεται, φαγεται, & Poetica illa βέομαι, ibo, νέομαι, per Crasin νεῦμαι, ibo.

Præteritum medium

Formatur à præterito activo assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro suâ, ut τέτυφα, τέτυπα.

In puris tertiæ conjugationis tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ ex præterito medio, & penultimam corripiunt, ut γάω, nascor, γήσω, γέγαα, pro γέγηκα: μάω, promptus sum, μήσω, μέμαα, pro μέμηκα, unde participia γεγαώς & γεγώς; μεμαώς & μεμώς.

Regulæ.

Penultima præteriti medij est eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultimâ præsentis activi { ει / αι / α } mutatur in { οι / η / η }

ut { πείθω, πέποιθα, persuadeo. / φαίνω, πέφηνα appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando servatur, ut ἔψαλα.

Dissyllaba quę habent ε in penultimâ futuri, mutant ε in ο in penultimâ præteriti medij, ut λέγω, λέξω, λέλογα: & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, sero.

Cum χ vel φ sit characteristica thematis, idem est præteritum activum, & prætetitum mèdium, ut γέγραφα.

Præteritum Plusquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & prępondo ε, si verbum incipiat à simplici consonante, vel à mutâ cum liquidâ; ut τέτυπα, ἐτετύπην, ut in voce Activâ.

Paradigma primæ coniugationis, per omnes Modos, Tempora, & Participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Plusquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoristus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoristus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò post.		τετράψομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & pluſ.	τέτροφε	τέτραφθο	τέτροπε
Aoriſtus α.	τρέψον	τρέφθητε	τρέψαι
Aoriſtus ϛ.	τραπεῖ	τραπήτι	τραπῆ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμην	τρεποίμην
Perf. & pluſ.	τετράφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετράποιμι
Aoriſtus α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τρεψαίμην
Aoriſtus ϛ.	τραποίμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφθησοίμην	τρεψοίμην
Futur. ϛ.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò poſt		τετραψοίμην	

Modus Subiunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf. & Pluſq.	τετράφω	τετραμμένος, ὦ	τετράπω
Aoriſtus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aoriſtus ϛ.	τραπω	τραπῶ	τραπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præſ. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθ
Perf. & Pluſ.	τετραφέναι	τετράφθαι	τετροπέν
Aoriſtus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθ
Aoriſtus ϛ.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθ
Futur. α.	τρέψειν	τραφθήσεσθαι	τρεψεσθ
Futur. ϛ.	τραπεῖν	τραπήσεσθαι	τραπήσθ
Paulò poſt		τετράψεσθ	

Participia

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & Pluſ.	τετρεφὼς	τέθραμμένος	τέθραπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφθησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπούμενος
Paulò poſt.		τέθραψόμενος	

Verba circumflexa ſive contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultimâ ſyllabâ præſentis.

Oriuntur è Verbis tertiæ coniugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt Circumflexorum coniugationes:

{ Prima in έω, / Secunda in άω, / Tertia in όω, } Fut. in { ήσω / ήσω / ώσω } Præt. in { ηκα / ηκα / ωκα }

Exceptiones in primâ coniugatione.

Quædam Verba primæ coniugationis formant futurum atque præteritum, & in ήσω, & έσω, ηκα, & εκα, cum κ & ε; ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in έσω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecundâ coniugatione.

Verba quæ habent ε vel ι, & plurima quæ habent λ vel ρ conſonante non præcedente ante άω, formant futurum in άσω, & præteritum in ασα; ut ἐάω, ἐάσω, permitto: κοπιάω, κοπιάσω, laboro: ῥιγάω, ῥιγάσω, ſatio: γελάω, γελάσω, rideo. Hæc tamen καίω vel κάω, uro, & καλάω, ſico,

fleo, formant futurum κλαύσω & κλαιύσω.

Exceptiones in tertiâ conjugatione.

Verba in όω quæ à Nomine descendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præsens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis solummodò præsens: reliqua autem tempora formantur ad normam barytonorum, nisi quòd verba circumflexa careant Aoristo secundo, Futuro secundo, & Præterito medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum post contractionem desinunt, in primâ & secundâ conjugatione habent Aoristum secundum, futurum secundum, & præteritum medium, ut ὀλισθάνω, ὀλισθῶ, ἐὀλισθον, sono.

In dissyllabis primæ conjugationis, prima singularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, Vti nec Optativis, nec Subjunctivis. In dissyllabis secundæ conjugationis, omnes personæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In primâ conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus sequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In secundâ conjugatione

Si ο vel ω sequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus sequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις in ᾶς, άει in ᾶ, & άειν in ᾶν, ut ὁράεις, ὁρᾶς; ὁράει, ὁρᾶ; ὁρᾶν; & Attici in his quatuor, ut ζάω, ζᾷς, ζᾷ, vivo; πεινάω, πεινᾷς, πεινᾷ, esurio; διψάω, διψᾷς, διψᾷ, sitio; χρώμαι, χρᾷ, χρᾶται, χρᾶσθαι, utor.

Æoles vertunt in Infinitivo άειν in αῖς: ut γελαῖς pro γελᾶν.

Recta

Poetæ in ſecundâ hac conjugatione poſt contractionem in ω, præponunt ο, ut κατηκοώτες, κατηκοόων-τες, à κατηκοέω, caput comatum habeo, & α nonnunquam geminant, ut τιμάαθαι pro τιμᾶθαι.

In tertiâ conjugatione.

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel υ ſequitur ο, fit contractio in υ.

Si quævis alia ſequatur vocalis, fit contractio in οι, niſi in Infinitivo qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præſens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἐεις, εῖς	ἐει, εῖ	ἐε, εῖ		ἐο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐου, οῦ
2	βοάω, ῶ	ἀεις, ᾷς	ἀει, ᾷ	ἀέ, ᾶ, τον	τον	ἀω, ῶ, μεν	ἀέ, ᾶ, τε	ἀε, ῶ, σι.
3	χρυσόω, ῶ	ὁεις, οῖς	ὁει, οῖ	ὁέ, οῦ		ὁο, οῦ	ὁέ, οῦ	ὁε, οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποίεον, εν	εες, εις	εε, ει	ἔε, εῖ		ἔο, οῦ	ἔε, εῖ	εον, ουν.
2	ἐβόαον, ων	αες, ας	αε, α	ἀέ, ᾶ, τον	τλν	ἄο, ῶ, μεν	ἀέ, ᾶ, τε	αον, ων.
3	ἐχρύσεον, εν	οες, ους	οε, ου	ὁέ, οῦ		ὁο, οῦ	ὁέ, οῦ	εον, ουν.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	πείθε, ω	εἰ, σί	έτε, οῦ		έτε, οῖ	
2	βόαθε, α	ού, άτω	άτε, ᾶτε, τον	σθον	άτε, ᾶτε, τε	τωσαν.
3	χρύσοτε, ω	οί, ότω	όθε, ῶθε		όθε, ῶθε	

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	πειθοίμι, οῖμι	έοις, οῖς,	έοι, οῖ	έοιτ, οῖ	τιμω	έοιμ, οῖμ	έοιτ, οῖτ	έοιτ, οῖτ
2	βοαθοίμι, ῷμι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοιτ, ῷτον		άοιμ, ῷμεν	άοιτ, ῷτε	άοιτ, ῷτ.
3	χρυσοίμι, οῖμι	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοιτ, οῖτ		όοιμ, οῖμ	όοιτ, οῖτ	όοιτ, οῖτ

Subiunctivus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	πείθω, ῶ	έῃς, ῇς	έῃ, ῇ	έητ, ῆ		έωμ, ῶμ	έητ, ῆτ	έωμ, ῶμ
2	βοάθω, ῶ	άῃς, ᾷς	άῃ, ᾷ	άητ, ᾶτον	τον	άωμ, ῶμεν	άητ, ᾶτε	άωμ, ῶτ.
3	χρυσόω, ῶ	όῃς, οις	όῃ, οῖ	όητ, ῶ		όωμ, ῶ	όητ, ῶτ	όωμ, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis πείθειν, ποιεῖν. 2 βοάθειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Pluſquamperfect. 1 πεπειθέναι. 2 βεβοηθέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 παῖσαι. 2. βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 παίσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium

Participium.

2. βοῶσα. 3 χρυσοῦσα. Fut. ω. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neutr.	
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῶντος	ποιέουσα, οῦσα	εούσης, ώσης	ποιέον, ποιοῦν.	
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	άούσης, ώσης	βοάον, βοῶν.	
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῶντος	χρυσόουσα, οῦσα	οούσης, ώσης	χρυσόον, χρυσοῦν.	

Verbipassivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, οῦ	έη, ῆ	έε, οῖ	έε	εῖ	έε	εῖ	οῦ
2	βοάο, ω, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, πω	ώ μεθον	ᾶ, θον	ώ, μεθα	ᾶ, θε	ῶ, νται.
3	χρυσόο, οῦ	όῃ, οῖ	όε, οῦ	έε	οῦ	έε	οῦ	οῦ

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεέ, οῦ	έου, εῦ	εε, εῖ	έε	εῖ		έε	εῖ	εῦν
2	ἐβοάε, ώ, μην	άου, ῶ	άε, ᾶ, το	ώ, μεθον	ᾶ, θον	ἤλω	ώ, μεθα	ᾶ, θε	ῶν, το.
3	ἐχρυσόε, ου	όου, οῦ	όε, οῦ	έε	οῦ		έε	οῦ	οῦν

Perfect.

	Perfect.		Aor. 2.		Fut. 2.		Paulò post.	
1	πεποίημαι.	1	ἐποιήθην.	1	ποιηθήσομαι.	1	πεποιήσομαι.	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι.	2	ἐβοήθην.	2	βοηθήσομαι.	2	βεβοήσομαι.	
3	κεχρύσωμαι.	3	ἐχρυσώθην.	3	χρυσωθήσομαι.	3	κεχρυσώσομαι.	

Imperativus Præsens.

	Sing.	Dual.	Plural.	
1	ποιέ῾υ, ἔ῾	εἔ, εἰ	εἶ	
2	βοᾰ́ῠ, ῶ	ᾱ̃ε, ᾱ́, ᾶω	ᾱ̃, ᾶον, ᾶων	ᾶε ᾶωσαν.
3	χρυσόῠ, ῶ	οέ, ὲ	ὲ	

Optativus Præsens.

	Sing.		Dual.			Plural.			
1	ποιεοί, οἱ	οῖ	οῖ	οίμεδον	οῖ	οἱ	οἱ	οῖ	οῖν
2	βοαοί, ῴμην	ῷ, ο	ῷ, το	ῴμεδον	ῷ, δον	ῷ, δην	ῷ, μεδα	ῷ, δε	ῷ ν, το.
3	χρυσοοί, οἱ	οῖ	οῖ	οίμεδον	οῖ	οἱ	οἱ	οῖ	οῖν

Perfectum

Perfectum Optativi

Perfectum Optativi

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οἴη̃το	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἠν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οἰῆτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἠν, το.
3	κεχρυσωμην	κεχρυσῶο	ῷτο	ῷμεθον	ῷσθον	ῷσθην	ῷμεθα	ῷσθε	ῷν

Subiunctivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ήῃ, ῆ	ῇ	ώμεθον	ῆτον		ώμεν	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶτον, σθον		ώμεθα	ᾶτε, σθε	ῶσι, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῷ	ώμεθον	ῶτον		ώμεθα	ῶσι	ῶσι

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῆ	πεποιῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθην; ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῆ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῆ	κεχρυσῆται	

Participium

Infinitivus.

Præs.	1	ποιέεσθαι, εῖσθαι	2	βοάεσθαι, ᾶσθαι	3	χρυσόεσθαι, οῦσθαι
Perfect.	1	πεποιῆσθαι	2	βεβοῆσθαι	3	κεχρυσῶσθαι

Participium.

Præsens	1 ποιεόμεν-ος ή	μεν-ος		μένη, μενον.
	2 βοαδόμεν-ος ώ	μεν-ος		
	3 χευσόμεν-ος έ	μεν-ος		

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indicat.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχευσωσάμην
Imperat.	1 πόησαι	2 βόησαι	3 χεύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χευσωσαίμην
Subiunct.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χευσώσωμαι.
Infinit.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χευσώσασθαι.
Particip.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χευσωσάμενος

Futurum primum.

Indicat.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χευσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χευσωσοίμην.
Infinit.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χευσώσεσθαι.
Particip.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χευσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes Verborum in μι, quæ profluunt è Verbis tertiæ conjugationis in

- έω
- άω
- όω
- ύω

ut à

- θέω, τίθημι, pono
- στάω, ἵστημι, statuo
- δόω, δίδωμι, do.
- ζεύγνυω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt Verba in μι.

- mutando ω ultimam syllabam in μι.
- vertendo penultimam in suam longam, si mutabilis, ut θέω, τίθημι,
- præponendo reduplicationem.

Reduplicat

Reduplicatio est duplex,
- Propria, cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδω, δίδωμι.
  - tenuis pro aspiratâ ponitur, ut θίθω, πίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit, vel
  - cùm Verbum incipiat à ς, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm Verbum incipiat à vocali, ut ἕω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut πίθεμμι pro πίθημι. Bœoti mutant η in ει, per ε, ut πφοίλειμι.

In quartâ conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φημὶ, εἶμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῶμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, præterito medio, Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis si dissyllaba sunt, futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Conjunctivo.

Paradigma Verborum.

in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.					Plural.		
1	τίθημι	η	η	ε					εῖ		
2	ἵστημι	η	η	α					ᾶ		
3	δίδωμι	ς	σι		τον	τον	μὴν	τε	ᾶσι		
4	ζεύγνυμι	ω	ω	ο					ῦ		
		υ	υ	υ							

Imperfectum.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ἐπίθλω	η	η	ε		
2	ἴςλω	ης	η	α		
3	ἐδίδων	ω	ω		τον, τλω	μεν, τε, σαν.
4	ἐζεύγνυω	υ	υ	ο υ		

Perfectum.

1 τέθεικα, pro τέθηκα, Boëticè.
2 ἕςακα, pro ἕςηκα, à futuro στήσω, ad differentiam ἕςηκα præteriti medij ab ἵςημι.
3 δέδωκα.

Plusquam perfectum.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἐςάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus primus.

1 ἔθηκα. 2 ἔςησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus secundus.

	Sing.			Dual.		Plural.	
1	ἔθην	ἔθης	ἔας	ετον	ἔτην	ειμεν	ετε	εσαν.
2	ἔςην	ἔςης	ἔη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν.

Aoristus secundus similis est imperfecto in omnibus excepto quòd in plurali ac duali vocalem retinet longam præter ἔδων, ἔδων, & δῶ à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 πίθει	ἔ			
2 ἵςαθι	ά	τω	τον, των	τε, τωσαν.
3 δίδοθι	ό			
4 ζεύγνυθι	υ			

Aoristus C.

1 δός, δότω. 2 ςῆθι, ςήτω, 3 δός, δότω

Optativus

Optativus.

Præsens.

1 πιθείην			εἶ.
2 ἱσταίην, αἵης, αἴη	ητον, ήτην	ημεν, ητε, ησαν, &c	αἶ, εν.
3 διδοίην			οἶ.

Aoriſt. *β.*

1 θείην. 2 σταίην. 3 δοίην.

Subiunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.		Plural.	
1 πιθῶ, ῇς, ῇ				ῶμεν
2 ἱστῶ, ᾷς, ᾷ	τον, τον	ῶμεν	ᾶτε, τε, ῶσι.	
3 διδῶ, ῷς, ῷ				ῶ

Aoriſt. *β.*

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 στῶ, στῇς, στῇ. 3 δῶ: δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱστάναι. 3 διδόναι. 4 ζεύγνυναι.

Aoriſt. *β.*

1 θεῖναι. 2 στῆναι. 3 δοῦναι.

PARTICIPIA.

Præsens.

1 τιθεὶς	εῖσα	έν	
2 ἱστὰς	ᾶσα	άν	
3 διδοὺς	οῦσα	όν	
4 ζεύγνυς	ῦσα	ύν	

Aoriſt. *β.*

1	θεὶς, θεῖσα, θὲν.		
2	στὰς, στᾶσα, στὰν.		
3	δὺς, δῦσα, δὺν.		

Vox Paſsiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πίθεμαι		
2 ἵεσαι	σαι, ται	μεθον, θον, σθον	μεθα, σθε, νται.
3 δίδομαι		
4 ζεύγνυμαι		

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπῐθέμην 2 ἱστάμην 3 ἐδιδόμην 4 ἐζευγνύμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕστμαι. 3 κέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐτεθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐκεδόμην.

Aoriſtus α.

1 ἐτέθην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 τεθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 τεθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 κεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πίθεσο 2 ἵστασο 3 κέδεσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν.

Optativus, Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πιθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πεδείμην	εῖ		
2 ἱσταίμην	αῖ ο, το	μεδον, σθον, σθην	μεθα, σθε, σθην
3 δεδίμην	οῖ		

Subiunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ ῇ ῇ		
2 ἱστῶ μαι ᾷ ᾷ ται	ώμεδον, σθον, σθον.	μεθα, σθε, νται.
3 δεδῶ ῷ ῷ		

Perfectum.

1 πεδῶ ῇ ῇ	ῆδον	ῆδε
2 ἑστῶ μαι ᾷ ᾷ ται	ώμεδον, ᾶσθον, σθον	ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται.
3 δεδῶ ῷ ῷ	ῶσθον	ῶσι.

Infinitivus.

Præsens.

1 πίδεδαι. 2 ἵσταδαι 3 δίδοδαι. 4 ζεύγνυδαι.

Participia.

Præsens.

1 τιδέμενος	
2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 δεδόμενος	

Coniugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐδηκάμην. 2 ἔστασο. 3 ἐδωκάτο.

Aoristus β.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐδόμην			
2 ἔστασο, σο, το		μεδον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδό			

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.		Dual.	Plural.
1 δοῦ			
2 στω σο, σθω		σθον, σθων	σθε, σθωσαν.
3 δώ			

In Optativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 δείη		
2 σαί, μην, ο, το	μεδον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δοί		

In Subiunctivo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 δω ῶ ῶ		
2 σῦ, μαι, ᾖ ᾗ σαι	ώμεδον, σθον, σθον	ώμεθα, σθε, ῶνται.
3 δω ῷ ῷ		

In Infinitivo. Participia.

Aoristus β.	Aoristus β.
1 δεῖ	1 δεῖν
2 σαί θαι	2 σαι ‖ μενος, μένη, μένον.
3 δόναι	3 δόν

Formatio temporum Verborum in μι.

De Præsenti jam suprà dictum est.

Imperfectum.

Formatur à Præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longâ, ut πίθημι, ἐπίθουν, sed ἵστημι, ἵστων.

Observatio.

Numerus singularis, & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto Verborum in μι, ut ἐπίθεον, ἐπίθουν, ἐπίθεις, ἐπίθεις; ἐδίδοον, ἐδίδουν. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpè contrahuntur, ut πίθει, ἵστα, δίδοῦς, pro πίθεθι, ἵστασθι, δίδοθι.

Aoristus secundus.

Deducitur ab Imperfecto, rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐπίθουν, ἔθουν, sed ἵστων, ἔστων, Quod

ut Præteritum ἕστηκα (quod & ἕστα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si Verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aoristus secundus, ut σβήμι, ἔσβην.

Anomala in μι.

Præsens. Verbum εἰμί, Sum. *Indicativus.*

Εἰμὶ εἶς vel εἰ. ὄσι. | ἐσὸν, ἐσὸν. | ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσὶ.

Ἔμμι D. ἔην & εει A. ἐντι D. ἦστον, ἴεσην, P. εἰμες. D. ἐασι. I.
ἦμι Æ. ἐανὶ P. ἐμμὶ, ἐτε, ἔυπι Æ. ἐντι D.

Imperf. Ἦν, ἦς, ἦ & ἦν. | ἦτον, ἤτὴν | ἦμὲν, ἦτε, ἦσαν.

Ἔα I. ἦδα Æ. ἔσσε. P. ἤστον, ἤστην Pleon. ἦμες D. ἔσαν P.
ἦ A. ἔηδα P. ἔην P. ἔσκον P.
ἦα P. ἐης, P. ἤην P.
Ἔην P. ἔσκες P. ἦς P.
Ἔσκον P. ης D.
Ἔον P.

Futurum. Ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσῆται | ἐσόμεδον, ἐσεσδον, ἔσεσθον | ἐσόμεδα ἔσεσθε, ἔσονται

Ἔσομαι P. ἔσῃ, ἔσεται P. ἔσες Sync.
Ἐσοῦμαι D. ἐσῆ D. ἐσεῖται D. ἔσον P.
Ἐσεῦμαι D. ἔσεαι I.
ἔσσει A.

Imperativus.

Præsens. Ἴσθι vel ἔσθι, ἔστω: | ἔστον, ἔστων. | ἔστε, ἔστωσαν.

ἔσω, ἔσο P. ἤτω D. ἔσων A.

Optativus.

Præsens. Εἴην, εἴης, εἴη. | εἴητον, εἰήτὴν. | εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

ἔοι P. εἴμι, εἴτε, εἴεν pro εἴημεν.

Futurum. Ἐσοίμὴν, ἔσοιο, ἔσοιτο, | &c.

Subjunctivus.

Præsens. Ἐὰν, ὦ, ἦς, ἦ | ἦτον, ἦτον. | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

ἔω P. ἔῃς, ἦσι I. ἔωσι A. & P.
εἴω P. εἴῃς, P. ἔῃσι & ἔωσι I.
ἦδα Æ.

	Infinitivus.	*Participium.*
Præsens.	Εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι. Præs. ὤν, οὖσα, ὄν. Fut. ἐσόμενος.	
	Ἔμεν I ἦμεν & ἦμες D. ἔωμεν A. ἔμμεναι Æ. ἔιμεναι P.	ἐὼν. P. ἐοῦσα, ἐον, ἐσόμενος. P. εἰς Æ. ἔασα D.

Εἶμι Eo & Ibo.

Indicativus.

Præsens.	Εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι.	ἴτον, ἴτον.	ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
Imperf.	εἶδα Æ. Εἶν, εἶς, εἶ.	ἴτον, ἴτην	ἴμες D. ἴασι I. ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
Plusquam.	ἦον, ἦες, ἦε P. Εἰκειν & ἤκειν Att.		ἴμες D. ἦισαν P. Aoristus α. Εἶσα, inusitatus.
Perf. Med.	Εἶα, εἶας, εἶε.	εἴατον, εἴατον.	εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
Plusquam.	ἦα, ἦας, ἦε & ἤια, ἤιας, ἤιε. I. Ἤειν, ἤεις, ἤει.	ἤειτον, ἠείτην.	ἤειμεν, ἤειτε, ἤεισαν. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν A.
Aorist. β.	Ἰὸν, ἴες, ἴε.	ἴετον ἰέτην.	ἴεμεν, ἴετε, ἴον.

ἦιον.

Imperativus.

Præsens.	Ἴθι vel εἶ, ἴτω.	ἴτον, ἴτων.	ἴτε, ἰτωσαν.
Aorist. β.	Εἶ, solummodo in compositis, ut ἔξει, dñei, exi, transi. Optativus & Subiunctivus non sunt in usu.		

Infinitivus.

Ἰέναι, vel εἶναι & ἰέναι in Compositis.

Ἰμεν

Ἦμεν I. Ἦμεναι D.
Ἦσμεν, Ἦσμεναι A. & D.
Ἦμι, vado: Eâdem planè ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum usurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infinit.

Participium.

Ἰών, ἰοῦσα, ἰόν, ut χιών, & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præsens.	Ἵημι, ἵης, ἵησι.	ἵετον, ἵετον.	ἵεμεν, ἵετε, ἱᾶσι.	ἵᾶσι ἢ. ἱᾶσι A.
Imperf.	Ἵην, ἵεις, ἵει.	ἵετον. ἱέτην.	ἵεμεν, ἵετε, ἵεσαν.	
Perfect.	Εἷκα, εἵκας, εἷκε.	Ἴσον, Ἴσθα, ἴσε, ἴσι, contracta.		ἴσθ' Bœ.
Aorist. α.	Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα.			ἔηκα A.
Aorist. β.	Ἧν, ἧς, ἧ.	ἕτον, ἑτήν.	ἕμεν, ἕτε, ἕσαν.	

Imperativus.

Præsens.	Ἴσθι, ἱέτω.	Aor. β. ἕς, ἕτω.	Perf. εἶκε, εἰκέτω.

Optativus.

Præsens.	Ἱείην, ἱείης, ἱείη.	Aorist. β. Εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præsens.	Ἱῶ, ἵῃς, ἵῃ.	Perf. Εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ.	Aorist. β. ὦ, ᾖς, ᾖ. ὦσι, ἵῃς, ἵῃ. P. & ἵωσι.

Infinitivus

Infinitivus.

Præsens.	Ἰέναι.	Perf. εἰκέναι.	Aor. β. εἶναι.
	Ἰέμθναι D.		εἵμθναι D.
	Ἰέμθν I.		εἵμθν I.

Participium.

Præsens.	Ἰείς, ἰεῖσα, ἰέν.	Perf. εἰκὼς, ῦῖα, ὸς.	Aor. β. εἷς, εἷσα, ἕν.

Vox Passiva. Indicativus.

Præsens.	Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.		
Imperf.	Ἱέμθν, ἵεσο, ἵετο.	Aor. α. ἕθην & εἵθην.	
Perfect.	Εἷμαι, εἶσαι, εἶται.	εἷμθον, εἶσθον, εἶσθον.	εἷμεθα, εἶσθε, εἷνται.
Pluſqua.	Εἵμθν, εἶσο, εἶτο.	*Imperativus.*	ἕωνται. Ἵεσο, ἵεσθω.

Vox Media.

Aoriſt. α.	Ἡκάμθν, ἧκα, ἥκατο.	Aor. β. Ἐμθν, ἕσο, ἕο, & ἑῦ, ἵ	

Imperativus. Optativus.

Præſens.	Ἔσο, ἑῦ, &c.	Ἑιμθν, εἷο, εἷτο

Ἔσο. 1.
ἑῦ.

Subiunctivus. Infinitivus. Participium

Præsens.	Ἐαν, ὦμαι, ἧ, ἧται.	Aor. β. ἑῦναι.	Aor. β. ἑμθ

Ἱημι. Concupiſco.

Eandem habet inflexionem, præterquam quod form
Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ἧμαι. Sedeo.

Præsens.	Ἧμαι, ἧσαι, ἧται.	ἥμεθον, ἧσθον, ἧσθον.	ἥμεθα, ἧσθε,

ἧαται & εἶαται P.

erfect. Ἧμαι, ἧσο, ἧται. | ἥμεθον, ἧσθον, ἧστο. | ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.

ἕατο I.
ἧατο & εἶατο P.

Imperativus.

ἧσο, ἧσθω. *Infinitivus.* ἧσθαι. *Participium.* ἥμενος

Κάθημαι, inde Compositum.

esens. Κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperfect. Ἐκαθήμην.

Κάθαμαι I.
κάθη A.

Imperativus.

esens. Κάθησο, καθήσθω. Ionicè κάθησο & κάθεο. Att. κάθου.

Κεῖμαι, Iacco.

esens. Κεῖμαι, σαι, ται. | μεθον, σθον, σθον. | μεθα, σθε, νται.
κέαται I. κεῖαται P.

perfect. Ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. Κείσομαι, σῃ, σεται.

Κοιμῶμαι & κοισθήσομαι D.

Indicativus.

Ἴσημι, Scio.

esens. Ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. | ἴσατον, ἴσατον. | ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασι.

ἴσαμι D. ἴσατι D. ἴσμεν Sync ἴσμεν D.

perfect. ἴσην, ἴσης, ἴσει. | ἴστατον, ἰστάτην. | ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασαν
ἴσαν Sync.

Imperativus.

esens. Ἴσθι, ἰστω. | ἴστατον, ἰστάτων. | ἴστε, ἰστωσαν.

ἴσθι, ἴστω, &c. Sync. ἴσῶν A.

Infinitivus.

esens. ἴσασι, ἰσάμεναι & ἴσμεν D. ἰσάμεν I. ἴσμεν. Sync.
Participium. ἴστας, ἴσασα, ἴσαν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præsens. Ἵσαμαι & ἵσαμαι, σαι, ται. Compo- ὀπίσαμαι, ὀπίσασαι,
situm

Imperf. Ἱσάμην, ἵσασο, ἵστο. Compositum. ὀπισάμην, ὀπίσασο, ὀπίστο
ὀπίσην A. ὀπίσαο
ὀπισάμην A. ὀπίσαο I. & ὀπίσω

Imperativus.

Ἵσασο. Compositum. Ἐπίσασο, ὀπίσαο I. ὀπίστω

Infinitivus.

Ἵστασθαι. Compositum. ὀπίστασθαι. Participium ὀπισάμενος

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἔω, ἕσω,

Perfect. Εἶμαι. εἶσαι & ἕαται P. εἶται & εἵαται. Tertia Pl. εἶαται
Participium εἵμενος.

Plusq. Εἵμην, εἶσο & ἕατο, εἶτο & εἵατο & εἷτο & ἕατο. Tertia Pl. εἵατο

Aor. æ. act. Εἷσα, εἷσας, εἷσε.

ἕσαι, ἕσασθαι, ἕσας, P.

Infinitivus.

Εἷσαι & ἑσαι, quod etiam est collocare.

Aor. æ. me. Εἰσάμην & ἑσάμην & ἐσισάμην. Participium Ἑσάμενος

Φημὶ Dico. *Indicativus.*

Præsens. Φημὶ, φῄς, φησὶ. φαμὲν, φατὸν. φαμὲν, φατὲ,
φαμὲν D. φατὶ D. φασὶ & φᾶσι

Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη. ἔφατον, ἐφάτην ἔφαμεν, ἔφατε,

ἔφλιμι, ἔφλις, ἔφλι. | ἔφλιτον, ἐφλίτην. | ἔφλιμεν, ἔφλιτε, ἔφλισαν

φλῦδα Æ. ἔφαν & φὰν Bœ.

Φλῦ, φῆς, φῆ, & λῦ, ῆς, ῆ P.

Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. a. ἔφησα *Imperat.* φάθι.

φάσω, φάσεις, φάσει D.

Optativus.

Φαίην. Aoriſt. a. φήσαμι. Futur. a. φησίμιμι.

Subiunct. ἐὰν φᾶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι

περφαναιμένον, eſt apparuiſſe.

Participium. Φὰς, φάσα, φὰν.

Verbum Medium.

Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium* φάμενος.

VERBALIA.

A primâ perſonâ præteriti Paſſivi in
- μα, ut γράμμα, litera.
- μη, ut γραμμὴ, linea.
- μος, ut δεσμὸς, vinculum.
- μων, ut νοημων, intelligens.

A ſecundâ perſonâ præteriti Paſſivi in
- ια, ut δοκιμασία, probatio.
- ις, ut ποίησις, poëſis.

A tertiâ perſonâ præteriti paſſivi.

Maſculina in
- κος, κριτικὸς, Iudicialis.
- τηρ, χαρακτὴρ, character.
- της, ποιητὴς, Poëta.
- τος, ἀκουστὸς, audibilis.
- τωρ, κοσμήτωρ, Princeps.

Fœminina in
- τις, πίστις, Fides.
- τρα, ὄρχηστρα, ſaltādi locus.
- τρια, ὀρχήστρια, ſaltatrix.
- τρὶς, ὀρχήστρὶς, ſaltatrix.
- τυκὴ ὀρχηστυκὴ, ſaltandi ars.

Neutra

Neutra in { τήριον, ποτήριον, poculum. / προν, δηλητήριον, Minerval.

Adjectiva in { ός, ὰ, όν: ut χρηστός, χρηστή, χρηστόν.

A præterito medio in { η, ἐπιστολή, epistola. / ιον, λόγιον, oraculum. / ος, λόγος, sermo. / δυς, τομεύς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λ candidus, à λεύσσω, video: & ab Aoristo secundo, φ φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει, convenit; ἀνῆκε & προσῆκε, niebat.

Ἀρέσκει, placet; ἤρεσκε, placebat; ἀρέσει, placebit, placuit.

Δεῖ, oportet, ἔδει, oportebat, δεήσει, oportebit, ἐδέ portuit. Infin. Δεῖν, oportere. Particip. Δέον, quod op

Δοκεῖ, videtur, ἐδόκει, videbatur, δόξει, videbitur, visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, curæ fuit.

Χρὴ oportet: ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, portere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, rum ἀποχρήσει sufficiet. Aor. 1. ἀπέχρησε suffecit. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, συνέβη accidit, εἰμαρ πέπρωται in fatis est, à πεπρωτόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quę solum usque ad præ imperfectum communiter conjugantur: & si quę habent præterea, mutuantur illa à verbis alijs, præsens non est in vsu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimâ vel in ε, solum, vel cum immutabili ante

In αω gravitona, κλαίω.

In σκω, ἁλίσκω, præter δίδασκω quod facit ἐδίδαξα, ἀλίσκω.

In ἄδω, ut κιάδω: ἔδω, ut πιλέδω: ὕδω, ut μινύδω: δω cum implicatione consonantis: ut ἄκδω.

Εἶνω hyperdissyllaba, ut φαείνω: ὕω hyperdissyllaba, facientia Verba in μι, ut κιερασνύω, ῥεγνύω, σβεννύω, σφωνύω, σφεγνύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum posterior est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt præcedente υ diphthongo, ut ἀγύω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel υ, ut ἀσένδω, μέλδω.

Item in εω derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τιλείω, ἐτέλειον; γαμέω, γαμῶσω, γαμησείω; à βρόω, βρώσω, βρωσείω; ὄπτω, ὄψω, ὀψείω; πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω: quæ appetentiam actus connotant: edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὔξω, ἤυξον; ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω; ἐψέω, ἑψῶ, ἕψω: quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutarunt in ι: ut μένω, μίμνω, ἔμιμνον; πέκω, πίκω; εἶπον, εἶπω; γίνομαι, γίγνομαι; at ἔπω, ἔσω, ἔποιμι, ἔσομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut ἀστὶ pro ἔστι, ἀσδὲ pro ἔασι δαι, ἀσόμεθα pro ἐσόμεθα.

Verba Anomala.

A.

Miror. Ἄγαμαι, Futur. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, Aoristus α. ἠγάσθην, Aoristus α. med. ἠγασάμην.

Ago. Ἄγω, Fut. ἄξω, Præt. ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aor. 2. ἤγαγον, Atticè ἤγαγον.

Sicco. Ἄζω, Aorist. 1. ἄσθω, & ἀάσθω.

Frango. Ἄγνυμι, Fut. ἄξω, Præter ἦχα, Atticè ἀγήοχα, Aoristi. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, Præt. med. ἦγα, inusitatum, unde ἐάγα Atticè: & κατέαγα.

Dico. Ἀγορεύω, Fut. ἀγορεύσω, Aor. 1. ἠγόρευσα, Præ. εἴρηκα, ab ἔρω.

Cano. Ἄδω, Fut. ἄσω, Aor. 1 ἦσα: Ἀδάω, placeo; Præ. med ἥδε & ἐάδα.

Capio. Αἱρέω, Fut. αἱρήσω, Aor. 2. εἷλον, ab ἕλω, inusitato.

Eligo. Αἱρέομαι, Fut. αἱρήσομαι, Præt. ἥρημαι, Aor. 1. ἡρεσάμην, Aor. 2. med. εἱλόμην, ab ἕλομαι, inusitato.

Αἰδάνομαι

Sentio. Αἰσθάνομαι, Fut. αἰσθήσομαι, Præt. ἤσθημαι. Aorist. 2. med. ἠσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι, inusitato.

Arceo. Ἀλέξω, Fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusitato.

Erro. Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.

Tollo. Αἴρω, Fut. ἀρῶ, Aorist. 1. ἦρα vel ἧρα, Aorist. 2. ἦρον, Præt. ἦρκα.

Capior Ἁλίσκομαι, Fut. ἁλώσομαι, Aorist. 2. ἥλων, ἥλως, ἥλω & ἑάλων, Atticè, ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participiũ, ὁ ἁλούς, τῷ ἁλόντι.

Consumo. Ἀναλίσκω. Fut. ἀναλώσω. Præt. ἀνήλωκα & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco. Ἁμαρτάνω, Fut. ἁμαρτήσω. Præt. ἥμάρτηκα, Aorist. 2. ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω, inusitato.

Induo. Ἀμφιέννυμι, Fut. ἀμφιέσω, Præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo. Ἀναίνομαι, Præt. ἀνήνημαι, Aorist. 1. ἠνηνάμην.

Aperio. Ἀνοίγω, Fut. ἀνοίξω, Aorist. 1. ἀνέῳξα. Præt. med. ἀνέῳγα, Pass. ἀνέῳγμαι, Aorist. 1. ἀνεῴχθην.

Lego. Ἀναγινώσκω, Imperfect. ἀνεγίνωσκον, Fut. ἀναγνώσομαι, Præter. ἀνέγνωκα. Aorist. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγόω, ῶ, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum. Ἀπεχθάνομαι, Futur. ἀπεχθήσομαι, Præter. ἀπέχθημαι, Aorist. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inusitato.

Admoneo. Ἀναμιμνήσκω, Fut. ἀναμνήσω Aorist. 1. ἐμνήσθην.

Renuo. Ἀπαναίομαι, Aorist. 1. ἀπηναίμην.

Perdo. Ἀπολέω, λῶ, & ἀπόλλυω, & ἀπόλλυμι, Fut. ἀπολῶ, ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, Præter. ἀπόλεκα, & Atticè. ἀπολώλεκα, & Præter. med. Atticè ἀπόλωλα.

Privo. Ἀπαυρέω, ῶ Aorist. 1. ἀπηῦρα.

Placeo. Ἀρέσκομαι. Fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro. Ἀτίζω, Fut. ἀτίσω.

Ægrè fero. Ἄχθομαι. Futurum ἀχθήσομαι, & ἀχθέσομαι. Aorist. 1. ἠχθέσθην.

Augeo. Αὐξάνω, & αὔξω. Fut. αὐξήσω, Aorist. 1. ἤυξησα.

Tristor. Ἄχω, Præt. ἤκαχον.

B

Mitto. Βάλλω, Futur. βαλῶ, Præt. βέβληκα, Aorist. 2. ἔβαλον, & βλῶ

βλῶ, βλήσω.

Vado. Βαίνω, Fut. βήσομαι, Præt. βέβηκα, Aoriſt. 2. ἔβην, à βῆμι inuſitato.

Germino. Βλαστάνω, Fut. βλαστήσω, Aoriſt. 2. ἔβλαστον.

Vivo. Βιόω, Futur. βιώσω, Aoriſt. 2. ἐβίων, ἐβίους, ἐβίου, Partic. ὁ βιούς.

Edo. Βιβρώσκω, Fut. βρώσω, Aoriſt. 1. ἔβρωσα.

Volo. Βέλομαι, Fut βουλήσομαι, Præt. βεβούλημαι, ἐβεβουλήμην & ἐβουλήθην.

Comedo. Βρώσκω, Fut. βρώσω.

Γ

Duco uxorem. Γαμέω, ῶ, Fut. γαμήσω, Aoriſt. 1. ἔγημα.

Gigno. Γείνομαι, Fut γενοῦμαι, Aoriſt. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor. Γήθω, Fut. γήσω, Præt. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ, γεγήθησα.

Senesco. Γηράσκω, Fut γηράσω, à γηράω, γηρῶ.

Fio, ſum. Γίνομαι, & γίγνομαι, Fut. γενήσομαι, Præt γεγένημαι, Aoriſt. 1. med. ἐγενησάμην, Aor. 2. med. ἐγενόμην, à γένομαι inuſitato. Præt. med. γέγονα, à γείνω, γενῶ.

Cognoſco. Γινώσκω, ἐγίνωσκον, Fut. γνώσομαι, Aoriſt. 1. ἔγνωσα, Præt. ἔγνωκα. Aoriſt. 2. ἔγνων, à γνάω & γνῶμι, unde & Præter. med. γέγωνα, exauditus ſum, pro γέγνωμαι per Metath. Euſtath.

Vigilo. Γρηγορέω, Futur. γρηγορήσω, Præter. med. ἐγρήγορα, Pluſquamp. ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio. Δαΐω, Futur. δαΐσω, à δαέω. Præt. med. δέδηα, Aor. 2. ἔδαην.

Divido. Δαΐζω, Fut. δαΐξω & δαΐσω, Fut. δάσω, Præt. δέδαμαι & δεδάσμαι, Aoriſt. 2. ἐδάην.

Mordeo. Δάκνω, ἔδακνον, Fut. δήξω, Aoriſt. 2. ἔδακον à δάκω.

Oportet. Δεῖ, Fut. δεήσει, Aor. 1. ἐδέησε, Imperfect. ἔδει vel ἐδέει, δεῖν.

Timeo. Δείδω. Futur. δείσω, Præter. δέδοικα vel δείδοικα. Ionicè δείδια, ἐδείδιειν. Imperfect. δείδη ab inuſitato δείδω.

Lego. Δέομαι, Fut. δεήσομαι, Præt. δεδέημαι, Aoriſt. 1. ἐδεήθην à

δέομαι, δεῦμαι.

Suscipio. Δέχομαι, Fut. δέξομαι, Præter. δέδεγμαι, Aorist. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo. Δέω, δήσω, δέδεκα, Aorist. 1. ἔδησα, Præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo. Διδάσκω, ἐδίδασκον, Futur. διδάξω à διδάχω, Aorist. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio. Διδράσκω & διαδιδράσκω, Aorist. 1 δίδρᾱν & ἀπέδρᾱν.

Existimo. Δοκέω, ῶ, Fut. δόξω, à δόκω, Aorist. 1. ἔδοξα, Præt. δέδοκα à δοκέω, δοκῶ.

Facio. Δρᾱ́ω, ῶ, Futur. δρᾱ́σω, Præterit. δέδρακα, Aoristus 1. ἐδρᾱσα.

Subeo. Δύνω, & δύω & δῦμι, Fut. δύσω. Aorist. 2. ἔδυν, unde καταδύω & ἐνδύω.

Possum. Δύναμαι, Imperfectum ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, Præteritum Passivum δεδύνημαι. Aorist. 1. ἐδυνάσθην, seu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino. Ἐάω, ῶ, Fut. ἐάσω, Aorist. 1. εἴασα.

Edo. Ἔδω vel ἐδίω, Præt. ἐδήδοκα.

Volo. Ἐθέλω, Fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus sum. Ἔθω, Præt. med. εἴωθα, pro εἴθα, per pleonasmum, ω.

Excito. Ἐγείρω, Fut. ἐγερῶ, Aorist. 1. ἤγειρα.

Infundo. Ἐγχέω, ῶ, Fut. ἐγχεύσω ab ἐγχύω, Aorist. 1. ἐνέχεα, ἐνέχευα, Æolicè.

Pollicéor. Ἐγγυάω, ῶ, Fut. ἐγγυήσω, Aorist. 1. ἠγγυήσα, Præt. ἐγγύηκα.

Scio. Εἴδω, Fut. εἴσω, & εἰδήσω, Præt. med. οἶδα, Plusq. ᾔδη, Aorist. 2. εἶδον, Poët. ἴδον sine ε. Præt. Infinit. εἰδέναι, Particip. εἰδώς pro εἰδεκέναι & εἰδεκώς.

Divi. Εἶπα, Aorist. 1 & εἶπον, Aorist. 2. ab inusitato ἔπω.

Abigo. Ἐλαύνω, Fut. ἐλάσω ab ἐλάω, Præt. ἐλήλακα, Att. ἐλήλακα, Aorist. 1. ἤλασα, Perf. Pass. ἐλήλαμαι, Attic. ἐλήλασμαι. Aorist. 1. ἠλάθην, Particip. ἐλαθείς.

Venio. Ἔρχομαι, vel ἐλεύσω, inusit. Fut. ἐλεύσομαι, Præt. med. ἦλυθα, & Attic. ἐλήλυθα. Aorist. 2. ἦλυθον & ἤλθον

ἦλθες, ἦλθε per Syncopen.

Operor. Ἐργάζομαι. Perf. Pass. εἰργασμαι, εἰργασμένος, Aorist. 1. εἰργάσθην, Futur. 1. med. ἐργάσομαι, Aorist. 1. εἰργασάμην.

Facio. Ἔρδω, Præter. med. ἔρδα & ἔορδα, Plusq. ἐώρδειν.

Facio. Ἔρδω, Futur. ἕρξω, vide ῥέζω.

Dico. Ἐρέω, absolutum. Futur. ἐρῶ & ἐρέσσω, Perfect. εἴρηκα, Pass. εἴρημαι, Aorist. 1. Pass. ἐρρήθην. Particip. ῥηθείς, Imperfect. act. εἶρον.

Interrogo. Ἔρομαι, Fut. ἐρήσομαι, Aorist. 2. ἠρόμην.

Sortiens sum. Ἔμμορε, Præteritum med. à μείρω, μερῶ, ἄμμορε & ἔμμορε.

Incendo. Ἐμπίπρημι, Fut. ἐμπρήσω.

Curo. Ἐμπάζω, Fut. ἐμπάσω.

Vado. Εἶμι & ἔω, Fut. εἶσω, Præt. εἶκα, Præt. med. εἶα, Plusq. perfect. ἤειν.

Speravi. Ἔολπα ab ἔλπω, Præter. med. ἤλπα & ἔολπα.

Pereo. Ἔρρω, Fut. ἐρρήσω.

Inveni. Ἐυρίσκω, Fut. εὑρήσω, Præt. εὕρηκα, Aorist. 2. ἔυρον ab ἀρέω, ἀρῶ.

Habeo. Ἕξω, Fut. ἕξω, & σχήσω, Præter. ἔσχηκα, Aorist. 2. ἔσχον à σχέω, ῶ, inusitat. Imperf. εἶχον.

Z

Iungo. Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, Fut. ζεύξω, à ζεύγω, Perf. ἔζευχα.

Vivo. Ζάω, ζῶ, Futur. ζήσω, cert. sine ζῆ pro ζᾷ.

Cingo. Ζωννύω, ζώννυμι, Fut. ζώσω ab antiquo ζώω, Perf. ἔζωκα, Perf. pass. ἔζωμαι & ἐζώσμαι.

H

Lator. Ἤδομαι, Fut. ἥσομαι, Perfect. ἧμαι, Aorist. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram. Ἤειν, ἤεις, ἤει, Præt. Plusquam. ab εἶω.

Tristavit. Ἤκαχον, ab ἄχω.

Incline. Ἤμυω, Fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio. Θάπτω, Futur. θάψω, Perfect. τέθαφα. Aoriſt. 1. ἔθαψα, Perf. Paſſ. τέθαμμαι, Aoriſt. 2. ἐτάφην à τάφω, Fut. 1. ταφήσομαι.

Volo. Θέλω, Fut. θελήσω à θελέω, Aoriſt. 1. ἐθέλησα, Attic. ἠθέλησα.

Morior. Θνήσκω, ἔθνησκον, Fut. θανοῦμαι, Perfect. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ionicè, τέθνεα. Bœotiсè, τέθνεικα & τέθνειμα, ex quo τεθνεώς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, poëticè pro τεθνηκὼς, Infinit. τεθνάναι, Aoriſt. 2. ἔθανον.

I

Pervenio. Ἱκνέομαι, οῦμαι, Futur. ἵξομαι, Aoriſt. 2. ἱκόμην ab ἵκομαι, Perf. ἷγμαι.

Placo. Ἱλάσκομαι, Fut. ἱλάσομαι, Aor. 1 ἱλασάμην ab ἱλάομαι.

Volo. Ἱπτάμαι, Fut. πτήσομαι, Præt. πέπταμαι, Aoriſt. 2. ἐπτάμην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infinit. πτάσθαι, & πτῆσθαι, Particip. πτάμενος.

Eundum. Ἰτέον, & Pleonaſmo ἰτητέον ab εἶμι, vado, Præterit. act. eſſet εἶκα, paſſ. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ſ ablato ἰτέον.

K

Sedeo. Καθίζω, καθίζομαι, Fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo. Κάθημαι, Fut. καθήσομαι.

Demitto. Καθίημι, Aoriſt. 1. καθῆκα.

Purgo. Καθαίρω, Aoriſt. 1. ἐκάθηρα.

Voco. Καλέω, Fut. καλέσω & καλῶ, Perf. κέκληκα, ſyncop. pro κεκάληκα.

Laboro. Κάμνω & κάμω Futur. καμοῦμαι, Aoriſt. 2. ἔκαμον, Perf. κέκμηκα.

Tondeo. Κείρω, Fut. κερῶ, Aoriſt. 1. ἔκερσα, Perf. κέκαρκα.

Miſceo. Κεραννύω & κεράω, Futur. κερῶ, & ſyncop. κρῶ, Perf. κέκρακα, Infinit. κεκρᾶσθαι per ſyncopen.

Clango. Κλάζω, Fut. κλάγξω à κλάγω. Aoriſt. 1. ἔκλαγξα, Perf. κέκλαγγα,

κέκλαγγα, Aoriſt. 2. ἔκλαγον, Præter. med. κέκλημα à κλήζω.

Fleo. Κλαίω vel κλάω, Futur. κλαύσω à κλαύω, & κλαύσω à κλαυίω inuſitato, Aoriſt. 1. ἔκλαυσα, Perfectum κέκλαυμαι.

Audio. Κλύω à κλέω, Futur. κλύσω, Perfect. κέκλυκα. Imperfect. & Aoriſtus 2. ἔκλυον, Imperf. κλύω, Particip. κλύς, κλύντος.

Saturo. Κορεννύω & κορέννυμι, Fut. κορέσω & κορήσω, Aor. 1. ἐκόρεσα, Perf. κεκόρηκα à κορέω, Perf. med. κέκορεσμαι.

Clamo. Καλέζω, Fut. κράξω, Perfect. κέκραχα, Aoriſt. 1. ἔκεκξα, Attic. ἐκέκραξα, Futur. 2. κεκλήγω, Aoriſt. 2. ἐκέκλαγον, Perf. med. κέκεκγα.

Suſpendo. Κρεμάζω, Fut. κρεμάσω à κρεμάω, Perfect. κεκρέμακα, Paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo. Κρέμαμαι, Fut. κρεμάσομαι.

Dormio. Καταδαρθάνω, Fut. καταδαρθήσομαι, Aor. 2. κατέδαρθον à καταδέρθω.

Abſcondo. Κρύπτω, Fut. κρύψω, Perfect. κέκρυφα, Aoriſt. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβην.

Sum. Κύρω, Futur. κύρσω, Aoriſt. 1. ἔκυρσα, Particip. κύρσας, Æolica ſunt: eſt quoque κυρέω, Fut. κυρήσω, Aoriſt. 1. ἐκύρησα, Infinit. κυρῆσαι.

A

Sortior. Λαγχάνω, Fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, Perf. med. λέλογχα, Præt. act. λέλαχα, Attic. εἴληχα, Aoriſt. 2. ἔλαχον à λήχω, Fut. λήξω.

Capio. Λαμβάνω, Futur. λήψομαι à λήβω, unde Aoriſt. 2. ἔλαβον. Perf. λέληφα, Attic. εἴληφα.

Lateo. Λανθάνω, Futur. λήσομαι à λήθω, Perfect. med. λέλησμαι. Aoriſt. 2. ἔλαθον, Perfect. λέλασμαι, Aoriſt. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo. Λείπω, Futur. λείψω, Aoriſt. 2. ἔλιπον.

M

Insanio. Μαίνομαι, Futur. μανοῦμαι, Præt. med. μέμηνα, Aorist. 2. ἐμάνην.

Disco. Μανθάνω, Futur. μαθήσομαι à μαθέω, Perfect. μεμάθηκα, Aor. 2. ἔμαθον à μήθω.

Pugno. Μάχομαι, Fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι & μαχήσομαι, à μαχέομαι inusitato, Aorist. 1. med. ἐμαχεσάμην.

Curo. Μέλω, Fut. μελήσω à μέλει, Aorist. 2. ἔμελον, Perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor. Μιμνήσκω, Fut. μνήσομαι, Præt μέμνημαι à μνάω, Pluſq. ἐμεμνήμην, Aorist. 1. ἐμνήσθην.

Maneo. Μένω, Futur. μενῶ, Aor. 1. ἔμεινα, Perfect. μεμένηκα à μενέω, inusitato.

Miſceo. Μιγνύω & μίγνυμι, Fut. μίξω, Aorist. 2. ἐμίγην à μίγω, inusitato.

Abſtergo. Μοργνύω, Fut. μόρξω.

N

Nuo. Νέω, Futur. νεύσω.

Paſco. Νέμω, Fut. νεμῶ, Perf. νενέμηκα, Aorist. 1. ἔνειμα.

Z

Intelligo. Ξυνίημι, Futur. ξυνήσω, Aorist. 1. ξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticè.

Lacero. Ξαίνω, Fut. ξανῶ.

O

Oleo. Ὄζω, Fut. ὄσω, Præt. med. ὄδα, & Att. ὄδωδα.

Eo. Οἴχομαι, Fut. οἰχήσομαι, Aorist. 2. med. ᾠχόμην.

Puto. Οἰομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, Fut. οἰήσομαι, Aorist. 1 ᾠήθην, Imperf. ᾠόμην, syncop. ᾦμην.

Iuro. Ὀμνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, Fut. ὀμοῦμαι & ὀμοῦμαι, Perf. ὤμοκα, Att. ὀμώμοκα.

Vlulo. Ὀλολύζω, Futur. ὀλολύξω.

Abſterg

Abstergo. Ὀμόργνυμι, Fut. ὁμόρξω.
Debeo. Ὀφείλω, Futur. ὀφειλήσω & ὄφλω, ὀφλήσω, Perf. ὤφληκα, Aorist. 2. ὤφελον, per syncop. ὤφλον.
Inquino. Ὀνόω, Fut. ὀνόσω.
Perdo vel Pereo. Ὀλλύω sivè ὄλλυμι, Perf. med. ὤλα, Att. ὄλωλα, Aor. 2. ὤλον, med. ὠλόμην.
Video. Ὁράω, Futur ὄψομαι, Præt. ἑώρακα.
Moveo. Ὄρω, Fut. ὀρῶ. Æolice ὄρσω, Præter. med. ὦρσα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior. Πάσχω, Fut. πείσομαι à πείθω, Perf. med. πέπονθα, Aor. 2. ἔπαθον à πείθω.
Acquiro. Πάομαι, ῶμαι, Fut. πάσομαι, Perfect. πέπαμαι.
Populor. Πέρθω, Aorist. 2. ἔπραθον & ἔπερθον.
Sum vel fio. Πέλω, Verbum poëticum, Imperfect. ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πέλεσκον. Imperfect. Pass. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ionicè ἐπέλεο, per syncop. ἔπλε & ἔπλεο. Doricè ἔπλω, eras, tertia persona ἐπέλετο, per syncop. ἔπλετο, & detracto augmento πλέτο, erat, à πλέομαι, πέλη, πέλεται.
Extendo. Πετάννυω, Fut. πετάσω, Præt. πεπέτακα, & per Sync. πέπτακα, unde pass. præterit. πέπταμαι, à πετάω, inusitato.
Coquo. Πέπτω, Fut. πέψω, à Verbo poëtico πέσσω.
Figo. Πήγνυμι & πηγνύω, Fut. πήξω, Aorist. pass. ἐπάγην, à πάγω.
Bibo. Πίνω, ἔπινον, Fut. πίσω, Præt. πέπωκα, passivum πέπομαι à πόω, πώμι inusitato, Aoristus 2. ἔπιον.
Incendo. Πίμπρημι, Fut. πρήσω.
Cado. Πίπτω, Futur. πεσοῦμαι, Præt. πέπτωκα ab antiquo πίφω, Aorist. 2. ἔπεσον.
Fingo. Πλάττω, Fut. πλάσω, Præt. πέπλακα.
Percutio. Πλήττω, Aorist. 2. ἔπληγον cùm ad corpus, ἔπλαγον cùm ad animum refertur.
Vendo. Πιπράσκω, Fut. πρήσω, Præt. πέπρακα, nam πρίημι, ῶ, facio.
Proijcio. Πρίεμαι, Aorist. 1. med. προπεμάμην.

Volo. Πτάω, Aoriſt. 1. med. ἐπτάμην.
Interrogo. Πυνδάνομαι, Futur. πύσομαι à πυΐθομαι, Præter. πέπυσμαι, Aoriſt. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Iacio. Ῥέζω vel ἔρδω, Fut. ῥέξω, & Metatheſi ἕρξω, Aoriſt. 1. ἔρξα.
Fluo. Ῥέω, Fut. ῥεύσω & ῥυήσω, Præter. ἐῤῥύηκα, Aor. 2. ἐῤῥύην à ῥυέω.
Rumpo. Ῥήγνύω & ῥήγνυμι, Fut. ῥήξω. Præt. med. ἐῤῥῶγα, Aoriſt. 2. ἐῤῥάγην.
Roboro. Ῥωννυμι, Fut. ῥώσω.
Valco. Ῥωννύομαι, Fut. ῥώσομαι, Præt. ἔῤῥωμαι, Imperativ. ἔῤῥωσο.

Σ

Extinguo. Σβεννύω & σβέννυμι, Futur. 2. σβέσω & σβέσσομαι, Aoriſt. 2. ἔσβην à σβῆμι inuſitato.
Concitor. Σεύομαι, Aoriſt. 1. ἔσσυα, Præt. ἔσσυμαι, Aoriſt. 1. paſſ. ἐσύθην.
Putreſco. Σήπομαι, Fut. σήψομαι, Aoriſt. 1. ἐσάπην.
Vello. Σπάω, Fut σπάσω, Præt. ἔσπακα.
Libo. Σπένδω, Fut. σπείσω à σπείθω inuſitato; Aoriſt. 1. ἔσπεισα.
Stillo. Σταλάζω & σταλάζω, Fut. σταλάξω & σταλάξω.
Gemo. Στένω & στενάζω, Fut. στενάξω.
Pungo. Στίζω, Fut. στίξω.
Strivo. Στείρω, Fut. στερῶ, Præt. ἐστόρηκα.
Sterno. Στορεννύω & στορέννυμι. Fut. στορέσω. Aoriſt. 1. ἐστόρεσα à στορέω.
Sterno. Στρωννύω & στρώννυμι. Fut. στρώσω. Aoriſt. 1. ἔστρωσα.
Cohibeo. Σχέω, Fut. σχήσω, Aoriſt. 2. ἔσχον, unde Imperat. σχές, σχέτω à σχῆμι.

T

Extendo. Τανύω, Fut. τἄσω, Præt. τέτακα.

Seco

Seco. Τέμνω, Fut. τεμῶ & τεμέω, Aoriſt. 2. ἔτεμον.

Fabrico. Τεύχω, Aoriſt. 2. ἔτυχον.

Liquefacio. Pario. Τήκω, Fut. τήξω, Præt. τέτηκα.

Solvo. Τίκτω, Fut. τέξω, Aoriſt. 2. ἔτεκον, Præt. Med. τέτοκα.

Vulnero. Τίνω vel πίω, Fut. πίσω.

Perforo. Τιτρώσκω, ἐπίτρωσκον, Fut. τρώσω, Aor. 1. ἔτρωσα, Præt. τέτρωκα à τρόω, ῶ.

Tolero. Τρήω, Fut. τρήσω à τρέω.

Nutrio. Τλάω, Fut. τλήσω, Aoriſt. 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Curro. Τρέφω, Fut. θρέψω, Aoriſt. 1. ἔθρεψα, Præt. med. τέτροφα, paſſ. τέτραμμαι, Aor. 2. ἐτράφην.

Timeo. Τρέχω, Fut. θρέξω, Præter. δεδράμηκα à δραμέω, Aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δράμω.

Comedo. Τρέω, Fut. τρέσω.

Sum, Sortior, Nanciſcor. Τρώγω, Fut. φαγῶμαι, Aor. 2. ἔφαγον à φήγω.

Τυγχάνω, ἐτύγχανον, Fut. τεύξομαι à τεύχω, Præt. τετύχηκα à τυχέω, Aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit. Ὗει, Fut. ὕσει, Aoriſt. 1. ὕσεν.

Suſtineo. Ὑπέχω, Fut. ὑποσχήσω, Præt. ὑπέσχηκα, Aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto. Ὑποσχνοῦμαι. Fut. ὑποσχήσομαι, Præt. ὑπέσχημαι. Aoriſt. 2. med. ὑπεσχόμην.

Dormito. Ὑπνόω. Fut. ὑπνώσω.

Φ

Dico. Φάσκω, Imperf. ἔφασκον, cæteris caret.

Fero. Φέρω. Fut. ὄισω, ab ὄιω, Præter. ἐνήνοχα. Aoriſt. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνήνοχα.

Fugio. Φεύγω, Fut. φεύξομαι & φύσομαι, Præt. med. πέφυγα, Aor. 2. ἔφυγον.

Aio. Φημί, Futur. φήσω, Aoriſt. 1. ἔφησα, Aoriſt. 2. ἔφην. Inſi. φάθι.

Prævenio. Φθάνω, ἔφθανον, Futur. φθήσω à φθάω, Præter. ἔφθακα, Aoriſt. 1. ἔφθησα, & Aor. 2. ἔφθην à φθῆμι, Particip. φθάς.

Tabeſco. Φθίνω, Futur. φθίσω à φθίω.

Corrumpo.

Corrũpo. Φθείρω, Fut. φθερῶ, Præt. med. ἔφθορα.
Cruento. Φοινίκω & φοινίζω, Fut. φοινίξω.
Horreo. Φείσσω, Fut. φείξω, Præt. πέφευγα.
Produco. Φύω, Fut. φύσω, Præt. πέφυκα, Aoriſt. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo. Χαίρω, Futur. χαρήσομαι, Aoriſt. 2. ἐχάρην.
Sævio. Χαλεπαίνω, Fut. χαλεπανῶ, Aoriſt. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehiſco. Χάσκω, Futur. χανοῦμαι, Præt. med. κέχηνα. Aoriſt. 2. ἔχανον à χαίνω.
Fundo. Χέω, Futur. χεύσω à χεύω, Aoriſt. 1. ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro. Χρωννύω & χρώννυμι, Futur. χρώσω, Præt. paſſ. κεχρώσμαι.
Fundo. Χυώω & χύω, Fut. χύσω.
Obruo aggere. Χωννύω & χώννυμι, Fut. χώσω à χώω inuſitato.

Ω

Pello. Ὤθω & ὠθέω, Fut. ὤσω & ὠθήσω, Aoriſt. 1. ἔωσα, Præt. ἔωσμαι.
Emo. Ὠνέομαι, Futur. ὠνήσομαι, Præt. ὤνημαι & ἐώνημαι, Attice, unde ἐωνημάμην.
Concitavi Ὦρσα ab ὀρόω, Fut. ὀρύσω, Aoriſt. 1. ὦρσα, & per ſyncopen ὦρσα, vel ὄρω, ὤρσω, ὤρσω, Æolicè.

ADVERBIVM.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc aut derivativum in σι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè item in δον, ut κυνηδὸν caninè: in βα, ut κρυβδὴν ſecretò in ει, ut παντευδεὶ omninò, prorſus.

A Genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως, ut πᾶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; πᾶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, notæ ſunt ad locum; θεν, θε, de loco; θι, σι, χῦ, χῆ, in loco: ut οὐρανόθε, ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; παντοθι, παντοχῦ, παντοχῆ, ubique, ubivis, ἀεὶ, ἦει, ἀγα, βει, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliæ præfixæ dictionibus, earum adaugent ſignificata, ut δῆλος, manifeſtus,

manifestus, ἀεί δηλος vel ἐεί δηλος, valde manifestus: νη & νι in compositione privant, δυ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα, in compositis privat, conjungit, & auget, ut χάρις gratus, ἄχαρις ingratus; πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul: ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpè adverbiascunt.

CONIVNCTIO.

Conjunctiones copulativæ: καί, &; τε, que; ἠδὲ, poëticè atque; καὶ μὴν τοὶ, atq; καὶ μὴν καί, quinetiam; καὶ τοὶ καί, atque adeò; καὶ δὴ αὖ, rursus etiam; ἠμὲν, ἠδὲ, poëticè tum tum.

Connexivæ seu conditionales: εἰ cum compositis ἐὰν, ἄν, ἢν, κε, si; εἴπερ, εἴδη, εἰδήπερ, siquidem; ἐπεί περ, ἐπειδήπερ, ἐπειδήπερ, ἐπειῤῥ, ἐπειή, si, cum, postquam, quandoquidem; εἰμή, ὅπλι, μὴν, nisi; εἰδὲ μὴν, sin minùs, alioqui; εἰγῦν, si saltem; εἰδ' ἄρα, sin verò.

Discretivæ: μὲν quidem; δὲ, verò, γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verùm, μέν τοι, sanè, sed; μέν τέπτε, μέν τέγε, nimirum, tamen; δέγε, δέπτε, δέτοι, autem; δὲ, δή, porrò, autem.

Adversativæ, καίπερ, εἰκαὶ, κἄν, κἄν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δήπτε, γεδήπτε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δή, ἀλλὰ μέν, ἀλλὰ ἦν, at enim, sed tamen, atqui, at verò; καί τοι, καί τόγε, atque, sed, quanquam.

Disjunctivæ: ἤ, ἤτοι, ἤπτε, vel, aut, sive.

Causales: γὰρ cum præpositione, καί γὰρ, ἤ γὰρ, γὰρ τοι, γὰρ αὖ, γάπου, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim; ἃ γὰρ ἀλλὰ, enim verò; ὅτε, διὸ, διότι, καθότι, ὕτεκα, Poëticè, quid, quod; ἐπεί, postquam; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὅφρα, Poëticè, ὄφρα, ut.

Rationales seu collectivæ: ἦν, ἄρα, τοὶ, δή, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἐκεῖν, τέτυκται, καί, δή, τύτυκα, Poëticè; quare, ideo, igitur, idcircò, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel; κεν, utique.

Expletivæ; quæ nihil significant, sed carmen explent, μὲν, δὴν, νὺ, πού, τοὶ, αὖ, πέρ, μήν, δήπτε, γε, δή, πω, ἄρ, κέν, &c.

Præpositio

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

- Monosyllabæ sex:
  - ἐν, &, Poëticè ἐνὶ, in.
  - εἰς, & Atticè ἐ'ς, ad, in.
  - ἐκ } ex } ante consonantem.
  - ἐξ } ante vocalem.
  - σὺν, cum.
  - πρὸ, ante.
  - πρὸς, ad, à, coram.
  - ἀνὰ, per.
  - κατὰ, secundum, contra.
  - διὰ, propter, per.
  - μετὰ, cum, post.
  - παρὰ, à, apud, contra.
- Dissyllabæ duodecim.
  - ἀντὶ, pro.
  - ἐπὶ, in, super, propter, ad.
  - περὶ, de, circa.
  - ἀμφὶ, de, circum.
  - ἀπὸ, à vel ab.
  - ὑπὸ, sub.
  - ὑπὲρ, super, pro, supra.

SYNTAXIS.

Convenientia Nominis & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo, numero & personâ: ut Πολλάκις τοῦ χ' ὁ πονηρὸς ἀνὴρ χρηστὸς εἶναι. Sæpe etiam malus opportuna loquitur.

Exceptio.

Neutra plurali gaudent Verbo singulari; aliquando etiam masculina & fœminina: τὰ ἀργύρια ὑπακούει τοῖς πᾶσι. Pecuniæ obediunt omnia.

Ἄμφω & ἀμφότερα quamvis dualia, sæpe junguntur pluralibus Aristoph. ἐξ ἀμφοῖν ψευδῆν, ex utrisque falsis. Isocrat. δύο ταῦτα καιροὶ τοῦ λέγειν, duo loquendi tempora constituit.

Regula.

Genitivus per Antiptosin ponitur loco Nominativi Attici: ut ὄφελόν μοι τοῦτο γένοιτο, pro τοῦτο, utinam illud fiat.

Convenientia Substantivi & Adiectivi.

Adjectivum cum Substantivo, casu, genere & numero consentit: ut Χρηστὸς ἀνὴρ ἔστι κοινὸν ἀγαθόν. Vir bonus est commune bonum.

Exceptio.

Poëticè & Atticè, nec casu, nec genere, nec numero conveniunt: ut κόσμος γυνὴ, ornata mulier. Ἵππότα Νέστωρ, eques Nestor.

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia, ferè communiter accipiuntur: ut πανοῦργος ἀνὴρ, ἀνδρεῖος ἀνὴρ. Fortuna injusta esse cœca fertur.

Adjectiva sæpè permutant suum Substantivum in genitivum: ut pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων. Impij homines.

Sæpè usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut μαγικὴ τέχνη, ars magica. πῶς ἐλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον. Græcam linguam didici.

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere numero & personâ: ut χάριν ὅτι δὲ ἡ τιμὴς, ἣν με τιμᾷτε. gratias ago pro honore, quo me honoratis. *Haliear.*

Attrahitur Relativum & Antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις, οἷς ἔχω: utor libris quos habeo.

Syntaxis Substantivi.

Ponitur genitivus sæpè per Eclipsin in nominibus participijs: Νικᾷν ὁ Κόδρου subaudi ἦν Θ; εἰς ἅδου, ad inferos subaudi οἶκον, & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος ἦν πίστεως, beatus propter fidem.

Genitivus per se positus est abominantis: ut ὦ ἀναιδείας O impudentiam!

Adiectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ἀξίως, digne, feliciter; καλὰ, pulchrè; τὰ πρῶτα, primùm; τὰ ἀρχαῖα, olim; μέτρια, mediocriter, ἁλυπότατα, lætissimè.

Genitivus post Adiectiva.

Adjectiva, quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, peritiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut ἔρως ἦν ἀρετῆς Gloriæ perditè cupidus. ἄπειρος ἦν πολέμου peritus.

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numera-
, item comparativa & superlativa genitivo gaudent;
ωρων ἢ ζωων. Vnumquodque animalium.
Comparativa cùm exponuntur per quàm, genitivum
scisunt: ut τ πολυτροπωτερ μουνης ἑδεν χειρεωτερον ἄλλο:
hil vanius curiositate.
Nomina etiam que superlativorum naturam induunt,
dent genitivo; ut ἔξοχος πάντων, præcipuus omnium:
δεων. Diva dearum.

Adiectiva.

Adiectiva quibus commodum, incommodum, similitu-
, dissimilitudo, contrarietas, &c. significatur, in dati-
um transeunt, ut φίλ ϑ σοὶ, amicus tibi. ἐναντ ϑ νόμῳ,
dversus legem.
Huc referuntur adiectiva ex σὺν & ὁμὸς composita: ut
ύγρος ϑ, ὁμόγλωσσ ϑ.
Quædam quæ similitudinem significant, etiam, geniti-
o gaudent: ut ὅμοι ϑ ἀνθρώπῳ.

Accusativus post Adiectiva.

Adiectiva, si subintelligatur κατὰ, accusativum regunt:
πατρίδα Ρωμαῖος; Romanus patriâ. *Theog.* οὐδεὶς ἀν-
πων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, Nemo hominum in omni-
sapiens est.

Constructio Pronominis.

Genitivus Pronominis primitivi loco possessivi ponitur:
πατήρ μου pro πατὴρ ἐμὸς:

Regula.

Pronomina quandoque construuntur loco adverbiorum:
ὡς ἔτι, proinde, ταύτῃ, hoc pacto;

Nominativus

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva πυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poëtica πέλω, πέλομαι, τελέθω, χύω. Sum. Item Verba vocandi passiva, & verba gestus, utrinque nominativum expetunt: ut Κακῶν ἐπικάλυμμα ἔστιν ὁ πλοῦτος; multorum malorum operculum sunt divitiæ.

Observatio.

Verbo πυγχάνω eleganter postponitur participium ὤν cum alio nominativo: ut Σωκράτης πυγχάνει ὢν σοφός. Socrates est sapiens. Sin Participium sequatur, omittitur ὤν: ut Σωκράτης πυγχάνει περιπατῶν. Socrates ambulat.

Observatio.

Mutatur nominativus aliquando in genitivum, ut Κρῖσος ἔστι πλουσίου, id est, πλούσιος, Crœsus est dives.

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recusandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent, ut τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, a dolore vitam auspicamur.

Verba sensus gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Attice verò omnia verba sensus accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus: ut ἐμοῦ διδάσκοντος, & Attice accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, pugnandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi dativum exigunt: ut ὅμιλει τοῖς σοφοῖς, reliqua legito.

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam, aut instrumentum, aut modum [illegible]

χρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις. Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significationem habentia; ut γεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, τοῦτο ἴσον. Mortuum curare, & senem erudire, idem est.

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καὶ τοῦτο; Hoc mihi deest. ἄρχει τις τῆς πόλεως, καὶ τῇ πόλει; præest civitati. λοιδορῶ σοι, καὶ σε; convicior tibi. προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν; adoro Deum, cum multis alijs hujusmodi.

Verborum Passivorum constructio.

Passiva exigunt genitivum cum Præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, ἐκ & παρά: ut ὁ νοῦς ὑπὸ ὕπνου διαφθείρεται; *mens a somno corrumpitur*. Genitivus verò iste nonnunquam in dativum vertitur: ut πεπόνηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur: ut κάπτομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum Activorum suorum: ut Μωρῷ ἀνδρὶ πιστεύεται τὴν ἀρχήν, quia dicimus: Μωρῷ ἀνδρὶ πιστεύει τὴν ἀρχήν; Stulto imperium non committimus.

Regula.

Plurima Activa passivè sæpè significant, & passivam habent constructionem: ut ἀναλαμβάνω, recreor; ἀναγκάζω, reflector; βάλλω, jactor; συνάπτω, conjungor; κρύπτω, occultor.

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt
- Genitivum, δεῖ, δεῖται, μεταδίδει, opus est.
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, μεταμέλει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, fieri potest.
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, μέλει, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, oportet.

Gerundia & Supina.

Pro Gerundijs & Supinis usurpant Græci infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut λέγειν ἀγαθὸς, dicendi peritus χαιρὸς τοῦ βουλεύειν, opportunitas auxiliandi ὁ τοῦ συμβουλεύειν, in studendo μεταλαβεῖν, ad orandum, vel oratu. ποιεῖν αἰσχρὸν, factu inhonestum.

Cùm significatur necessitas, utuntur Græci Adverbijs positionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accusativum: ut ἰτέον μοὶ, eundum est mihi. Sæpè regunt casus suorum verborum: ut μεμνῆσθαι θανάτου, de morte cogitandum.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum verborum: ut ὀλιγωρῶν παιδείας, contemnens disciplinam.

Participia ponuntur loco Nominum: ut πέζων ἓν εἰδὼς, pro εἰδήμων, arcuum peritus.

Nonnunquam Participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ἀγαπῶν με διατελεῖς, perseverà me amare ὁ παύσομαι γράφων, non cessabo scribere. μέμνημαι ἰδὼν, memini me vidisse.

De articulo præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in
- Exponendo, ut Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεύς, Alexander ille Rex.
- Demonstrando: ut ὁ ποιητὴς, id est, summus poëta, pro Homero.
- Distinguendo: ut κύων ὁ οὐρανοῦ, οὐχ ὁ γῆς, canis ille cœlestis, non terrestris.

Articulus si præponitur infinitivo, pro Nomine sumitur in omni casu: ut τὸ φρονεῖν, sapientia, τὸ φρονεῖν sapientiæ, τῷ φρονεῖν, in sapientiâ.

Item Adverbium cum articulo fit Adjectivum, ut τὰ ἔξω, externa; οἱ πέλας, vicini; τῷ πλησίον, vicino.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, μετὰ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod Nomen ipsum, vel comitatum: ut οἱ περὶ ἱερέα, sacerdotes; ἀμφὶ Πλάτωνα, Plato vel Platonici; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, socij Achillis; κατ' ἀγορὰν, causidici.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo, ut τὸ ῥᾷον ἁπάντων, pro ὁ ῥᾷστον, quod facilimum.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem, ut τὰ μητρὸς, facultates matris; τὰ Πλάτωνος, opera Platonis.

Articulus cum Conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus, ut οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ; hi boni, illi mali.

Item adverbialiter, ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, partim.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis, ut τὸ ἄνθρωπος, id est, hæc dictio, ἄνθρωπος; τὸ γυνὴ, hæc vox γυνὴ.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte dieque. εἰ κοπὴν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλῳ ἔτει.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione, vt ἐξ Ἀθηνῶν; εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Aduerbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, in cœlo; Ἀθήνησι, Athenis.
- in χῆ & χῖ, ut παντα χῆ ubique; παντα χῖ, ubivis.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum: ut οἶκαδε, domum; οὐρανόσε, in cœlum; Ἀθήναζε, Athenas.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, domo.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numeri, separandi, celandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἄμα & ὅμυ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ iurandi accusativo gaudent: ut μὰ Δία, non per Iovem; νὴ Δία, ita est per Iovem.

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo, & vocativo; & est admirantis vel dolentis.

Ὧ circumflexum cum vocativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, τῆ τύχης, pro ὦ τῆ τύχη, O fortunam.

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὐ πω ante consonantes, οὐ πως & οὐ πωτι ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἰ θε & ὡς præponuntur præter Imperfect. ὤφειλον seu ὄφελον, & Aorist. 2. ὤφελον sive ὄφελον sequente infinitivo, ut ἤλυθες ἐς πολέμοιο, ὡς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι. Veniisti ex pugnâ, utinâ ibi periisses.

Eas

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis præterquàm imperativo.

Ὅταν ſubjunctivo, ὁπόταν optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina, adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*; δημοσίᾳ, *publicè*, ſic & ἀρχῇ & πρῶ ἀρχῶ, *in principio, vel prorſus.*

CONIVNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅφρα, ὅπως, ἕως, ὁπόταν, κἂν & ἄν pro *licet*, ὅπως pro πῶς indicativo.

Ὅτι *quòd*, gaudet indicativo, & aliquando optativo & ſubjunctivo, ſic δίον, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent indicativo & infinitivo.

Ἐφ ᾧ *ob quod, propter quod*, indicativo, & infinitivo.

Ὡς & ὥστε ſubjunctivis & infinitivis inſerviunt.

Εἰ præcipuè indicativi præteritis, aliquando ſubjunctivo annectitur.

Ἄν poteſt præponi & poſtponi, cum accipitur
- διωνυμικῶς, omnibus modis inſervit niſi imperativo.
- Indefinitè, ſubjunctivo conſtruitur, aliquando optativo.
- Sæpiſſimè redundat, aliquando deeſt.

Ἄν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpoſitiones ſunt
- Sex monoſyllabæ,
- Duodecim diſſyllabæ,

quæ ſerviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accuſativo.

Ἐν ſoli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, in domo. Sed per eclipſin genitivo, ἐν ᾅδου, ſubaudi, οἴκῳ, in domo Plutonis.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, injicio.

Εἰς & ἐς Atticè Accusativo *in*, ut εἰς ὕδωρ γεάφω, in aquam scribo.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, insilio.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante genitivo gaudet, ut ἐξ ἀπορρήτου πρήγματα, ex otio negotium.

Composita auget, ut ἐκπίνω, ebibo; & idem significat quod ἔξω *extra*, ut ἐκβάλλω, ejicio.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cum dativo, ut σὺν φίλοις cum amicis.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, conjicio.

Πρὸς cum genitivo, *à*, ut πρὸς Φιλοῦ, ab amico, *officium*, ut ὐ πρὸς φιλοσοφίᾳ, non est Philosophi, *coram*, ut πρὸς ἐπισκόπου, coram Episcopo: jurandi quoque est nota, ut πρὸς χαρίτων, per Gratias.

Cum dativo significat *præter*, vel *ad*, ut πρὸς τοῖς εἰρημένοις λόγοις, præter illa quæ jam dicta sunt.

Cum accusativo, *ad* ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam; & adversum, ut πρὸς Ῥωμαίους, contra Romanos.

Composita significat *ad*, ut προσκαλῶ, advoco.

Πρὸ, *ante*, cum genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.

Composita *præ* significat, ut προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, à domino: *Excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit. *Contrarium*, ut παρὰ λόγον, contra rationem.

Dativo juncta *propè*, *juxta*, *apud*, vel *cum*; ut παρὰ τῇ βασιλεῖ δύναμις, apud regem potentia.

Cum accusativo *motum ad rem*, ut παρὰ σε, *immoratio in aliquâ re*, ut παρὰ τὰ μαθήματα, in studijs mathematicis. Item *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita *minus*, ut παρασυμβουλεύω, malè moneo, id est, adulterinus orator. Significat & *comparationem*, ut παραβάλλω, confero. *Contrarium* quoque, ut παράνομος, iniquus. Et *pro* ἐ, ut παρακολουθῶ, proximè sequor.

Ἀπὸ

Ἀνὰ *per*, cum ſolo accuſativo: ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum, ſed poëticè cum dativo.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀναπέμπω, recutro: itemque idem quod ἄνω, *ſurſum*: ut ἀναβαίνω, aſcendo.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, per vitam. *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladijs. *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ, ſuis viribus.

Accuſativo juncta, *propter*, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαιρῶ, dividere.

Κατὰ cum genitivo, *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Chriſtianos. *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de ſtudioſis. *per*, in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos. *præ*, ut κατὰ χειρός, præ manibus. *ſupra*, ut κατὰ πετρῶν, ſupra petras.

Cum accuſativo *ſecundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar. ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Compoſita idem ſignificat quod κάτω, *deorſum*, ut καταβαίνω, deſcendo.

Μετὰ cum genitivo, *cum*, ut μετὰ φίλων, cum amicis: cum dativo poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισι, inter primos.

Cum accuſativo *poſt*, ut μετὰ τὸν πόλεμον συμμαχία, poſt bellum auxilium.

Cõpoſita *mutationem* ſignificat, ut μεταφέρω, transfero.

Ἀντὶ cum genitivo, *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, mala pro bonis reddere.

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, converto.

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de animâ: *præ*, ut περὶ ἁπάντων, præ omnibus.

Cum accuſativo, *circa*, ut περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, Fortitudo eſt circa terribilia.

Cum dativo *ex*, ut ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, quẽ ex animo amo, *Homer*.

Compoſita *circum* ſignificat, ut περιπατέω, obambulo. Item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, admodum venuſtus: περίνεως, præclo.

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ὀπὶ γλαφύρῃ, bos in linguâ: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, ſuper equo.

Cum dativo, *propter*, ut ὀπὶ πολέμοις, propter lucrum:

ἐπὶ, ὀπὶ τῷ βασιλεῖ, in regis potestate: *super*, ὀπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: *post*, ut ὀπὶ τούτοις, posthæc.

Cum accusativo *ad*, ut, ὀπὶ τὸς διδασκάλους, ad præceptores: *propterea*, ὀπὶ τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ, adversus me.

Composita *in* seu *super* significat: ut ὐπιγράφω, inscribo: item *sero*, ut ὐπιμυδεύομαι, post factum consulo.

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, de astris.

Cum dativo, *pro*, poëticè significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, pro Vlysse.

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λουτρὸν ἔρχεσθαι, circa diluculum.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, à capite, ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita *auget*, ut ἀποτείνω extendo: *Contrarium* significat, ut εὐχομαι, precor, ἀποὐχομαι imprecor: *Exemplum* etiam significat ἀπὸ, ut ἀπογράφω, describo.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, sub sinu: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, propter pudorem.

Cum dativo *sub*, ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, sub pelle leoninâ simia

Cum accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, subter terram.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδιδῶ, subvereor: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, aurum nequâ.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, de umbrâ asini: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, supra hortos mons est.

Cum accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, supra hominem sapit: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum.

Composita significat *super*, ut ὑπερβάλλω, superjicio; ὑπερβαίνω, transeo; ὑπερασπίζω, defendo. *Augmentum*, ut ὑπεραίνομαι, nimis insanio.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξ pro ἔξεστι licet; ἔν pro ἔνεστι, inest, adest, πέρι pro πέρεστι, supra modum, supereſt, sic ἄρα, surge, pro ἀνάστηθι.

Pecu-

Poëtæ sæpè præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ δὲ ἔκλυσε, pro κατέκλυσε.

Figurata constructio.

Figuræ constructionis communes sunt Græcis cum Latinis, sed vsitatissima est in Græcâ linguâ Enallage, quâ una pars cum aliâ, modus cum modo, tempus cum tempore, itémque genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut.

Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων.

Semper optimè te gere in bello, & esto alijs præstantior.

De accentibus Regula quædam generales.

Omnis acutus finalis in Orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultimâ, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultimâ, ut μισανθρώπους.

Excipiuntur Attica, ut τῆς πόλεως; Participia præteriti passivi, ut τετυμμένος; Verbalia in ός, έα, έον, ut γραπτός, γραπτέα, γραπτέον; & composita cum nomine à præterito medio, quæ si activè capiuntur, acuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; πρωτοτόκος, primò enixa: passivè, antepenultimam; ut μητρόκτονος, à matre occisus; πρωτότοκος, primò-genitus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέει, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιέῃτω, ποιεῖτω.

Ad finem diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adver-

Adverbium οἴκοι, domi, excipitur, nam οἶκοι, sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium.

- Si acutus sit in ultimâ syllabâ
  - Genitivus & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεός, θεοῦ, θεῶν.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεοὺς.
- Si accentus erit in penultimâ, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultimâ, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultimâ, transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultimâ circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis paroxytonorum in ία, ut γυμνασίων, μαγειῶν.

In quintâ declinatione.

- Acutus in ultimâ recti erit in penultimâ obliquorum, ut πειθὼ, πειθοῦς, πειθοῖ, sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτὴρ, σωτῆρος.
- Acutus vel circumflexus in penultimâ recti, transfertur in antepenultimam obliquorum, cùm ultima sit brevis, ut βῆμα, βήματος; μάρτυρ, μάρτυρος.
- Acutus in antepenultimâ recti, permanet quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut σπέρμα, σπέρματος, sed cùm ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut σπερμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo, dativo singulari, & dativo plurali in ultimâ, ut πῆχυς, τῷ πήχει, τοῖς πήχεσι.

In genitivo-plurali, & genitivo & dativo duali, in ultimâ circumflectuntur, ut πήχεῖν, πήχεων.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si

naturâ longa, ut χεῖ ες, χεῖ ρε, χεῖ ρες, χεῖ ρας.

Excipe participia δεὶς, δεὶν\Θ, δεῖντα, ὢν, ὸν\Θ, ὄντα, item genitivos παύδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, ῥώτων, luminum. Nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic πᾶσι à πᾶν, item τίς interrogativum, tonum habet in priore per omnes casus; sed τὶς indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllabâ, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.

Nullo accentu notantur, ὅ, ἢ, ὁί, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ὀκ, ἐξ, ἐκ, νκ, εἰ, ὡς.

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἄνθρωπός τινΘ.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine τὶς quidam, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in primâ.
- Pronomine encliticæ sunt μὲ, μοὶ, μὲς σὲ, σοὶ, σὲ, ἕ, οἱ, ἑ. Post præpositiones autem & ἔνεκα vel εἵνεκα, & disjunctionem ἢ non inclinant.
- Verbis εἰμὶ, φημὶ in omnibus personis indicativi præsentis; exceptâ secundâ singulari.
- Adverbijs πότε, πόθε, πῶ, πῆ, πῶς, πὶ indefinita habentia accentum in ultimâ. Hæc interrogativa in penultimâ habent accentum, & non inclinant.
- Conjunctione duæ copulativæ, κὲ, τε, expletivæ innumeræ, ἐκ, γε, νυ, θρ, περ, &c.

Inclinant, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultimâ, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultimâ, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cum præcedens habet vel

- Acutũ in penultimâ, ut λόγΘ σε.
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρῶ σε.
- Acutum in ultimâ, ut ἀγαθόν τι.

Verbum

Verbum ἐστι
- Habet acutum in primâ, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè Adverbijs, ὄκ, ὡς, χὴ, εἰ, ἀλλὰ, τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem, quę vel acuitur, vel circumflectitur in ultimâ, ut ἑρμῆς ὅστι.
- Retinet tonum in ultimâ, quando dictio præcedens habet acutum in penultimâ, vel circumflectitur in penultimâ, cujus ultima positione longa est, ut λόγῳ ὅστι; φοίνιξ ὅστι.
- Inclinat accentum si præcedens dictio sit circumflexa in penultimâ, ultimâ existente brevi, ut φαῦλὸς ὅστι, vel acuta in antepenultimâ, ut ἄνθρωπος ὅστι.

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut τετράγων, pro τάγων, à τάζω, apprehendo; σμικρὸς parvus, pro μικρὸς.

Aphæresis.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, festum; ἐὸς, pro ἱερὸς, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑρέμην, pro εὑρησάμην, inveni; ἐγέννατο, pro ἐγενήσατο, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut ἔλαβε, pro ἔλαβε; πότερος, pro πότερος, uter.

Apocope.

Apocopè fini dictionis aliquid detrahit, ut δὲ pro

μα, domus; ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; ῖ pro βείαροι.

Paragoge.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungi-, ut ἦδεα pro ἦς, eras; πίπτεσκε pro ἔπιπτε, verbe-at.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem ca-, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, ramus. Metaplasmus verò neris est quævis mutatio in dictione per Poëticam li-tiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ mmutatio, ut πόρσω pro πόρρω, procul; θάλαπτα pro λασσα, mare.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ut ἔρξω, pro ῥέ-ω, faciam; ἔπραδον pro ἔπαρδον, à πέρδω, vasto; ἐδρα-ον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, video; καρτερὸς, pro κραπερὸς, ortis; κάρτος pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quedam vocalis ante alteram in di-ersis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; ἱμάπιον pro τὸ ἱμάπιον, vestimentum; ὦπαν pro ὦ ἑπᾶν, ab ἕπης, ô amice vel amici.

Anadiplosis.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel se-undarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀτερπὲς pro ἀτὲς; ἐπίτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de carminum ratione.

QVid sit Pes, quid Tempus, quid Syllaba, quid Scan-sio, præterimus tanquam nota ex Prosodiâ Latinâ. Hic tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum iphthongis omnibus longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipi-

Scansioni

Scansioni accidunt apud Græcos, Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur ε, ο, α, ι, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus:

ὦ γύναι ἦ μάλα τόδε ἔπος νημερτὲς ἔειπες.

ô mulier maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpè etiam ante consonantes abijciuntur vocales & diphthongi, ut

παρ' μοὶ οἱ ὥρια κεῖται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρουσι.

Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis, ὦ γαθὲ, ô bone; ὦ ναξ, ô rex; ὦ ἀνθρωπος, ô homo, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum in
Συνίζησις } unam contractio, ut Homer:

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.

Cum aureo sceptro, supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est, ubi ex unâ syllabâ dissectâ fiunt duæ, ut παῖς pro παις, εὔφρον pro ἔυφρον.

Cæsura est, cùm post pedem absolutum, syllaba brevis in fine dictionis extenditur, cáque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.
Vocali ante vocalem.
Accentu.
Contractione.
Dialecto.
Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regulâ.
Exemplo seu authoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem eádem dictione, aut in diversis positione longa est.

Tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ, Ἀπρήκτων ἐπέων χρατὸς πολύφρων ἀρήιος.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquâ apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur. ut ante πῆ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum:

Αὐτὰρ ὃ ἕλωρα τοῖσι κύνεσσι.

Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi, breves esse possint pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum corripitur, nisi producatur licentiâ Poëtica. Licentiâ enim cùm ante, tùm post liquidas sunt communes.

Accentus.

Vltima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut ὦρα; cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps, quæ est in ultimâ, producitur, ut ὥρη, hora; quando masculinum habet accentum in antepenultimâ in ος vel ον purum, fœmininum ejus longum est in ultimâ, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultimâ, ultima brevis erit, ut φύσις, natura.

Omnis syllaba circumflexa, longa est naturâ, ut πῦρ, ignis.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta, longa est, ut ἐδέετε, ἐδεῖτε.

Dialectus.

A { Doricum natum ex α, longum est.
Æolicum breve est, ut ῥύμφα pro ῥύμφη.

Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertijs personis pluralibus passivis, ut τετύφαται, & in penultimâ Ionicorum præteritorum, ut μεγάα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω longâ syllabâ antecedente producitur, uti etiam in tertijs personis Ionicis verborum in μι, ut πίθαται.

I Deriva-

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerunque sortiuntur, ut νικάω, vinco; νίκη, victoria; ὁ νικητὴς, victor; primâ ubique longâ. Sed producuntur ἡ, ἡ ἀΐδιος, æternus, & ὁ, ἡ ἄϊνατος, perennis, ab ἀεὶ, semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ honor, ὁ, ἡ ἄτιμος, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, inhonorus; ἀκλεὴς, inglorius. Particulæ etiam, ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μουσάων.

A incrementum quintæ declinationis breve est in

- Neutris in α, αι, αρ, ut σῶμα, corpus, κρέας, caro, νέκταρ, nectar.
- Fœmininis & masculinis in ας, ἡ Παλλάς, Pallas; ὁ μέλας, niger; in nominibus in ᾰλ, ut ἀραψ, ᾰβος, Arabs: & plurimis in ξ, κόλαξ, κος, adulator.
- Masculinis & Fœmininis in αρ & λς, ὁ μάκαρ, beatus; ἡ ἅλς, mare. Excipe, ἅρπη, harpe, ἅρπασος, sturnus.

Genitivus in αν ος, longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶνος, præter πάλαν ος, μέλαν ος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, navis, νεὸς, & à nominibus quæ syncopen patiuntur, ut παιᾶσι, ἀνδράσιν, μητράσι, brevia sunt.

Increme-

I Incrementum.

Incrementum.

Breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιος, ιδος & ις, ut ἔρις, ἔριδος.
- Fœmininis acutitonis in ιδος, ut ἡ παρειάς, παρειάδος.

Longũ est in
- Fœmininis & Masculinis, quæ duas habẽt terminationes in recto, ut ἀδελφὶς, ἀδελφῖνος; ἀκμὴν, ἀκμῆνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ σὶν, σινὸς, lirtus; ἡ ῥὶν, nasus; ἡ ἶς vel ἶς, fibra; ὁ [illegible], vel λὶν, Genitivo λῖνος, leo; λὶς, λιτὸς, pannus; sed Διὸς, Διὸς, Iupiter, corripitur. Item ὄρνις, ὀρνῖθος, avis, penultimâ longâ, & εὐκνήμιδες passim apud Homerum.

Incrementum nominum in ξ & ψ, in quamplurimis breve est, ut ἡ θρὶξ, τριχὸς, capillus; ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, pollubrum.

T Incrementum.

T incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, μυὸς, mus.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνατος, genu.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, mortuus; ὁ μάρτυς, μάρτυρος, testis.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φορκυνος, Phorcis.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, unguis; ὁ χάλυψ, χάλυβος, Chalybs. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, gryps; γὺψ, γυπὸς, vultur.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm passivo omnium modorum, quam in participijs, quam habet in præsenti; ut κρίνω, iudico, ἔκρινον, κρίνομαι, ἐκρινόμην, κεκριμένος, primâ ubique longâ.

Verba in αὼ, producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολαὼ, contamino.

Verba in ἄνω penultimam corripiunt nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ὕω & ἴω quodammodò in penultimâ sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas futurorum & aoristorum ex verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant penultimam aoristi primi in tertiâ conjugatione, α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in ἄω, nisi ρ vel vocalis præcedit φ. tunc α longum erit.

Quantitas in Præteritis.

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in aoristo, & futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, rideo.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus.

Οὐκ ἀγαθὸν, κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum aor. primi in ασα longum est.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio Verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἵστατε, ἵστασαν, ἵστασαν, ἵστασαν, ἵστάθω, στάθι.

Quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali; & in toto passivo & medio corripitur.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθι μου ἄρυσαι, Audi me Apollo.

Regulæ de primis & medijs syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam non corripitur necessariò, ut apud Latinos.

Α in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

No-

Nomina in ια acutitona quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαχία.

Excipe ἀνία, triſtitia, κονία, pulvis, καλία, nidus, ὀρμία, linea piſcatoria.

ι breve eſt in
- Diminutivis in ιον, ut κορασιον, puellulus.
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, ſuavius.
- Multis Adjectivis in ιος, ut ἄξιος, dignus.
- Multis Subſtantivis, ut βίος, βιοτος, vita.
- Nominibus poſſeſſivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, humanus; λίθινος, lapideus.
- Illis item quæ tempus ſignificant, ut εἰαρινὸς, vernus; θερινὸς, æſtivus.

Υ in pronominibus producitur, ut ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ωπη & υπης, υ corripitur. ἀγηθοσύνη, gaudium; βραδυπης, tarditas; γλυκυπης, dulcedo.

Exemplum ſeu authoritas.

Vltima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exemplum ſeu authoritas, eadémque optima, certiſſima, & facilima, quam Poëtarum lectio multò facilius, quam regularum multitudo ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τραπεζα, menſa, item μαια, μοιρα, πλανα, τειρα, ἴνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, spectaculum, in δα & θα, in εια, à verbis in ένω, ut προφητεία, & in ια præter δία, μία, πότνια.
- Polysyllaba in αια, ut σιλεναία, cum adjectivis in εῖα.
- Nomina in εα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τὰ.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poëtici, ut ὦ πολύδαμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶς Αἰνείας, pro Αἰνείου.

Αν finita corripiuntur, ut πρόπαλαν, ἄπυλαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis, nomina masculina in αν, ut Τιτᾶν, & adverbia, ut ὕπεραν, ultrà; λίαν, valdè.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet accentuum in penultimâ, ut φιλίαν.

Ας finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτάρ, cæterùm, ἄδαρ.

Monosyllaba κᾶρ, λᾶρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μύσας, ὁ Αἴας, πῶλας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σίλας, lumen.
- Item adverbia, ut ἐνάς, ἀπρεμές.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὄπι, βίηφι.

Prod

Produ-cuntur
- Adverbia & Pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ἔτοσι.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁσδὶ pro ὅσδε, ταυτὶ, pro ταῦτα.
- Item χρῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, φῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut ἀρὶν, πάλιν, ἄειν, μὶν, νὶν, πὶν, τὶν, & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λὶν, δελφὶν, κλεῖν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τευχνὶς, τευχνίδος, δὶς, τρὶς, cum ejusmodi adverbijs.

Produ-cuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥῖς, δελφῖς, ὄρνις, κτημῖς, σφραγῖς, & κλεῖς.
- Item monosyllaba præter τὶς infinitum.

Τ finita corripiuntur, ut σὺ, δέκατον, γλυκὺ.

Τὺ & adverbia fictitia, ὑ, ὔ, & χρὺ.

Produ-cuntur
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singularis quartæ conjugationis in μι, in imperfecto, & aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Τν finita corripiuntur, ut πολλὼν, βεβαθὼν, νυὼν, τοίνυν conjunctiones.

Producuntur
- Circumflexa νυῦν, nunc, μῦν, σῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominativo habent longum, ut ἰλὺς, limus; ἰχθὺς, piscis.
- Primæ personæ Verborum in μι, ut ἵζημι, γνωμι.

Τρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, susurro, τὸ πῦρ, ignis quod tamen in obliquis breve est. ἐκ δοκιματίου.

Ινς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, profundus; βαρὺς, gravis; κορυθὺς, galea.

Producuntur { Κώμυς, κώμυδος, fasciculus, ἄρκυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μῦς. Participia in υς, ut ζᾶγὺς. Quæ declinantur per ῠ purum, ut ἰλύς, sed in ἰχθύς, ῠ est anceps.

Poetica licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est poëtarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti, ut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀδάναΤΟΣ, φριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendant. Ad hæc, Ancipitem in eâdem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut

Ἄρες ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.

Mars Mars homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole, (id est contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut

φαίηων μήδ' ἅπτω φίλον Δῖ' παχὺ γένοιτο.

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, ut

Δῶς μὴ ὀδυσσῆα πολύπορδον ὄτρηδ' ἱκέσθαι.

Synecphonesis, de quâ suprà in Scansione.

Catalexis (id est terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur, hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάτηρες στεφάνωσι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est integer pes, desiderantur, ut.

Ζεῦ, πατὲρ γὰρ ὤρσαι. Pindar.

Hypercatalexis (id est superabundans Terminatio) quâ syllaba præter justam dispositionem superabundat, ut Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallage,

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut Ἀμφότερον τ' ἀγαθὸς βασιλεὺς κρατερός τ' αἰχμητής.

Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut

ὅσσ' ἀπίθησέ νιν ἀλ-
λ' ἤρως ἐπ' ἀκτῇσι θοῇσιν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis, variant, nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attii mutant { σ in ξ, ut ξῶ pro σῶ; αν in ᾱ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄρρω pro ἄρσω, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contrà α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαυρῶμαι pro ἀφαυρῶμαι: contractionibus prorsus abstinet, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant
- α pro η ut φάμα pro φήμη, fama.
- α pro ε, ut πάζω pro πέζω, premo: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
- α pro ω, ut μεσᾶν pro μεσῶν, musarum.
- α πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
- α pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας, claves.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμίω pro κοσμεῖν.
- ω pro ᾱ, ut μῶσα pro μῦσα, musa; & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, propterea.
- αυ pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
- ᾱ pro ᾰ, ut ἀλεῦμαι pro ἀλεύμαι, saliam.
- οι pro ᾱ, ut τύπτοισα pro τύπτᾱσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, σθὲς pro χθὲς: κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τίω pro κίν, ille.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
- ο & contrà ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- αις pro ας, ut καλαῖς pro καλας, bonas.

Ex consonantibus σπ pro μμ, ut ὄσποτε pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βεκάτη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem reijciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος; atque pro ρ consonantem sequentem geminant, ut ἀπέρρω pro ἀπείρω; χέρρες pro χείρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent dialectum, sed etiam Dialectos commiscent; Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici;

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Sing.				Dual.			Plural.			
	Nom	Gen.	Dat.	Ac.	Nom. Gen. Voc.			No.	Gen.	Dat.	Ac.
Com.	ὁ,	τοῦ,	τῳ,	τὸν	τὼ,	τοῖν,	τὼ.	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τοὺς.
	τοῖω Ion. & Att. τῶ & τευ. Dor. τέο. Poët.				τοῖιν. Ion.			τοὶ, Dor. τοῖσι. Ion. τῶς. Dor.			
Com.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τὴν.	τὰ,	τοῖν,	τὰ.	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τὰς.
	ἁ, τᾶς, τᾷ, τὰν. Dor.							ταὶ, τᾶν. Dor. τῆς & τῆσι. Io. ταῖσι A. I. Æ.			
Com.	τὸ,	τοῦ,	τῳ,	τὸ.	τὼ,	τοῖν,	τὼ,	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τὰ.
	τοῖο Ion. & Att. τῶ & τευ. Dor. τέο. Poët.				τοῖιν. Ion.		τέων. Æ.	τοῖσι. Io.			

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὼ,	οἷν,	οἱ,	ὧν,	οἷς,	ἅς.
	ὅτε, ὅτῳ, Att. ὅτᾰ. Dor. ὅτεω. Ion. ὁῆέο. Æol.						ὅτεων, ὅτεοισι. Io.			

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾱ, ης,	ου, ω,	ᾳ, ῃ,	αν, α, ην, η.	ᾱ, η.	ᾱ, α,	αιν.	αι,	ων,	αις,	ας,	αι,

ης, εω, ῃ, ἷω & ἑα. ἑων ῃς & ῃσι, εας. Ion.
ας, α, ᾳ, αν, ᾶς, ᾶσι. Dor.
αο. Æ. ᾶν, ἄων. Æ.

ω, per Crasin ex εω. Poët.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ᾱ, η,	ης,	ῃ,	αν, ην,	α. η.	ᾱ,	αν.	αι,	ῶν,	αις,	ας,	αι.

ῃ, ης, ῃ, ην, ἐων, ῃς, & ῃσι. Ion.
ᾱ, ας, ᾳ, αν. ᾶν, αῖσι. Dor.
ἄων. Æ.

Tertia declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	☞, ος,	ι, ῳ,	ον,	ε.		ω,	οιν.	οί,	ων,	οις,	ας,	οι.

οἷο. Ion. οιϊν, Poët. οῖσι, Ion.
ως, Dor. ως, & ☞. Dor.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ως, ων,	ω, ῳ,	ῳ,	ων,	ως. ω.	ω,	ῳν.	ω,	ῳν,	ῳς,	ως,	ω. ω.

ωι & ῳο. Poët.

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	α, ι, υ. ω, ν, ρ, ☞, ι, ς. σ, ξ, ψ,			τ.	ε,	οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, ας, α. ψι.				

εσσι & εσι. Poët.
εις. Æolicè.

Prima Contractorum.

	Sing. N.	G.	D.	A.	V.	Dual. N.	A.	G.	D.	V.	Plural. N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες. ες, ους, ει, η, ες. ος,		ος, ῳ, ος.			ες, η,	εοιν, οιν,	ες. η.			εες, εων, εσι, εας, εις. οις, ων, οις, ους. εα, η,			εα, η.	

ᾶς

ὰς. Æ. ην, Att. ης. Att. ᾶσι. P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. Neu.	ις, ιος, ιϊ, ιν, ι. ι, ι.	ιε, ιοιν, ιε,	ιες, ιων, ισι, ιας, ιες. ια, ιων, ισι, ια, ια.
	ευς, ηυς. Poët.	ευ, ηυ.	ευ. εων, εσι, εας, εες. ευς, ευς, ευς. Io.
	ι. Att. εως, ει. εϊ,	ιε, ῆ,	ιε, ια, ια, ια. υ, ι, ι, ι. εα, εα, εα. η, η, η. Att.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα, εῦ̀ς εῖ,	ές, έοιν, ές.	έες, έων, έυσι, έας, έες. εῖς, εῖς.
	εως, Att. ῆ, ῆι, ῆα. εῖ, Ion. εῦ̀ς. Dor. ῆ. Poët.	ἄ̀ς. Att. ῆε, ήοιν. ῆε, ῆες, ῆε, έων, ήεσι, έας, ῆες. ῆσι, εσι. Poët.	I

Quarta declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, ό, οῖ, όα, οῖ. ὼς, ῶς, οῖ, ω.	ὼ, οιν, ὼ.	οι, ων, οις, ους, οι.

ῶς. Æol. ῶν. Æol. ῦν. Ion. ες, Metaplasmo apud (Poëtas.

Quinta

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com. ας, α\ου, απ, αις, ας.	απε, αποιν, απε,	α\α, α\αιν, αισι, α\α, α\α.

αου, ου, ϊ	αε,	αοιν,	αε,	αα,	αων,	αα,	αα.
ως, α,	α,	ων,	α.	α,	ων,	α,	α.

Dialecti Pronominum.

	Sing.			Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A. G. D.	Nom	Gen	Dat.	Acc.
	Ἐγω,	ἐμοῦ,	ἐμοὶ,	ἐμὲ,	νῶϊ	ἡμεῖς,	ἡμῶν,	ἡμῖν,	ἡμᾶς.
Att. Dor.	Ἐγωγε	ἐμοῦγε	ἐμοιγε	νὼ	νῶν	ἧμεῖς	ἡμέων	ἡμῖν	ἡμέας
	ἐγώνη			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Æol.	ἐγωνγα.	ἐμεῦ	ἐμὶν	ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων	ἄμμιν	ἄμμας
	ἐγὼν	μεῦ				ἦμμες	ἦμμέων		ἦμμε, ἄς
Ion.		ἐμέω					ἡμείων		
		ἐμέθεν					ἡμέων		
Poët.		ἐμέθεν					ἡμείων		

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom. Σὺ	Gen. σοῦ	Dat. σοὶ	Acc. σὲ	N. A. σφῶϊ σφὼ	G. D. σφῶϊν σφῷν	Nom. ὑμεῖς	Gen. ὑμῶν	Dat. ὑμῖν	Acc. ὑμᾶς
Dor.	τὺ τύγα τύνη	σεῦ τεῦ τεοῖο	τοὶ τὶν τεῖν	τέ τὺ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Æol.					ὔμμε		ὔμμες	ὔμμων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖω σέθεν σέοθεν					ὑμεῖες	ὑμείων	ὔμμιν	

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. οὗ	Dat. οἱ	Acc. ἕ	N. A. σφωέ σφέ	G. D. σφοῖιν σφίν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Acc. σφᾶς.
Dor.		ἕυ		μὶν νὶν			σφες			ϕὲ
Æol.		ἑοῖ					σφίες	σφέων	σφὶν	σφέας
Ion.		ἕο ἑῖο								
Poët.		ἕθεν ἕθεν		σφὲ	σφέε			σφείων	σφὶ	σφὲ

μὶν pro ejus, ipsius, vel illius inde clinab ile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

Com.

Com.	Masc.	Fœm.	Neut.
	Σὸς.	σὴ.	σὸν.
Dor.	τεὸς,	τεὰ	τεὸν.
Com.	ὅς,	ἥ,	ὅν.
Poët.	ἑὸς,	ἑὴ,	ἑὸν.
	τῆν pro ἐκεῖνον Dor.		

A plurali, ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον. Dor. ἄμμες, ἄμμα. Poet. ἄμμι, ἄμμον; ὔμμες, ὔμμι seu ὔμμιν, ὔμμον, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον; σοὶς, σφὶ seu σφίν, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον, ἕτερος & ἐκεῖνος.

Attici, cum rē præsentem, quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσι, τυτεί, τυτωί, τυτονί, in neutro verò τυτό, & sæpiùs τυτί, in plurali pro ταῦτα, ταυτί, sic ἐκείνοσι, ἐκεινυί, &c. Iones, ante vocales longas ultimæ syllabæ horum Pronominum interponunt ε: ut ἕτερος, τετέω, τετέοιν, Duali τετέω, τετέοιν, Genitivo plurali τετέων, τετέοισι, τετέως, sic αὐτέω, ταυτέων, sic αὐτὸς, αὐτέω, αὐτέων. Et etiam in Pronominibus compositis, ut ἑμαυτέω, ἐμαυτέων, & ἐμεωῦτέω, ἐμεωῦτέων, σεαῦτέω, σεαῦτέων, ἑωῦτέω

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η. Æol.		
	ες, ε.		ομες, ουσι Dor.
Imperf. et Aorist. C.	Sing.	Dual.	Plural.
	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
	σκον, σκες, σκε.		σκον Ion. & P.
			οσαν Bœot.
Futur. æ.	Sing.	Dual.	Plural.
	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον,	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. Att. à verb.
	ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον.	υμες / ημες } εῖτε	ουῦσι / εωῦσι } (in ίζω. Dor.
	έω, έεις, έει. Ion. et Poet. in verbis quartæ Conjugat.		Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, ατην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε. Ion.		αμες. Dor. ασκον. Ion. σαν. Bœot.
Præter.	Sing.	Dual.	Plural.
	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, αντι. Dor.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι, Io. in (quibuſdam
Pluſqu.	Sing.	Dual.	Plural.
	ειν, εις, ει,	ειτον, ειτην.	ειμεν, ειτε, εισαν.
	η, ει. Att. & Dor.		ειμες. Dor. εσαν. Att. & Ion.
	εα, ες. Ion.		
Futur. C.	Sing.	Dual.	Plural.
	ω, εις, ει.	ειτον, ειτον.	ειμεν, ειτε, ουσι.
			ῶμες, οῦντι, εῦντι. Dor.
	έω, έοις, έοι.	έητον, έοιτον.	έομεν, έητε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. & Præt.	ε, έτω,	έτον, έτων.	ετε, έντωσαν.
Aoriſt. α.	ον, άτω.	ατον, ατων.	ατε, άντωσαν. όντων. Att.
Aoriſt. C.	ε, έτω.	ετον.	άντων. Att.
	ον. Ion.		

Modus Optativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. præt. Aor. β. Fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην,	οιμεν, οιτε, οιε

α. et β.

				οιμες. Dor.
Aoriſt. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτιν.		αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε.	εἶατον, ειάτιν, εἰαμεν, εἶατε, ειαν. Æo. αιμες. Dor.		

Modus Subiunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	ητον, ητον.	ωμεν, ητε, ωσι
ῃσι. Ion.		ωμες, ωντι. Dor.

Modus Infinitivus.

Præſ. Aor.	ειν.	Perf. εναι.	Aor. α. αι.	Fut. C. ειν.
β. Fut. α.	εμεν. Ion.	εμεν. Ion.	αμεν. Ion.	εειν, εμεν, Io.
	ἐμεναι. Att.	ἐμεναι. Dor. & Att. ἄμεναι. Att.		ἐμεναι, Att.
	ἐν. Dor.			ἐν. Dor.
	ιων. Æol.			

Participia.

Præſens.	ων, υσα, ον.	Perf. ὡς, ῦια, ὸς.	
	οισα. Dor.	ων, Æol. ut εἰρήκων pro εἰρήκως. ως, ῶσα, ως. Att.	
Aoriſt. α.	ας, ασα, αν.	Fut. C. ων, ῶσα, ὼν.	
	αις, αισα, αιν. Æol.	εων, ἑῶσα, εον. Ion.	

Dialecti in Voce Paſsivâ.

Præſens.	αμαι, ῃ, ται.	ὀμεθον, εσθον, εσθον.	ὀμεθα, εσθε, ονται
	εαι & ει Attic. Ion.		ὀμεσθα Dor. ὀμεσθαῦ. Æol.

Imperf. ὁμὰν, ᾱτο. | ὁμᾶδον, ᾱδον, ᾱδλην. | ὁμᾶδα, ᾱδε, ᾱντο.

εο. Ion. ὁμᾶδα. Dor. σκεντο. P.
ευ. Dor.
σκεο, σκεστο. P.

Aoriſt. C. λν, ης, η. | ητον, ήτλην. | ημεν, ητε, ησαν.

Futur. C. & paulò poſt Futurum. ομαι, η, εται. | ὁμᾶδον, ᾱδον, ᾱδον. | ὁμᾶδα, ᾱδε, ονται.

εν. Bœot.

εαι. Ion. ὁμᾶδα. Dor.

Præt. perf. μαι, σαι, ται. | μεδον, δον, δον. | μεδα, δε, ται, vel μένοι εἰσί.

μεδα. Dor. ατται. Ion.

Pluſq. μλν, σο, το. | μεδον, δον, δλην. | μεδα, δε, το vel μένοι ἦσαν.

μεδα. D. ατο. Ion.

Aoriſt. α. θλν, θης, θη. | θητον, θήτλην. | θημεν, θητε, θησαν.

θεν. Bœot.

Fut. α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. | θησόμεδον, θήσεδον, εδον. | θήσομεδα, εδε, σονται.

θήσεαι. Ion. μεδα. D.

Imperativus.

Præſens. ω, έδω. | εδον, έδων. | εδε, έδωσαν.

εο. Ion. έδων. Att.
d. Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præſ. Fut. α. Fut. β. οἰμὶν, οιο, οιτο. | οἰμῖδον, οἰᾶδον, οἰᾶδλην. | οἰμεδα, οἰσδε, οἰντο.

— | οἰμεδα.

&pa.p. Fu.			ὀιμεθα. D. ὀιατο. I. & P.
Aoriſt. α.	θεί̃ην, θεί̃ης, θεί̃η.	θεί̃ητον, θειήτην.	θεί̃ημεν, θεί̃ητε, θεί̃ησαν.
			θεῖμεν, θεῖτε, θεῖεν. Sync.

Subiunctiuus.

Præſens.	ωμαι, ῃ, ηται.	ώμεθον, ησθον, ησθον.	ώμεθα, ησθε, ωνται.
			ωμεθα. Dor.
Aor. α. & ϛ.	ῶ, ῇς, ῇ.	ῆτον, ῆτον.	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
			ωμες. Dor. ῶντι, Dor.
	έω, έῃς, έῃσι.	έητον, έητον.	έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitiuus.

Aor. α. & β.	ῆναι. ἦμεναι Dor. ημεν. Ion.	

Dialecti in Voce Mediâ.

Aoriſt. α.	ά̓μλιω, ω, ατο.	ά̓μεθον, ά̓θην, ά̓θλιω.	ά̓μεθα, ά̓σθε, αντο.
			μεθα. Dor.
	αο. Ion.		
	α. Dor.		
Aoriſt. β.	όμλιω, ῦ, ετο.	όμεθον, εθην, εθλιω.	όμεθα, εσθε, οντο.
			μεθα. Dor.
	εο. Ion.		
Futur. α.	ομαι, ῃ, εται.	όμεθον, εσθον, εσθον.	όμεθα, εσθε, ονται
	ῦμαι & εαι Ion.		
	εθμαι. Dor. ᾶ. Att.		
Futur. β.	ῦμαι, ῇ, εῖται.	ύμεθον, εῖσθον, εῖσθην.	ύμεθα, εῖσθε, ῦνται.
	ηαι. Ion.		

Imperativus.

Aorist. α.	αι, άσθω.	αδον, άσθων.	αδε, άσθωσαν.

ἄσθων. Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti verborum contractorum.

Præs. 1. conjug.	ῶ, ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.

οὖμες. Dor ῶντι. Dor. ῦντι. Æo. & ὀυσι.

Præs. 2.	άω, ῶ, ᾶς, ᾷ.	ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
	ῳ, ῇς, ῇ	ῆτον, ῆτον.	ῶμες, ῆτε, ῶντι. Dor.
	όω, ᾰᾳς, ᾰᾳ.		όωμεν, ᾰᾶτε, όωσι. Poët.
	έω, έεις, έει, &c. Ion.		
Præs. 3.	όω, ῶ, οῖς, οῖ.	ῶτον, ῶτον.	οῦμεν, οῦτε, οῦσι.

ὀυμες, ῦντι. Dor.

Imperf. 1.	ουν, ους, ου.	ουτον, ούτην.	οῦμεν, οῦτε, ουν.

έσκε. Poët. εων. Dor.

Imperf. 2.	ων, ας, α.	ᾶτον, ᾱτην.	ῶμεν, ᾶτε, ων.
	ης, η.	ητον, ήτην. Dor.	
	ασκε. Ion.		
	αα. Poët.		
Imperf. 3.	υν, υς, υ.	ῦτον, ύτην.	ῦμεν, ῦτε, ῦν.

έσκε. Poët.

Imperativus.

Præs. 1.	ει, είτω.	εῖτον, είτων.	εῖτε, είτωσαν.

ύντων. Attic. Præsens.

Præſ. 2.	α, ἄτω	ἄτον, ἄτων	ᾶτε, ἄτωσαν.
	ἀα. Poet.		ἄντων. Attic.
Præſ. 3.	ᾱ, ἅτω.	ᾶτον, ἅτων.	ᾶτε, ἅτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1.	οῖμι, οῖς, οῖ.	οῖτον, οίτην,	οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
	οίην, οίης, οίη.	οίητον, οιήτην.	οιήμεν, οίητε, οίησαν. Att.
	ῴην, ῴης, ῴη. &c. Dor.		
Præſ. 2.	ῷμι, ῷς, ῷ.	ῷτον, ῴτην.	ῷμεν, ῶτε, ῷεν.
	ῴην, ῴης, ῴη.	ῴητον, ῳήτην.	ῳήμεν, ῴητε, ῳήσαν. Dor.
Præſ. 3.	οῖμι, οῖς, οῖ.	οῖτον, οίτην.	οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
	οίην, οίης, οίη.	οίητον, οιήτην.	οίημεν, οίητε, οίησαν. Dor.

Subiunctivus.

Præſ. 1.	ῶ, ῇς, ῇ.	ῆτον, ῆτον	ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
		ᾖσι. Ion.	ὦντι. Dor.
Præſ. 2.	ῶ, ᾷς, ᾷ.	ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ὦσι.
	ῆς, ῇ.	ῆτον, ῆτον.	ῆτε. Dor.
Præſ. 3.	ῶ, οῖς, οῖ.	οῖτον, οῖτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. οῖν, ἔμεναι. Att. ειν. Dor. ιων & ειις. Æo. ήμεναι, Poet.
Præſ. 2. ᾶν, ἄμεναι. Att. ιων Dor. αις. Æol. αειν. Do. ήμεναι. Poet.
Præſ. 3. ῦν, ὁμεναι. Att. οῖς & οῖ. Æol. ευῶ, Dor.

Dialecti Verborum in ⲙⲓ.

Præſ. 1. conjug.	ημι, ης, ησι.	ετον, ετον.	εμεν, ετε, εἶσι.

	ητι. Dor.	εαμεν Ion. εντι Dor. ἑασι Ion.	
Præſ. 2.	ημι, ης, ησι.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ᾶσι.
	απι. Dor.	αντι Dor. ἑασι. Ion.	
Præſ. 3.	ωμι, ως, ωσι.	οτον, οτον.	ομεν, οτε, ὄσι.
	ωπι. Dor.	ὁαμεν Ion. οδι. Dor. ὁασι. Ion.	
Præſ. 4.	υμι, υς, υσι.	υτον, υτον.	υμεν, υτε, υσι.
		ὕαμεν. Ion. ωπι. Dor. ὕασι Ion.	
Imperf. & Aoriſt. 6. 1.	ην, ης, η.	ετον, ἔτην.	ημεν, ετε, εσαν.
	εα. Ion.	εν. Boët.	
	ων, εις, ει.		
	σκον, σκες, σκε. Poët. & Ion.		
Imperf. & Aoriſt. 6. 2.	ιων, ιης, ιη.	ατον, ἄτην.	αμεν, ατε, ασαν.
	σκον, σκες, σκε. Poët. & Ion.	αν. Boet.	
Imperf. & Aoriſt. β. 3.	ων, ως, ω.	οτον, ότην.	ομεν, οτε, οσαν.
	σκον, σκες, σκε Poët. & Ion.	ον. Boët.	
	ων, ως, ω.		
Imperf & Aoriſt. β. 4.	υν, υς, υ.	υτον, ύτην.	υμεν, υτε, υσαν.

Imperativus.

Præſ. 1.	επ vel εδι, vel ες, έτω.	ετον, έτων.	ετε, ετωσαν.
	α. Dor. η. Att. ει, ειτω Atticè.		
Præſ. 2.	αδι, άτω	ατον, άτων.	ατε, άτωσαν.
	ι. Attic.		

Præſ.

Præſ. 3.	ὁδι vel ⊖, ὁτω.	ὁτον, ὁτων.	ὁτε, ὁτωσαν.

υ. Ion.
οι. Dor.

Præſ. 4.	υδι, ὑτω.	υτον, ὑτων.	υτε, ὑτωσαν.

Optativus.

In 2.	αἰλω, αἰης, αἰη.	αἰητον, αἰητίλω.	αἰημεν, αἰητε, αἰησαν

ήλω, ήης, ήη. Poët. αἶμεν, αἶτε, αἶεν per ſync.
In 3. οἰλω, οἰης, οἰη. οἶμεν, αἶτε, οἶεν per Sync.

ωὴν, ωὴς, ωὴ. Att.

Subiunctivus.

Præſ. 1.	ῶ, ῆς, ῆ.	ῆτον, ῆτον.	ῶμεν, ῆτε, ῶσι

έω, έης, έη, &c. Ion.

Præſ. 2.	ᾶ, ᾶς, ᾶ.	ᾶτον, ᾶτον.	ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.

έω, έης, &c. Ion.

Præſ. 3.	ῶ, ῶς, ῶ.	ῶτον, ῶτον.	ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

ῶσι. Ion.
ῴω, ώῃς, ώῃ. Poët.

Infinitivus.

Præſ. 1. έναι. Aoriſt. 2. 1. εἶναι. Perf. ἑσάναι pro ἑσαχέναι, per ſyncopen.

έμεναι. Att. ἔμεναι. Att.
έμεν. Ion ἔμεν. Ion.
άναι Aoriſt. 2. 2 ήναι, άμεναι, & ήμεν.

Præſ. 2. άμεν & αίναι. Ion.
όναι. Aoriſt. 2. 3. ὖναι.

Præſ. 3. όμεναι Att. όμεναι. Att.
όμεν. Ion. όμεν. Ion.
ύναι.

ύμεναι Attic.
Præſ. 4. ύμεν. Ion.

Dialecti vocis Paſsivæ Verborum in μι.

Præſens 1. conjug.	εμαι, εσαι, εται.		
	η. Att.		
	εαι. Ion.		
Præſens in 2. conjug.	αμαι, ασαι, ατα	αμεδον, ασθον, ασθον.	αμεδα, ασθε, ανται,
	η. Att.		ἑαται. Ion.
	εαι. Ion.		
Imperf. 1.	ἑμιν, εσο, ετο.		
	εο. Ion.		
	ου. Dor.		
	ευ. Att.		
Imperf. 2.	ἀμιν, ασο, ατο.		
	αο. Ion.		
	ω. Att.		
Imperf. 3.	ὁμιν, οσο, οτο.		
	ευ. Att.		

Imperativus.

Præſ. in 1.	εσο, ἐσθω.	Præſ. in 2.	ασο, ἀσθω.
	ευ. Att.		ω. Att.
	εο. Ion.		αο. Ion.
	ου. Dor.		
Præſ. in 3.	οσο vel ευ, ὁσθω.		
	οι. Dor.		

Diale-

Dialecti vocis Media.

Aorist. C. 1. ἁμὶν, ἔσυ, ἔτο.

ɛo. Ion.
ɤ Att.
ᾱ. Dor.

Aorist. C. 3. ὁμὶν, οσυ, οτο.

ɤ. Att.

Imperativus.

Aorist. C. 1. ɛσυ, ἐάτω.

ɛo. Ion.
ɤ. Att.
ᾱ. Dor.

Aorist. C. 3. εσυ, ὁάτω.

ɤ. Att.

Dialecti Anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbij & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti, scilicet θεν & θε pro θεν & θε in adverbijs localibus, ut ὐρανόθεν, de cœlo; βαβαίαξ, papæ, pro βαβαὶ; μόγις, vix, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, hìc; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, quando; ὄκα & ὄκκα pro ὅτε, aliquando; μὲς pro μὲν, quidem; αἰὲς pro αἰεὶ, semper; ἐνδὲ pro ἔνδον, intus; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκὲν, si; ὄπιθεν pro ὄπιθεν; ἐμπροσθὲν pro ἐμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In Præpositione, inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, ἐιν, pro ἐν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, ποδὰ pro πρὸς, κατὰ pro κτὶ, ὑπαὶ pro ὑπὸ Poeticè; ποτὶ pro πρὸς, πὰς pro πρὸς Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζα pro διὰ in compositione, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniari, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα pro ὐδαμῶς, nequaquam, ἀμηχάνῳ, quodammodo, quæ sunt propriæ voces Atticorum, ut κάρτα, admodum, ἀγαθῶς, sedulò, ὀπτρεφέως, dolosè, ἐπιτροπέως,

ἐκτοπεόως, absurdè, sunt Ionum; ἦμος & πίμος, cum & tum Doricorum; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλα, alibi, pro ἀλλαχῆ, ἀλλαχόσε; ἄντα, contrà, pro ἐναντίον, ἀντίον, coram, pro ἐνώπιον; πάρος, ante, pro ἐμπροσθεν; ἀντικρυ, è regione, pro ἀπαντικρυ & καταντικρυ, atque ejusmodi alia, quæ sunt Poëtica.

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

PRIMITIVA, SI NON omnia, saltem præcipua, Græcæ *linguæ vocabula, ad quæ reliqua* reduci possint:

Per I. SURSINUM collecta.

Adiectis ex optimis Authoribus, Etymologiis quàm plurimis, quæ Asteriscis *notantur.*

A

Ἀ Ἄζω, Exhalo, à sono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, Noceo, lædo.

Ἀβάσκαντος, Non invidus, Benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, Occurro, obvius fio.

Ἀβρὰ, sive Ἀβρὰ, ἡ, Ancilla, Famula.

Ἀβύρεπλος, Vanus, Insanus.

Ἀβρὸς, Mollis, Delicatus.

Ἀγαθὶς, ἰδος, ἡ, Fasciculus fili.

Ἀγαθὸς, Bonus, quasi ἀγασὸς, Admirandus.

*Ἀγαν, Nimis, Immodicè.

Ἀγανακτέω, Doleo, Affligor.

Ἀγαπάω, Diligo, Amo.

ἀγάπη, ἡ, Charitas, Dilectio.

Ἀγάω, Demiror, invideo.

ἀγάλλω, Orno, Insignio.

*Ἄγγαροι, Regum Nuncii.

Ἀγγέλλω, Nuncio.

*Ἄγγος, τὸ, nomen generale, Vas.

Ἀγείρω, Ago, Congrego.

ἀγορὰ, ἡ, Forum.

ἀγυρις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη,

Ἀγέλη, ἡ, Armentum, Grex, propriè boum.

Ἀγκιστρον, τὸ, Hamus.

Ἀγκος, τὸ, Vallis.

Ἀγκύλη, ἡ, Iaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, Obliqua consilia animo agitans.

Ἀγκύρα, ἡ, Ancora.

Ἀγκών, ῶνος, ὁ, Cubitus, sive Cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκῶν, Vlnæ, Plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, Vlna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοσέω, Immundus, & sordidus sum.

Ἀγοσός, ὁ, Palma, vel Cubitus, Vena.

Ἀγρός, ὁ, Ager, Rus, ab Ἀρόω, Aro.

Ἀγρίζομαι, Irritor.

Ἀγρά, ἡ, Captura, Venatio.

Ἀγρίωον, τὸ, Rete, seu Reticulum.

Ἀγχί, sive ἀγχύ, Prope, Iuxta.

Ἄγχω, Strangulo, Suffoco.

Ἄγω, Duco, Affero, Veho.

Ἀγυιά, ᾶς, ἡ, Vicus, Via.

Ἄγω pro ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusitato, Frango, Rumpo.

Ἀκτή, ῆς, ἡ, Littus.

Ἀκτίν, ινος, ἡ, Radius solis.

Ἄξων, ονος, ὁ, Axis rotæ.

Ἀγών, ῶνος, ὁ, Certamen, solennes ludi.

Ἀγωνία, ἡ, Certamen, Angor, Fractio.

Ἄδρος, ὁ, Multus, Magnus, Abundans.

Ἆθλος, ὁ, Certamen, Labor.

Ἆεθλον, τὸ, Præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, Volo: vel ex τλῶ, Tolero.

Ἀεὶ, αἰεὶ, & αἰὲν, Semper, quasi ἀεὶ ὄν

Ἀεὶ, i. ζήτει, Quære, in imperat.

Ἀείδω, Cano, Carmine celebro.

Ἄδω, Canto.

Ἄζα, ἡ, Fuligo, Cinis & Pulvis.

Ἀζηδὸς, & αἰζηδὸς, Iuvenis, quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.

Ἅγος, τὸ, Res veneratione habens, & Scelus, Piaculum.

Ἅγος, Sanctus.

Ἀὴρ, ἀέρος, Aër, ab Ἀῶ, Spiro.

Ἀθήνη & Ἀθηναὰ, & Ἀθηναία, Minerva, quasi ἄθηλος, Lacte non nutrita.

Ἀθρέω, Video, Cerno, Considero.

Ἀθρόος, Confertus, Coacervatus, in vnum collectus, aut densus, frequens.

Αἰ pro εἰ, Si.

Αἰ, vel αἴ, Hei, Heu, Eheu.

Αἰάζω, Lugeo.

Αἴγλη, Fulgor, Splendor, Nitor.

Aitor.

Αἰδὼς, ὁ Θ, ἡ, Veneratio, Pudor, ab ἀ & εἶδω, qui pudor oculos dejicit.

Αἴδω, Vro, Incendo, Accendo: interdum Ardeo, Fulgeo, unde αἰθὴρ, æther.

Αἴλουρος Θ, Catus, Felis.

Αἷμα, ατος Θ, Sanguis, Cruor, ab αἴθω, Spiro.

Αἶμος Θ, Dumus.

Αἰμύλος Θ, Blandus, Festivus, Circumspectus.

Αἰνὸς, Gravis, Horrendus.

Αἶνος Θ, Apologus, dictum fabulosum, aut Proverbialis sermo. Item Laus.

Αἴξ, ἡ, Capra, & ὁ Αἴξ, Caper. Item Signum cœleste, Avis.

Αἰόλος Θ, Varius, Variegatus.

Αἰονάω, Aspergo, Perfundo,

Αἰπὺς, Altus, Excelsus.

Αἴρω, Apto.

Αἱρέω, Capio, Invado, Eligo, Antepono.

Αἴρω, Tollo, Elevo, Offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἄερα αἴρω, Erigo, Attollo: Item Affero; Præbeo; Etiam Necto, Copulo.

Αἴρεσις, Elevatio, Sublatio, Erectio.

Ἀεσμὸς Θ, Loculus, Arcula, Crumena.

Ἄεσσα Θ, Panis, ex ἄειρω, Offero.

Αἶσα, Parca, Fatum, quasi ἀεὶ ὖσα.

Αἰσιμόω, Insumo, Impendo.

Αἰσθάνομαι, Sentio, de sensu corporis

Αἴσσω, Ruo, Irruo, Prosilio,

Ἄλλομαι, Prosilio, Subsulto.

Αἰσχρὸς Θ, Iniquus, Nefarius.

Αἶσχος, ὁ Θ, τὸ, Turpitudo, Fœditas.

Αἴτης, Mendicus.

Αἰτέω, Peto, Postulo.

Αἴτιος Θ, αἰτία, αἴτιον, Autor alicujus rei: qui vel quæ, vel quod in causa est.

Αἰχμὴ, ῆς, Cuspis, Mucro.

Αἶψα, Statim, celeriter.

Ἄϊω, Poet. Audio.

Ἀκάτη Θ, ἡ, Genus navigij actuarij.

Ἀκέομαι, Sano, Medeor.

Ἀκὴ Θ, Medicina.

Ἀκὴ, Cuspis, Acies.

Ἀκμὴ, Cuspis, Acies: Summum Incrementum.

Ἀκανθα, Spina.

Ἄκαν Θ & Ἄκανα, Idem.

Ἄκανθος Θ, ἡ, Herba Spinosa.

Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco, mulier, quæ ad speculum cum imagine suâ solebat confabulari, à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, Fingo, Simulo nolle, Simulatè recuso.

Ἀκόλουθος Θ, Pedissequus, Comes.

Ἀκούω, Audio, Auribus percipio.

Ἀκροάομαι, Audio, Intelligo.

Ἄκρος Θ, Summus, extremus,

Ἀλάομαι,

Ἀλάομαι, Vagor, Erro.
Ἀλάζων, ονος, Iactator, Glorioſus.
Ἀλδέω, Augeo, Augmentum do.
Ἀλέα, Locus apricus & ſole calens, Calor, Tepor.
Ἀλέγω, Curo, Rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, Dolor.
Ἀλείφω, Vngo, Lino.
Ἀλέω, έσω, Molo.
Ἀλέω, vel ἀλέομαι, Vito, Caveo.
Ἀληθής, Verus.
Ἀλης, ſive Ἀλὴς, Condenſus, Confertus.
Ἀλις, Satis, Abundè.
Ἀλίσκω, Capio.
Ἀλκὴ, Robur, Vires.
Ἀλλὰ, Sed.
Ἄλλος, Alius.
Ἀλλᾶς, ᾶντος, (ex ἀλλατὶς) Farciminis genus.
Ἀλάομαι, Salio, Salto.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, Mare; ὁ, Ἅλς, Sal.
Ἅλες, Sal, Sales, ſermonis lepos, Convictus.
Ἅλσος, εος, τὸ, Lucus.
Ἅλυται, Lictores.
Ἅλφω, vel Ἀλφάνω, Invenio.
Ἄλφος, Cibus.
Ἀλώπηξ, ηκος, Vulpes.
Ἅμα, Simul, Vnà, Cum.
Ἅμαξα, Curus, Plauſtrum.
Ἀμάω, Meto, ex quo infinit. voc. paſſ. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, Falx meſſoria, etiam Ligo.
Ἀμάρα, & Ἀμάρη, Aquæductus, Sulcus, παρὰ τὸ ἅμα αἴρεσθαι, quòd ligone fiant.
Ἁμαρτάνω, Aberro, Pecco, ex Ἁμαρτέω
Ἀμαυρὸς, Obſcurus, etiam Inanis, Ignobilis.
Ἀμείβω, Muto, Permuto, Alterno, & Tranſeo.
Ἀμέργω, Exugo, ex quo Μόργνυμι, & Ὁμόργνυμι, Abſtergo, Exprimo.
Ἀμέλγω, Mulgeo.
Ἁμιλλα, Certamen, Contentio.
Ἄμμος, ἡ, Arena, Ψάμμος, idem.
Ἀμνὸς, Agnus.
Ἀμόργη, Herba quædam purpurea.
Ἅμος, Doricè, Vnus, unus aliquis.
Ἄμπελος, ἡ, Vitis, Vinea.
Ἅμπυξ, Catena, ſeu funiculus auratus, quo ſparſæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam Rota.
Ἀμυδρὸς, Obſcurus.
Ἀμύμων, inculpatus, quaſi ἄμωμος, ſine reprehenſione.
Ἀμύνω, Auxilior, Defendo.
Ἀμφὶ, Circa.
Ἂν, Si.

Ἀνὰ,

Ἀνά, Per, Cum.

Ἀνάγκη, Necessitas, ab ἀναίνεσθαι, quia imperat.

Ἀναλίσκω, Absumo.

*Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex supra alios.

*Ἄνεμος, Ventus ex ἄω, Spiro.

Ἀνδηρόν, Summitas, seu Cacumen, & fluviorum labra, seu Aggeres.

*Ἀνέδην, Effusè, Promiscuè, largiter.

Ἄνευ, Sine, Absque.

Ἀνεψιός, Consobrinus, Patruelis, fratris vel Sororis Filius.

Ἀνίω, Perpurgo.

Ἀνίω, ex quo ἀνίημι, Laxo, Remitto, etiam Reveho.

*Ἀνήρ, Vir, homo, ab ἀνύω, perficio.

Ἀνήνωρ, Poët. Non virilis.

*Ἄνθος, Flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

Ἄνθραξ, Carbo, Hulcus.

Ἀνθρήνη, Crabro, Vespa.

*Ἄνθρωπος, Homo, ab ἄνω ὀπτεῖν, quia sursum vultum tollit.

Ἀνία, Mœror, ex ἰῶ, Sano.

Ἄνσα, Poët. Coram, Palam.

Ἀντάω, Obvius fio, Occurro.

Ἀντί, Pro.

Ἀντίος, Adversus, ex Adverso.

Ἄντλος vel ἄντλον & ἀντλία, Sentina.

*Ἄντρον, Antrum.

*Ἄντυξ, υγος, ἡ, Poët. Ambitus, Circumferentia.

Ἀνύω, Poët. Ἀνύτω & Ἀνύτιμι, Orator. Perficio, Perago.

*Ἄνω, Supra, Sursum.

Ἀνώγω, Iubeo, Suadeo, Instigo.

Ἀξίνη, Ascia, Securis.

*Ἄξιος, Dignus

*Ἄορ vel ἄορ, ορος, τό, Ensis.

Ἀπάξ, Semel.

Ἀπατάω, Decipio, Seduco.

Ἀπαυράω, Eripio, Aufero.

Ἀπειλή, Comminatio, Minæ.

Ἁπλόος, ἁπλοῦς, Simplex.

Ἀπό, Ab vel abs.

*Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.

*Ἅπτω, Necto, alligo.

Ἁπαλός, Tener, Delicatus.

Ἀμαλός, Mollis, Debilis.

*Ἄπτω, Accendo.

*Ἀπρὶξ, Firmiter, à πρίω.

*Ἀρά, Vtique, Profectò, Itaque.

Ἀρά, Precatio, Preces: etiam Noxa, Damnum.

*Ἄριστον, Prandium, quòd non nisi Deo precati veteres ad prandium accederent.

*Ἄρης, Mars.

*Ἀρετή, Virtus, quasi ἐρετή, Amabi-

Amabilis.

*Ἀραβος, Strepitus.

Ἀραίωω, Amputo, abscindo, etiam Mulgeo, ut Ἀμέλγω, ῥάωω, idem, & ῥάωω, Frango, Rumpo.

ῥάκος, ους, τὸ, Lacera vestis.

Ἀραιὸς, Rarus, Tenuis, unde ἀράχνης, Araneus.

Ἀργὸς, ὸν, Albus, Candidus.

Ἀργῆς, idem.

*Ἄργυρος, Argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.

*Ἀρδω, Irrigo, potum præbeo.

Ἀρκέω, Arceo, Sufficio, Duro, Permaneo.

*Ἀρκος, Sufficiens.

*Ἄρκτος vel ἄρκος, Vrsus vel Vrsa, ab ἄρκω.

*Ἄρκυς, Rete.

Ἀρνέομαι, Recuso, nego.

Ἀρόω, όω, Aro.

*Ἄρπη, Falx.

*Ἄρρην vel ἄρσην, Mas.

*Ἀρυμαι, Capio, Recipio.

Ἀρτηρία, Spiritus semita, Arteria.

*Ἄρτι, Modò, Paulò, Antè.

Ἀρχὴ, Principium, Exordium, Ὑπάρχω, Initium do, Sum.

*Ἀρω, Apto, Congruo.

*Ἄρθρον, Artus, Articulus.

Ἀρτύω, Appendo, Suspendo.

*Ἄρτος, I teger, Incolumis.

Ἀρτύω & Ἀρτύω, apparo, adorno.

Ἀρέσκω, Placo, amicum reddo: etiam Placeo.

Ἀρμὸς, Apta commissura, Compages, Coagmentatio.

*Ἄρωμα, Odoramentum, Aroma.

Ἀσελγὴς, ές, Petulans, Improbus.

*Ἄσις, ιος, Limus.

*Ἀσβολος & ἀσβόλη, Fuligo.

Ἀσκέω, Exerceo.

Ἀσκὸς, Vtris, Saccus.

Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

*Ἀσπὶς, ίδος, Clypeus rotundus, ut Cyclopis oculus.

Ἀσπίζω, Extendo.

Ἀστὴρ, Stella, quasi ἄστατος: Semper in motu.

*Ἄστυ, τὸ, Vrbs, astu.

*Ἀστὼς, Qui servari nequit.

*Ἀταλὸς, Tener, de ætate.

Ἀτύω, Lædo, Noceo.

Ἀτάσθαλος, Improbus.

Ἄτη, Noxa, Damnum, Clades.

Ἀτρεκὴς, Verus, Certus.

Ἄτος pro ἀάτος, Insatiabilis.

Αὐΐξω, Terreo, & Perturbo.

Αὖ, Rursus, Retro.

Αὐγὴ, Splendor, lux.

*Ἄρτεμις, Diana, quasi ἄρτεμις τέμνουσα, quia æra scindit.

Αὐχὼ,

Αὐχήν, ενος, Cervix.
Αὑω, Sicco, accendo.
Αὑω & ἀΰω, Clamo.
Ἁφελὴς, ές, Simplex, Integer.
Ἀφύω, Haurio.
Ἀφρὸς, Spuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia ex Spumâ nata.
Ἀχλὺς, Caligo.
Ἄχος, τὸ, Dolor, Mœror.
Ἄω, Flo, Spiro.
Αὐλὸς, Tibia.
Αὐλὴ, Area, locus apertus.
Ἄω, Flo, Splendeo, Fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

B.

Βάζω, Poët. Loquor.
Βάκχος, Furore percitus.
Βαβάζω, Inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, Profunditas.
Βαίνω, ex Βαίω, Eo, Gradior.
Πρόβατον, Pecus.
Ἀμφισβητέω, Dubito, ambigo.
Βάλανος, Glans.
Βάλλω, Iacio, Iaculor.
Βέλος, τὸ, Telum, Iaculum.
Ἄμβλὺς, Obtusus.
Βαλλίζω, Tripudio.
Βάπτω, Mergo, Immergo.
Βάρβαρος, Barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, Pondus, Onus.
Βάσανος, ἡ, Lapis Index.
Βασιλεὺς, Rex, quasi Βάσις λαοῦ, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, Fascino, quasi φάεσι κακίνω, Oculis occîdo.
Βασσάζω, Porto.
Βάτος, ἡ, Rubus, Sentis.
Βαυνος, Fornax, Caminus.
Βδέλλω, Mulgeo, Sugo.
Βδέω, Flatum ventris emitto.
Βδέλλος, Crepitus ventris: etiam Fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, Stabilis, Firmus.
Βελὸς, Limen, Domus.
Βεμβέω, ῶ, Circumago, In gyrum ago.
Βῆξ, ἡ, Tussis.
Βία, Virtus, Robur.
Βίκος, Vrna.
Βίος, Vita.
Βιὸς, Arcus, ex Βία.
Βλαξ, ὁ, Abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, Lædo, ex Βλάζω.
Βλασταίω ex Βλαστέω, Germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς Terribilis aspectu.
Βλαισὸς, cui membra sunt resoluta, propriè πταυλὸς, Balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὼ, Balatus ovium.
Βληχάομαι, Balo.
Βλύζω & Βλύω, Scaturio, Mano.
Βοάω, Clamo, Vocifero.
Βοηθέω, ad clamorem accurro, auxilior, Suppetias do.
Βάτραχος, Rana.

Βορᾶ, Pabulum, propriè brutorum.

Βότρυς, Botrus, Vva.

Βούλομαι, Volo, malo.

Βυνὸς, ὁ, Collis, Tumulus.

Βῦς, Doricè, βῶς, Bos, Vacca.

Βόω, pro quo Βόσκω, Pasco,

Βραβεὺς, Iudex certaminis.

Βραδὺς, Tardus.

Βράζω & Βρέμω, Ferveo.

Βραχὺς, Brevis.

Βρέμω, Fremo, murmuro.

Βρέχω, Madefacio, Macero, Irrigo.

Βρόχθος, Guttur.

Βρῆγμα, Id quod tussiendo expuitur.

Βρίθω, Ingravesco, Sum gravis.

* Βροτὸς, ὁ, Mortalis, quasi ῥότος à ῥοὴ, Fluxus, quod nihil sit magis fluxum.

Βρύχω, Frendo, strideo dentibus.

Βρύω, Scateo, Abundo.

Βύβλος, ἡ, Papyrus.

Βύθος, Fundum, Profundum.

Βύρσα, Corium, Pellis, Bursa.

Βύω, Obturo, Obstruo.

Βύζω, Idem.

Βῶλος, Gleba.

* Βωμὸς, Basis, Ara, ex Βαίνω.

Γ.

ΓΑῖα, & αῖα, Poët. Tellus, γῆ, in prosâ.

Γαίω, Glorior, Efferor.

Γάλα, κτος, τὸ, ut ἀγάλαξ, Lac.

Γαλέη, & Γαλῆ, Felis, Catus.

Γαμέω, Vxorem duco.

Γάνος, εος, τὸ, Lætitia, item Splendor.

Γαργαρεὼν, ῶνος, Gurgulio.

Γαστὴρ, ἡ, Venter, Ventriculus.

Γὲ, Quidem, Certè, Vtique.

Γείνω, Gigno, Pario.

Γελάω, Rideo.

Γέλγη, idem quod ῥῶπος, Merces, Sarcina variarum mercium.

Γέμω, Plenus sum.

Γένυς, Mentum.

Γέρας, τὸ, Præmium, Honor.

Γέρων, decrepitus, quasi γῆ ὁρῶν, quia terram spectat.

Γεραιὸς, Senex, Senilis.

Γέρανος, ἡ, Grus, Avis vigilans, Prudens.

Γεύομαι, Gusto, Degusto.

Γέφυρα, Pons: γῆ ἐφ' ὑγρᾷ, Terra super aquam.

Γηθέω, Gaudeo, Lætor.

Γῆρυς, εος, Vox.

Γηρύω, Sono.

Γινώσκω, Cognosco.

Γλάφω, Cavo, Fodio, Scalpo.

Γλαφυρὸς, Cavus, Elegans.

Γλεῦκος, εος, Mustum.

Γλυκὺς, εος, Dulcis.

Γλάμα seu Γλήμη, idem quod Δίχμη, unde Γλαμάω.

Oculo-

Oculorum pituitâ labo ro,

Γλίσχρος, Lentus, Tenax, Lubricus,

Γλίχομαι, Appeto, Cupio.

Γλῶσσα, Lingua.

Γλαύσσω, Cerno, intueor.

Γοάω, & Γοάομαι, Gemo, Deploro.

Γόνυ, υος, & Γενὸς, τὸ, genu.

Γόμφος, Cuneus, Clavus.

Γοργὸς, Velox, Terribilis.

Γράφω, Scribo, Insculpo.

Γρῆθος & Γρηθὸς, Rete: etiam Convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω vel Ἀγρεὺς, piscator.

Γράω, ἐδίω, Comedo.

Γρὺ vel Γρὸ, Sordes, quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, Qui naso, vel rostro est adunco.

Γρώνη, Taberna, ex Γράω.

Γύα & γύσα, Arvum, Via, Fossa.

Γῦον, Membrum.

Γυόω, Membra frango.

Γύος, Claudus, Mutilus.

Γύαλον, Cavitas.

Ἐγγύη, Sponsio, Exprò-missio.

Ἔγγυος, Præs.

Γυμνὸς, Nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, Mulier, quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, Curvus, Rotundus.

Γωνία, Angulus.

Δάω & δαΐω, Disco, Doceor, Intelligo.

Δαίω & δαίομαι, Dividò.

δαὶς, τὸς, ἡ, Epulum.

δᾷς, δᾴδος, ἡ, Fax.

Δαίω, Comburo, Incendo.

Δάκνω à δήκω, Mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusitat. δέμω, unde ἐδάμην, Domo, Affligo, Conficio, Occîdo.

Δάνος, τὸ, Donum, Munus.

Δάπεδον, Pavimentum, Solum.

Δάπτω, Voro, Dilanio.

Δαρθάνω, Dormio, à Δαρθῶ.

Δασὺς, Densus, Consitus.

Δάφνη, Laurus.

Δὲ, Autem, Verò.

Δεῖ, Oportet.

Δέομαι & δεύομαι, Egeo, Indigeo.

Δείδω, Timeo, Metuo.

Δειελὸς, ὁ ἡ, ὄν, Pomeridianus, Vespertinus.

Δείκνυμι à δείκω, Ostendo.

Δεῖνα, Vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, Aquarum vortices.

* Δεινὸς, Terribilis, à δέος, terror, item peritus, potens.

Δεῖπνον, Cœna.
Δέκα, Decem.
Δέλτα, Literæ nomen.
Δελφύς, ύος, ἡ, Vterus.
Δέμω, Extruo, Ædifico.
Δένδρον, Arbor.
Δέννος, Probrum, Contumelia.
Δέρκω, Video, Aſpicio.
Δέρας, τὸ, Pellis, Corium.
Δέρω, Excorio.
Δεσπόζω, Dominor.
Δεῦρο, Huc.
Δεῦτε, Huc agite.
Δεύτερος, Secundus.
Δεύω, Rigo, madefacio, tingo.
Δέφω, Excorio, Pelle nudo.
Δέχομαι, Capio, Suſcipio.
Δεξιά, Dextera manus.
Δεχής, ὁ χὴ ἡ, Capax, δοχὴ Convivium
Δέω, Ligo, Alligo, Vincio.
Δή, Sane: Δῆθεν, Videlicet.
Δηλέω, Lædo, Decipio.
Δῆλος, Manifeſtus, Perſpicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quaſi γῆ μήτηρ, Terra mater.
* Δῆμος, Populus, quaſi δεσμὸς, à δέω.
Δήν, δηρὸν, & δηθά, Diu.
Διά, Per.
Δίαιτα, Vitæ inſtitutum, Victus.
Διδάσκω, Doceo.
Δίδωμι, ex δόω, Do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, Continuus. Perpetuus: fortè ex διά, ἀνά, & ἔχω.
Δίκη, Ius, Iuſtitia, Fas.
Δίκω, Iacio, dejicio.
Δίνη, Vortex, Gurges.
Δὶς, Bis.
Δίδυμος, Geminus, duplex.
Δίκρος, Δίκρως, Biceps, Bifidus.
Δῖς, Διὸς, Iupiter, Aër.
Δῖψα, Sitis.
Δίω, Δίομαι, Expello, Abigo.
Δοίδυξ, ὔκος, Piſtillum.
Δοκέω, Videor, ut δοκεῖ μοι, Videtur mihi.
Δόκος, ἡ, Opinio: δοκὸς, ἡ, Trabs, Tignum.
Δολιχὸς, Longus, Prolixus.
Δονέω, Agito.
Δορὸς, Saccus, Culeus.
Δόρπον, Cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, Servus, à δόλος, quia ſervi aſtuti.
Δοῦπος, Sonitus.
Δοχμὸς, Obliquus.
Δράπω & δρέπω, Prehendo.
Δρέω, Facio, Ago.
Δρέπω, Decerpo, Colligo.
Δρῆμι, Fugio.
δρέφω, inuſit. idem.
Δριμὺς, Acris, acutus in ſapore.
Δορὰξ, κὸς, Capra ſylveſtris, Dama.
Δορὸς, ἡ, Ros.
Δρῦς, ἡ, Quercus.

Δύναμαι,

Δύναμαι, Possum.
Δύω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, Subeo.
Δυο, & Poët. δύω, Duo.
Δοιὴ, ῆς, Dubium, Dubitatio: cum duabus menti propositis vijs, nescit utram sequi debeat.

E

Ε, He, dolentis Adverbium.
Ἔλεγος, Lamentatio, Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, Exclamatio bellica.
Ἑ, Se, pronomen.
Ἔαρ, Ver: ab ἔω, Mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἑάω, Sino, Permitto.
Ἐγείρω, Expergefacio, Excito.
Ἔδω, Edo.
Ἔδω, & ἐδήω, idem.
Ἐνάδων, ονος: Mucro, cuspis.
Ἕζομαι, Sedeo.
ἵζω, Sedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, Volo.
Ἐσθλὸς, Quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, Sponte malus.
Ἦθος, εος, τὸ, Mos, Consuetudo.
Εἰ, Si. ἐὰν, idem.

Εἴδω, Video.
εἶδος, Facies.
ἀΐδης, & ᾅδης, Orcus, Tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, Scio.
Εἴκω, Similis sum.
εἰκὼν, όνος, Imago.
ἔκηλος, Quietus.
ἑκὼν, Volens.
Εἴκω, Cedo, Non repugno.
Εἱλέω, ήσω, & εἴλω, Coarcto, Concludo.
εἰλύω, Verso, Voluo.
εἴλαρ, ρος, τὸ, Propugnaculum.
Εἶμι, Sum, Εἶμι, Eo, & Ibo.
ἶτυς, υος, Circumferentia, & Vmbo.
Εἴρω, Necto.
Ἔιρω, Dico, Interrogo, Nuncio.
εἴρων, Dissimulator.
ἐρωτάω, Interrogo.
Εἰς vel ἐς, Ad.
Εἷς, Vnus; μία, una; ἕν, unum.
ἔτος, Divitiæ, Reditus proprie unius anni.
Εἶτα, Postea, Deinde, Tum.
ἐντὸς, Extra, Exteriùs, Extrinsecus.
ἔξω, Extra, Foras.
Ἕκαστος, Quisque.
Ἑκάτερος, Alteruter.
Ἑκατὸν, Centum.
Ἐκεῖνος, Ille.
Ἐλαία, Olea, Oliva.

Ἐλαύνω ab ἐλαύω, Agito. Incito, Abigo, Duco, Progredior, Evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, Cervus, Cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, Parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, Cupio.
Ἐλέγχω, Argno.
Ἔλεος, ὁ ϗ τὸ, Misericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, Mensa coquinaria.
Ἐλεύθερος, Liber.
Ἐλεύθω, Venio.
Ἐλέφας, Elephas, Ebur.
Ἔλη, Calor solaris.
ἐλάνη, Fax.
Δείλη, Pomeridianum tempus
Σέλας, Fulgor, Lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, Volvo, Verso.
Ἕλκω, Traho.
Ἕλλω, Hellen, à quo Græcus.
* Ἐλπὶς, ίδος, Spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, Vomo.
Ἐν, ἐνὶ, & εἰν, Poët. In.
ἔνδα, Hic.
ἔνδον, Intus.
ἐντὸς, Intus, Intra.
Εἰρήνη, Pax, quòd εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Εἶρος, Lana, quòd connectitur.
Ἕνεκα, Propter, Causâ.
Ἕνη, Trigesima dies mensis.
Ἐννέα, Novem.

Ἐνόσσω, Concutio, Agito.
Ἐξὺς, Deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, Festũ, Festus dies.
Ἐπεὶ, Postquam,
Ἐπείγω, Vrgeo, Impello.
Ἐπὶ, Super, ultra, &c.
Ἐπίκουρος, Auxiliator.
Ἐπιπολῆς, In superficie, in summitate.
Ἐπιτηδὴς, Idoneus.
Ἕπω, Operor, Tracto, Sequor.
Ἔπω, Dico.
* Ἔραμαι, Amo, ab ὁράω, Video, ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, Collatitia cœna.
Ἔργον, Opus, Factum, Res.
ἐργάω, Operor.
Ἔργω, unde ἔέργω, εἴργω, Includo, Figo, Contineo.
Ἐρείδω, Firmo, Fulcio.
Ἐρείκω, Frango, Contundo.
Ἐείκω, Idem.
Ἐρέπτω, Edo, Vescor, de brutis.
Ἐρεύγω,Ructo, Eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, Remigo.
Ἐρυθρὸς, Rubor.
Ἐρευνάω, Indago, Inquiro.
Ἐρέφω, Tego, Tectum impono.
Ἔρημος, ὴ, & ἐρήμη, Desertus, Solus.
Ἔρις, Contentio, concertatio.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, Dico.
Ἕρπω, Serpo, Repo, Repto.

Ἔρση,

Ἔρση, ης, Ros, ab ἄρδω, ἄρσω, Rigo.
Ἐρύω, Traho.
εἰρύω, idem.
ἀερύω, Haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, Custodio, Tueor.
Ἔρχομαι, Venio, Eo.
Ἕσπερος, Vesper, Hesperus.
Ἑστία Focus, Lar.
Ἑταῖρος, Sodalis.
Ἐτεὸς, Verus, Ex εἰμὶ, Sum.
Ἕτερος, Alter.
Ἔτι, Adhuc, Etiam.
Ἑτοιμος & ἑτοῖμος, Promptus, Paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, Annus.
Εὖ, Bene, Rectè.
Εὐθὺς, Rectus, ab εὖ & τίθημι, benè pono.
Εὐθηνέω, Prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, Facilis, Promptus, Expeditus, ut δυσχερὴς, ῥᾴδιος, δύσκολος.
Εὐνὴ, Cubile.
Εὑρίσκω, Invenio.
Εὐρὺς, Latus, Amplus.
Εὔχομαι, Precor.
Ἔχθος, τὸ, Odium.
Ἔχω, Habeo, Possideo.
Ἴσχω & σχέθω, Habeo.
Ὀχεὺς, ῆος, Retinaculum.
Ὀχὴ, Cibus, δίωχία, Convivium.
Ὄχθη, Ripa.
Ἔσχατος, Vltimus, Postremus.

Ἐχεγγὺς, Munitus, Firmus. Tutus.
Ἑστία, Focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, Hasta.
Αὔξω, Augeo, Accumulo.
Ἕψω, Coquo, Elixo.
Ἕω, ἕννυμι, Induo
Ἑανὸς, Indutu pulcher.
Ἕω, Colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζάω, & Ζώω, Vivo.
Ζεὺς, Iupiter, quia pater vitæ.
Ζέα & Ζεία, ὄλυρα, Hordeum.
Ζεύγνύω, Ζεύγνυμι, Iungo, Copulo.
Ζέω, Ferveo, à sono litetæ ζ, *To seeth.*
Ζῆλος, Æmulatio.
Ζημία, Damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, Quæro.
Ζόφος, Caligo.
Ζύμη, Fermentum, Farina subacta.
Ζωμὸς, Ius, jus esculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω. Fut. Ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, Merus, Meracus.

H.

Ἢ Vel, Aut, Sive, An, quàm.
Ἦ, Certè, Profectò.
Ἥβη, Pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, Duco, Præeo.

Ἤδη, Iam.
ἠδὲ, Et, atque.
Ἡδύς, Iucundus, ſuavis, dulcis.
Ἀδέω, Placeo, gratificor
Αὐθάδης, εος, Sibi placens, Arrogans, ſuperbus, Sibi pulcher.
Ἄδην, Abundè, ad ſatietatem uſque.
Ἄδω, Satio, expleo.
Ἥδω, Suavitate afficio, delecto, oblecto.
Εἴδνα: ut Εἴδνα, τὰ, Munera, quæ ſponſus dat ſpōſæ, ut dos, unde Ἄεδνος, id eſt, Ἀπροίκος, Indotata.
Ἠθῶ, Colo, Per colum mitto, Sacello, ab ἠθέω, & ἠθίζω, To ſtraine liquor.
Ἥκω, Venio.
Ἠκή, idem quod Ἀκή, Acies.
ἧκιστος, Minimus.
Ἠλιθα, Eruſtrà, in vanum.
Ἡλίκος, Quantus.
Ἥλιος, Sol: quaſi δήλος, clarus.
Ἠλύγη, ideſt, σκιὰ, σκότος, Vmbra.
Ἡμέρα, Dies.
Ἥμερος, Manſuetus.
Ἡμος, Quum, Quando: cui reſpondet τῆμος, Tum.
Ἡνία & ἡνίον, Habena.
Ἡνίκα, Quum, Quando.
Ἧπαρ, Hepar, Iecur.
Ἤπειρος, ἡ, Terra continens.

Ἥπιος, Clemens, lenis, benignus.
Ἠέρα, Iuno, ab ἀὴρ, aër.
Ἡρέμα, Quietè.
Ἥρως, Heros, Semideus, ab ἀρετὴ, virtus.
Ἡσσων, ἧσσον, Minor, uſitatius in neutro genere ἧττον.
Ἡσυχος, Quietus.
Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
Ἦχος, ὁ, Sonus.
Ἠώς, Aurora, ab ἄω, ſplendeo.

Θ

Θάσσω, Sedeo
Θάλασσα, θάλαττα, Mare, ab ἅλς, quia ſalſum.
Θάλλω, Vireo, Floreo.
Θάλπω, Foveo.
Θάλαμος, Thalamus, Cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, Crebrò, Frequenter.
Θάπτω, Sepelio, Inhumo.
Θάρσος, τὸ, Audacia; Animi præſentia, à θέρω, calefacio.
Θεάομαι, Spectо.
Θαυμάζω, Miror, Admiror,
Θέλγω, Mulceo.
Θεὸς, ὁ ϗ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, qui ad Deum accedit.

accedit.

Θεράπων, Minister, Servus.

Θέρω, Calefacio, Medeor.

Θέρομαι, Calefio, Vror.

Θέρος, τὸ, Æstas.

Θέω, Θεύσομαι, Curro.

Θοὸς, Velox.

Θήγω, Acuo, Exacuo.

Θηλὴ, Papilla.

Θῆλυς, Fœmineus, etiam Mollis.

Θήπω, Stupeo, Admiror.

Θὴρ, ὁ, Fera, bellua.

Θὴς, ητος, ὁ, Operarius.

Θιάσος, Chorus mulierum, Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, Tango, Attingo.

Θὶν vel Θὶς, ὁ vel ἡ, Littus, Cumulus.

* Θλάω, Contundo, Elido.

* Θάνατος, Mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θεῖνω, Frango, Tero.

* Θνήσκω, Morior, ex Θάω.

Θοῖνη, Epulum, Convivium.

Θολὸς, Sordes turbidæ.

Θόρω vel Θορέω, Salio, Insilio.

Θορύω & Θορύπω, Perturbo.

Θρέω, Sedeo.

Θρέω, Tumultuando clamo.

Θρύλλος, Susurrus, Rumor.

Θόρυβος, Tumultus, Turbæ.

Θρῆνος, Luctus, Planctus.

Θρὶξ, Θρικὸς, Poët. Thrax.

Θρησκεία, Cultus deorum, Superstitio: etiam vera religio.

Θρὶξ, χὸς, ἡ, Pilus, Capillus.

βόστρυχος & βόστρυξ, Cincinnus, Capilli certo modo plexi.

Θρίγκος, Pinna, seu corona murorum, & quasi capillus.

Θρίον vel Θρῖον, Ficus folium, Folium generaliter, & Edulium.

Θρύπτω, Frango.

Θυγάτηρ, Filia.

* Θυμὸς, Animus Ira, à Θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, Janua, Ostium.

Ἀθύρω, Ludo, Lusito.

Θύω, Macto, Sacrifico.

Θύω & Θύνω, impetu quasi furibundo feror, Propero.

Θωὴ, Mulcta, Damnum.

Θωάζω, Assentor, Colo: etiam Cavillor, Irrideo.

Θώρηξ, Thorax, Pectus.

I

Ἰάομαι, Medeor, Sano.

Ἰαύω, Commoror.

* Ἐνιαυτὸς, Tempus longum, annus, qui in se volvitur.

Ἰδιος, Peculiaris.

* Ἱδρὼς, Sudor, ab ὕδωρ.

Ἱερὸς, Sacer, Sacrosanctus.

Ἰάω, Iacio, Mitto, Immitto.

Ἴημι, Iacio, Iaculor.

ἔνεμα, Infusum.

ἔρεσις,

ἔφεσις, Provocatio de judicio ad judicium, Translatio causæ.

ἐφετμὴ, Mandatum, Iussum.

Ἰὸς, Missile, Sagitta.

Ἰός, Solus, Unus.

Ἰον, Viola.

Ἰάλλω, Mitto.

Ἰάπτω, Idem.

Ἰγνύη, Clavus.

Ἑσμὸς, Examen Apum, Congregatio.

Ἰθύς, Rectus, Directus.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, Humor, Vapor.

Ἵκω. Venio.

Ἱκανὸς, Idoneus.

Ἥκω, Venio, Accedo.

Ἱλαρὸς, Hilarus vel Hilaris.

Ἰλλός, Oculus, ab εἰλεῖν, volvere.

Ἰλύς, Limus, Lutum, ab εἰλύω, Involvo.

Ἱμείρω, Desidero, Cupio.

Ἱμάς, Lorum, Corrigia.

Ἵνα, Ut.

Ἰξὸς, Viscum.

Ἰὺ, Hei, Heu, Eheu.

Ἵππος, ὁ ἡ, Equus, Equa, ab ἵπταμαι, volo.

Ἵπταμαι, Volo, aa. Πέτομαι & πέταμαι, idem.

Ἵπτω sive Ἴπτω, Noceo, Lædo.

Ἶπος, Muscipula: etiam Officina fullonis.

Ἶσος, Pressura, Onus.

Ἰπτύω, Premo.

Ἰπνὸς, Furnus, Caminus.

Ἶς, ἰνὸς, Fibra, ex quovis.

Ἴσος vel Ἶσος, Æqualis, Par. Ἥμισυς, εος, υς, Dimidius.

Ἱστημι, Ἱστάω, Ἱστάνω, Statuo.

Στάδιον, Stadiũ, Mensura pedum sexcentùm.

Στατὴρ, Stater, Pondus 4. drachmarum.

Σταυρὸς, Crux, Vallus.

Στήλη, Lapis è terrâ erectus.

Στύλος, Columna.

Στείζω, Figo, Firmiter statuo.

Ἱστὸς, ὗ, Malus navis.

Ἧγις, Lumbus, unde Ἰσχίον, Coxa.

Ἰσχὺς, Robur, vires.

Ἰταλὸς, Taurus, Bos, Vitulus.

Ἴτης, υ, Temerarius, Audax.

Ἰύγξ, Mulier venefica.

Ἰφι, Validè, Fortiter.

Ἰχθὺς, Piscis.

Ἴχνος, τὸ, Vestigium.

Ἰχὼρ, Tenuis, & aquosa humiditas.

K

Κάγκανος, Mensuræ frumentaceæ genus, unde

Κάγκη, Cibus.

Καγχάζω, Cachinnor, Effusè rideo.

Κάδος & Καδίσκος, Cadus.

Καθαίρω, Purgo, Mundo.

Καινὸς, Novus.

Καιρὸς,

Καιρὸς, Occasio, opportunitas.

Καῖρος, Licium.

Καιρόω, Stamen conjecto.

Κάλαμος, Calamus, Arundo.

Καλάμη, Stipula, Culmus.

Καλέω, Voco, Accerso.

Κᾶλον, Lignum.

Κάλαθος, Calathus, Quasillum.

* Καλὸς, Pulcher, Formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.

* Κάλως & καλώς, ω, vel ωος, Rudens, Funis nauticus, à καλέω, ῶ, inusit.

Καλύπτω, Tego, Abscondo.

Κάλυξ. Flos vel animal quo tingitur purpura.

Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, Caminus: etiam Ignis.

Κάμνω, Flacceseo, Deficio.

Κάμπτω, & καταμπτω, & γναμπτω, Flecto.

Ἀγναμπτος, Non flexilis, Rigidus.

Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, Mala, Maxilla.

Καυθὸς, Oculi angulus, Hircus.

Κάθων, ωνος, Asinus.

Κάννη, vel κάνναι, vel κάνα, Storea, Teges, Matta.

Κάπρος, Aper.

Κάπτω, Comedo, Avidè comedo.

* Καπνὸς, Fumus, à κάπτω, spiro.

Κάρηνον, Caput, Vertex, Summitas.

Κάρη, per Apoc. & κάρα, idem,

Κερναὸς, Asper.

Κάρος, Sopor cum gravedine,

Καρύα, Nux, Arbor, Iuglans.

Καρύκη, Iatritum, Conditura.

* Κραπάλη, Crapula, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν, Vibrans capitis dolor ex nimio vino, Ebrietas.

Καρπὸς, Iunctura manus cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκὶς.

Καρποὶ, Fructus de stirpibus.

Κάρφω, Sicco, Arefacio.

Κάσις, Frater, Soror, Consobrinus.

* Κακὸς, Malus, à κάζω, Fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, Adversus, In.

Καυλὸς, Caulis, Scapus, Thyrsus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, Cor.

Καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, Robur.

Κείρω, Tondeo, Scindo.

Κάρηνον, Caput.

Κορμὸς, Truncus.

Κόρος, Satietas.

Κέλλω, Appello, vel Appellor, Pervenio in portum.

* Κέλευθος,

* Κέλεθος, ὁ, Via, ab ἐλεύσω, Venio.
Νωχελὴς, Tardus.
Κέλω, Iubeo, Hortor.
Κένος, Vacuus, inanis.
Κεντέω, Pungo, Stimulo.
Κέραμος, Terra figularis.
Κεραμεὺς, Figulus.
Κέρας, Cornu.
Κεράννυμι à κεράω, Miſceo.
Κεραυνὸς, Fulmen.
Κέρδος, τὸ, Lucrum, Quæſtus, Dolus.
Κερκὶς, ίδος, ἡ, Radius textorius.
Κέρκος, Cauda.
Κέρχω, Exaſpero.
Κεύθω, Occulo, Abſcondo.
Κεφαλὴ, Caput.
Κέω, Inuſit. ex quo κεῖμαι, Iaceo, Situs ſum.
Κέω, & κείω, κεάζω, Findo.
Κέω, & καίω, & κάω, & καίω, Vro, Incendo.
Κηδέω, Curo, Curam gero.
Κηκίω, Salio, cùm ſaltu ſurſum feror.
Κηλέω, Mulceo, Permulceo.
* Κὴρ, ἡ, Sors, Fatum, à κείρω, Scindo.
Κηρὸς, Cera.
Κήρυξ, Præco, Caduceator, à γηρύω, Loquor: etiam κήρυξ, Piſcis, Buccinum.
Κηρύσσω, Prædico.
Κῆτος, εος, τὸ, Cetos, ſeu Cetus.
Κίδνης, Lutum, ut πηλὸς.
Κίθαρις, Cithara.

* Κίνδυνος, Periculum, quaſi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.
Κινέω, Moveo.
Κίσσα, Pica.
Κιχάνω, & κιχάω, & κίχημι, Invenio, Aſſequor.
Κίω, Vado, Eo.
Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς, Columna.
Κλαίω vel κλάω, Lachrymor, Fleo.
κλάδος, Ramus.
Κλάω, Frango, & κολύω.
κλάζω, Clamo.
Κλείω, claudo, quaſi κελείω.
* Κλέπτω, Furor.
Κλῆρος, ὁ κλῆ, Sors.
Κλίνω, Reclino, Inclino.
κλίμαξ, ἡ, Scala, Gradus.
Κλόνος, ὁ, Motus, Tumultus.
Κλύζω, Abluo, Alluo.
Κλύω, Audio.
κλέος & Κλεῖος, τὸ, Fama, Rumor.
Κλησδὼν & κλησιδὼν, idem.
Κνώδων, Neo.
Κναίω & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, Scindo.
κνήθω, Scalpo, Frico.
κνίζω, Seco, Rado.
κνύω, idem.
Κνηκὸς, ὕ, Flavus, Rutilus, Luteus.
Κνήμη, Tibia, Crus.

Κόκκαλος,

κάλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, λάλος, σωμύλος, κοδοκὴς, ἀπατεών, Vafer, Maledicus, Blaterator, Loquax, Adulator, Impostor.

κοῖλος, Cavus.

κοινὸς, Communis.

κοίρανος, Princeps, Dominus.

κολάζω, Punio, Castigo.

κολάπτω, Tundo, Excavo.

κόλλα, ης, Glutem, Glutinum.

κόλον, i. τροφὴ, Cibus.

Κόλαξ, Adulator, Assentator.

κολεύω, Amputo, Trunco.

κόλπος, Sinus, Gremium.

κολυμβάω, Nato, Vrinor, & generaliùs aquas subeo.

κολωνὸς, Tumulus, Collis.

κομέω, Curo, Curam gero.

κομίζω, idem: etiam Porto, Fero.

κόμη, Coma, Compta cæsaries.

κομψὸς, Scitus, Elegans.

κόνδυλος, Digiti Articulus, & junctura, quâ digitus flectitur.

Κόνις, ἡ, Pulvis.

κονέω, Festino, Curro.

διάκονος, Minister.

Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, Stercus, Fimus.

Κόπτω, Scindo, Seco.

κόμπος, Crepitus, propriè apri dentes acutis.

Κορέω, Verro, Purgo.

κόρος, Puer, Iuvenculus, & novellum germen.

κοσμέομαι, Blandior.

Κόρος vel κορὸς, Niger.

κόραξ, Corvus.

Κόρυς, υθος, ἡ, Galea: etiam avis nomine Alauda.

Κορύνη, Clava.

Κορυφὴ, Vertex.

* Κόσμος, Ordo, Ornatus, Mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, Curo.

* Κότος, Ira vetus, à κεῖται, quia mente repositа.

Κοτύλη, Vas cavum, Cavitas.

Κοῦφος, Levis.

Κράδη, Ramus ficulnus.

* Κραίνω, Impero, & κραταίνω, Efficio, Perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, Caro.

Κρέκω, Pectine seu radio pulso.

Κρεμάω, Suspendo.

Κρημνὸς, Præcipitium.

Κρήνη, ης, Fons.

Κρίζω, Strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, Hordeum.

Κρηπὶς, ἡ, Basis, Fundamentum.

Κρίνω, Secerno, Judico.

Κριὸς, Aries, Ovium gregis dux.

Κρόκη, Trama, Subtegmen.

κροκὸς, ὁ, Idem: etiam Floccus, seu filum in veste prominens.

minens.

κρεμάλη, Calculus littoralis.

κρόκος vel κρόκον, Crocus: etiam Vitellus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρύω, Pulso.

κρότος, Pulsus.

κρόταφος, Tempus. *The temples of the head.*

κρυνός, Scatebra.

Κρύος, τὸ, Frigus, Rigor.

Κρύπτω, Abscondo, Abdo.

Κτάομαι, Acquiro, Comparo.

κλῆνος, τὸ, Iumentum.

Κτεὶς, ενος, Pecten, Pubes.

Κτίζω, Condo, Creo, Fabricor.

Κτῶ, Interficio.

Κύαμος, Faba.

Κύκνος sive κυανὸς, Color cœruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, Guberno, navem rego.

Κύβος, Tessera.

Κῦδος, τὸ, Gloria, decus, quia κύει ἦδος, i. parit voluptatem.

Κύδος, ὁ, Convitium, Probrum.

Κύεω & κύω, Vterum gesto: Osculor,

Κυκάω, Misceo.

κῦμα, Fluctus.

Κυλίω, Voluo, Voluto.

κύκλος, Orbis, Circulus.

Κυλλὸς, i. χαλὸς, κάμπυλος, Claudus, Curvus.

* Κύμβος, Cavus recessus; unde κύμβη, Cymba.

Κύπτω, Pronus sum, Demitto oculos.

Κύπελλον, Poculi genus, Cyathus.

κύφος, Gibbus, Vas concavum.

κυρτὸς, Curvus, Gibbosus.

* Κῦρος, τὸ, Authoritas, Authoritas plena, unde κύριος.

Κύρω, Incido.

κυρῶ, Contingo, & Sum.

Κυσὸς, ὁ, πυγὴ, αἰδοῖον.

Κυτὸς, εος, τὸ, omne quod cavum est.

Κύων, υνὸς, ὁ ϗ ἡ, Canis: à κύω, quia amat Dominum.

Κώδων, ωνος, Tintinnabulum, Nola.

Κῶλον, Membrum, Specialiter pes.

Κωλύω, Impedio.

Κῶμα, Somnus profundus.

* Κῶμος, Compotatio convivalis, ex quâ incidit aliquis in κῶμα.

* Κώμη, Pagus, Vicus, à κώ, Cubo.

Κωμῳδὸς, Qui per pagos cantat carmina: unde Comedia.

* Ἐγκώμιον, Laudatio, quasi in vicis.

Κῶνος, Conus, Turbo, Meta.

Κώπη, Remus.

Κώρυκος,

λύκος, Pera, Saccus coriaceus.
λός, Ovinum vellus.
λυπλλω, Fabulor, Garrio.
λύφος, Surdus.

Λ.

Λ A, Auget in compositione.
λᾶας, Lapis, Saxum.
λάζρος, Nimium vorax, quasi λίαν βορός.
λαγαός, Largus, & Gracilis.
λάγνης sive λάγνος, Libidinosus, Lascivus.
λαγχάνω, Sortior, Sorte accipio, ex λήχω, inusitato.
λῆχος, εος, Sors.
* λαγωὸς, Lepus, à λα, & ὦς, i. Longis auribus.
λάζομαι, Prehendo, Arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
λαιμάζω, Decipio, & Scortor.
λαιμὸς, Guttur, Gula.
λάκκος, Fossa, Fovea.
λαλέω, Loquor.
λαμβάνω, Accipio, ex λήθω.
λαμπω, Luceo, Splendeo.
λαμυρὸς, Loquaculus, Facetus.
* λαξ, Calce, seu Calcibus, extremo pede, à λήξω, Fut. verbi λήγω, desino.

Λ

* Λαὸς, Turba, populus, à λᾶες, lapis.
Λαπάθω, Lambendo Bibo.
Λαπάζω, Evacuo.
λαφύσσω, Avidè deglutio.
Εἰλαπίνη, Epulum, Convivium opiparum, Comportatio.
Λάσιος, Hirsutus, Hispidus, Serosus.
Λάτρις, ὁ χὴ ἡ, Servus, Serva, Famulus, Famula, Ancilla.
Λαύω, Fruor: pro quo ἀπολαύω, à λαμω, unde λάω.
Λαχαίνω, Fodio.
λάχανον, Olus.
Λάχνη, Lanugo, Pili molles.
Λέγω, Lego, Colligo, Deligo, Numero, Percenseo.
λέγομαι, etiam Differo, Loquor.
λόγος, Dictum, Verbum, Sermo, Oratio, Ratio, Proportio, Mens.
Λεία, Præda, Corpora quæ capta sunt.
Λείζω, Prædor.
Λεῖον, λῆϊον seu λαῖον, Seges, Triticeæ fruges.
Λείζω, Libo. i. αὐαίνω.
Εἴλω, idem.
λήθης, Lebes.
λειμὼν, ὦνος, Pratum, Locus irriguus, ὃν ὕδωρ λείβεται.
λείβω, idem quod λείβω.

λέβης,

λίς, Petra: unde aqua stillat.

Λεῖος, Lævis.

Λείπω, Linquo.

* Νωλεμὴς, à νὴ, privativa partic. & λείπω, Indesinens, Assiduus.

Λείχω, Lambo, Lingo.

λιχανὸς, Index digitus, quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, Decortico.

λεπτὸς, Tenuis.

λεπρὸς, Scaber, Asper.

Λέσχη, Sermocinatio, confabulatio.

Λοιγαλέος, Pernicios̃us, Difficilis, Gravis: etiam Malus.

Λευσσω, Poët. Video, Aspicio.

λευκὸς, Albus, Candidus.

Λέχος, εος, τὸ, Lectus.

Λέων, οντος, Leo.

Λήγω, Cessò, Desino.

Λῆδος, εος, τὸ, Vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, Lateo.

* Ἀλαάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non oblivisc enda: etiam Furia, Diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, Sæpius obliviscor.

Λῄτος, i. δημόσιος, Publicus.

Ληκέω, Sono, Plaudo.

* Λῆμα, Præsens seu virilis animus, à λέω, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, Assumptio, à λαμβάνω.

Λήμη, Gramiæ, Lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Ληνὸς, Lacus torcularij preli.

Λῆνος, εος, τὸ, Lana.

* Λῆρος vel λῆρος, Nugæ, Ineptiæ, à λα, & ἐρῶ, i. valdè dico.

Λιάζω, Agito, Iacto, Turbo.

Λίαν, & λίλιον, Valdè, Admodum.

* Λιμὴν, Portus, à λίαν μένων.

Λίμνη, Stagnum, Palus.

Λίγγω, Strideo seu Strido.

Λιγὺς, Stridulus, Iucundus, Dulcis.

Λιγμὸς, Ventilabrum.

Λίθος, Lapis.

* Λιμὸς, Fames, Esuries, à λείπομαι, Deficio, ὁ, ἡ, Dor.

Λίνον, Linum.

Λίπος, τὸ, Pinguedo, Adeps.

Λῖς, ὁ, Leo, Accusat. λῖν, Leonem.

Λίσσομαι, Supplico, Precor.

λιτὴ, Supplicatio.

Λίτος, Simplex, Nudus, Vilis, Tenuis, non exquisitè elaboratus.

Λόγχη, i. λεῖξις, μερὶς, Sors, Portio: etiam Lancea.

Λοίδορος, Convitiator, Maledicus.

* Λοιμὸς,

* Λοιμὸς, Peſtis, à λείπομαι, Deficio.
Λοίδορος & λοῖδος, Vltimus.
Λοξὸς, Obliquus, non rectus.
Λορδὸς, Curvus, Incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.
Λύω, Lavo.
* Λόφος, Cervix in jumentis, ſeu ea pars colli, cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, Reſpiro, interquieſco.
Λόχος, Cohors: etiam Inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, Nimium humidus, Diſſi ilis, Funeſtus, Triſtis, Exitioſus.
Λύζω, Singultio, ſingulto.
Λύθρον, Cruor pulverulentus, Sanguis, Pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, Lupus.
* Λῦμα, Purgamentum, Sordes: quaſi λῦμα ex λοῦμαι, Lavor.
λύμη, Lues, Noxa, βλάβη.
* Λύπη, Dolor, Animi moleſtia, à λύω, quia ſoluit corpus.
Λύρα, Lyra.
Λύσσα, Rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
Λύχνος, Lucerna, Lumen.
Λύω, Solvo.
λύτρον, Redemptionis precium.
* Ἅλυσις, εως, Catena, Vinculum.
Λώβη, Injuria, contumelia, Dedecus.
* Λῴστος & Λώστος, Optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, Volo.

M

MΑζὸς, Mamma.
Μαστὸς, Doricè, idem: etiam Lævis, Glaber, Depilis.
μαστάω, Quæro, Veſtigo: ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, Furo, Inſanio, à μάω.
μαίνης, ου, Servus, Famulus.
* Μάκαρ, Beatus, quaſi μὴ κήρ, non ſorti ſubjectus.
Μάλα, Valde, Multùm.
Μαλάσσω, Mollio.
Μάλθα, Cera emollita.
* Μαλλὸς, Vellus, à μῆλον, Ovis.
Μανθάνω, Diſco.
Μάντις, Vates, Divinus.
Μαραίνω, Marceſcere facio.
Μάργος, ὁ ἡ ἡ, Inſanus, Stolidus.
Μαρμαίρω, Reſplendeo.
Μάρπτω, Capio, Corripio.
Μασάομαι, Mando, Manduco.
Μάσσω, Pinſo: etiam Abſtergo.
Μαγὸς, Piſtor.
μάζα, Maza, Panis genus.
μάγειρος, Coquus.

Μάστιξ, ἡ, Flagrum, Scutica.
Μάτην, Frustrà, In vanum.
Μασχάλη, Axilla, Ala, Armus.
Μάχη, Pugna, Prælium.
Μαχλός, Libidinosus, Lascivus.
Μάω, Vehementer cupio, Quæro.
μαῖα, Obstetrix, Nutrix, Avia.
μήτηρ, Mater.
* Μοῦσα, Musa, quasi μέλουσα, Canens.
* Μετέωρος, Sublimis, à Μετὰ ἀείρω.
Μηχαίρω, Invideo.
Μέγαρον, Domus.
Μέγας, Magnus.
Μέδω, Impero.
Μέθυ, Vinum, Temetum.
Μειδάω, vel έω, Rideo, Subrideo.
Μεῖον, Minus.
Μείρω, Divido, Partior.
μόρος, Portio, Fatum.
μοῖρα, Pars, Sors, Conditio.
μέρος, εος, τὸ, Pars.
μέτρον, Modus, Mensura.
μέριμνα, Cura, Solicitudo.
μερμαίρω & μεριμέρω, Curo, Anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, Privo, & Intueor, Obtueor.
Μειόω, ῶ, Minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, Domus.
Μέλας, Niger, Ater.
Μέλδω, Liquefacio, Cõsumo.
Μελεδαίνω, ὀπιδέομαι, Curo.
Μέλῃ, Impersõn. Curæ est.
Ἀμέλει, Adverb. Atqui, Certè, ne cures.
Μελία & μελίη; Fraxinus arbor.
Μέλι, Mel.
μελίσσω, Mellitum reddo.
μέλισσα, Apis.
Μέλλω, Futurus sum.
Μέλος, τὸ, Membrum, etiam Carmen.
Μέλπω, Canto, Ludo.
Μέμφομαι, Conqueror, Accuso.
Μὲν, Quidem.
Μένω, Maneo, Permaneo.
μένος, εος, τὸ, Animi ardor quidam, seu impetus: etiam Robur.
Μενεαίνω, cupio vehementer.
Μέσος, Medius.
Μεστὸς, Plenus, Refertus.
Μετὰ, Cum, Vnà cùm, Post.
Μεταμώλιος & μεταμώνιος, Vanus, Inutilis.
Μεταξὺ, Inter, In medio.
Μέχει vel μέχρις, Vsque ad.
Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.
Μῆκος, τὸ, Longitudo.
Μῆχος, εος, τὸ, Cura, Consilium.
Μηλέα, Malus, arbor, Malum, Pomum.
Μῆλον, Ovis, Pecus.
* Μὴν, νὸς, ὁ, Mensis, à μὴνη, Luna.
Μὴνη, Luna.

* Μῆνις,

* Μλῶις, Ira permanens, à μένω, Maneo.
Μλυάω, Indico, Significo.
Μηρός, Femur, Femen.
Μηρύω, Revolvo, Rumino.
Μῆτις, ιδος, Consilium, Prudentia, Intelligentia, Sapientia.
Μηχανή, Artificium.
Μιαίνω, Inquino, Contamino.
Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω & μίγνυμι, Misceo.
Μίγα, Mixtim.
Μικρὸς, Parvus.
Μιμέομαι, Imitor.
Μινύθω, Minuo.
Μισύλλω, In minutas partes seco.
Μισθὸς, Merces.
Μῖσος, εος, τὸ, Odium.
Μίτος, Licium.
Μιμνήσκω, Memoro, Mentionem facio, In Memoriam reduco.
Μόγις, Vix, Ægrè.
μόγος, Labor, Ærumna.
Μοιχὸς, Mœchus, Adulter.
Μολέω, Venio, Advenio.
μολίζω, idem.
Μόλιβδος, Plumbum.
Μόλις, Vix, idem quod μόγις.
Μολύνω, Polluo, Contamino
Μόνος, Solus, Vnus, Vnicus.
Μορμὼ, οῦς, Mulier horrenda facie, ut Strix fuisse dicitur: & sumitur pro larvâ & terriculo.
Μορφὴ, Forma.
μορφνὸς, Obscurus, Tenebrosus.
Μόσχος, Vitulus, Vitula.
Μόχθος, Labor, Molestia.
Μυδάω, Humore putrescо.
Μυελὸς, Medulla.
* Μῦθος, Verbum, Consiliũ, à μυέω, doceo.
Μῦα, Musca.
Μυκάομαι, Mugio.
Μυκὸς & μύδος, Surdus.
Μύλη, Mola.
Μυλλὸν, i χυλλὸν, Curvum.
Μύριοι, Decies mille, μυρίοι, Infiniti.
Μύρμηξ & μύρμηκ, ηκος, ὁ, Formica.
Μύρομαι, Fleo, Lamentor.
Μῦς, υὸς, Mus.
μύσσον & μυσίλη, Panis excavatus, Buccea panis cava.
Μυχὸς, Penetrale, Recessus.
μύζω, Clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam Sugo.
μυκτὴρ, Naris.
μύττις, ιδος, Nasus.
Μύω, Conniveo, nicto.
* Μύσος, Scelus, ad quod oculos claudimus.
Μύω, Doctrinâ instituo, præsertim eâ, quæ ad res sacras pertinet.
Μυστήριον, Sacramentum.
* Μῶλος, ὁ, Bellum, à μολύνω.

Μῶμος, Dedecus, Infamia, Reprehensio.
Μῶν, Num, Nunquid, utrum.
* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, Stultus, Fatuus, quasi Μὴ ὁρῶν, Nihil videns.

N.

NAὶ, Næ, Ita, Etiam
Ναίω, Habito, Incolo.
Νάκη, ης, & νάκος, εος, Vellus.
* Ναὸς, Templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.
Νάρθηξ, ηκος, Ferula, Baculus.
* Νάρκη, Torpedo piscis.
ναρκάω, Torpeo.
Ναύω, Fluo, Mano.
* Ναῦς, ὰος, ἡ, Navis, à Νέω, No.
* Νεῖκος, τὸ, Rixa, Iurgium, à νὴ & εἶκω.
Νεκρὸς, Mortuus, Defunctus, à νὴ & κὴρ
Νέκταρ, τὸ, Murina, Potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.
Νεμεσάω, Indignor, Irascor.
Νέμω, Tribuo, distribuo, etiam Possideo: & Pasco, Administro.
νέμεσις, Distributio Iustitia, Vindicta.
νομὴ, Distributio, Pastus.
* Νόμος, Lex, quia suum cuique distribuit.

Νέμος, εος, τὸ, Locus arboribus densus & pascuus, Nemus.
* Νέος, Novus, à νέω, Venio.
νεῖον, Nuper.
νεάζω, Iuveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, Subter, Infra.
Νεύω, Nuo, Annuo.
* Νέφος, τὸ, Nubes, Nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, No, Nato.
Νῆσος, ἡ, Insula.
Νέω, & νοστῶ, Eo, Redeo, Venio.
Νέω, & νήθω, Neo, Filum duco.
Νέω, & νηέω, νλωέω, Glomero, Accumulo.
Νὴ, Privandi particula in compositis: etiam Intendendi, & Concedentis, & Affirmantis
* Νήπιος, Infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, Venter, Vterus.
* Νήστις, Ieiunus, à νὴ & στίος, νήφω, Sobrius sum.
* Νικάω, Vinco, Supero, à νὴ & εἶκω.
Νίπτω, Lavo.
Νίφω, Mingo.
Νόθος, Nothus, Spurius.
* Νόος, νοῦς, Mens, Animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, Morbus.
Νοστέω, ῶ, Redeo
Νόσφι, & νόσφιν, Seorsim.

Νοτὶς,

Νοτὶε, ἰδος, ἡ, Humor, Humiditas.
Νύμφη, Sponſa, Nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νὺν, Nunc.
* Νὺξ, Nox, à Νύσσω, quia ad ſomnum quaſi pungit.
Νύσσω, Pungo, Vulnero.
Νυσταζω, Dormio, propriè Dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ἐος, Tardus, à νὴ privat. & θέω.
Νωμάω, Moveo, Agito, Verſo, interdum etiam Vibro.
Νῶχαρ, Torpor.
Νῶτος, Dorſum. Νῶτα, In plurali.

Ξ.

Ξαίνω, Carmino, Carpo.
Ξανθὸς, Flavus, Luteus, Rufus, quaſi ἄνθος.
Ξένος, Peregrinus, Hoſpes.
* Ξέω, Rado, Scalpo, ad ſonũ literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, Radula.
Ξυρὸς, Aridus, Siccus.
Ξύλον, Lignum.
Ξιφὸς, τὸ, Enſis, Gladius.
Ξιφίας, Cometes, & Piſcis.
Ξιφίζω, Manu in altum ſublatâ ſalto.
Ξουθὸς, idem quod ξανθὸς, Flavus, & πυῤῥὸς, Rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, Communis, Atticè.

O.

Ὁαρ, ἡ, idem quod ἄορ, Vxor, Conjux: unde ὀαριζω, Colloquor, Confabulor.
Ὄγκος, Tumor, & Moles.
Ὄγκη, Angulus, ſeu Vncus: & Magnitudo, Amplitudo.
Ὁδὸς, ἡ, Via.
* Ὀδὰξ, ὀδόντος, ὁ, Dens, ab ἔδω
* Ὀδυνὴ, Dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, Ploro, Gemo.
Ὄζος, Nodus, Ramus arboris.
Ὀζω, Oleo.
Ὀθνὴ, Cura, Ratio.
Ὀθέω & ὀθίω, Curo.
Ὅι, Adverb. Quò, Vbi. ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, Aperio.
* Οἰζὺς, ὑος, ἡ, Ærumna, Miſeria.
οἶτος, idem, ab ὅι, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, Tumeo.
Οἶκος, Domus.
Ἀοικος, Dotis expers, indotata.
Οἶκτος, Miſericordia.
Οἶμος, Via, Semita.
Οἰμώζω, Ploro, Ejulo.
* Οἶνος, Vinum, ab ὄνημι, Iuvo.
Ὅιος, Qualis, & Solus.
Ὄκεις, idem quod Ἄκεις, Cacumen.

Οἶς, οἰὸς, sive ὄϊς, ὄϊος, Ovis.
Οἶστρος, Asilus, Oestrius, Tabanus.
Οἰστρέω, & οἰστράω, Oestro agitor.
Οἴχομαι, Abeo, Proficiscor.
Οἴω & οἶμαι, Existimo, Puto, Opinor.
Οἰωνὸς, Avis, propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, In genua procumbo.
Ὀκρις, Pigritia.
Ὄλος, Beatitudo, & Opes, quasi ὅλος βίος, Integra vita.
Ὀλίγος, Paucus.
Ὀλίσθος, Lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, Perdo, Amitto, Perniciem infero.
Ὀλολύζω, Vlulo, cum alto clamore ploro, Ejulo.
Ὅλος, Totus.
ἁλός, Sanus et Crispus, item Noxius.
Ὀλοφύρομαι, Lamentor, Lugeo, ex ὀλοὸς et φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ, sumitur et pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus Lucidus.
Ὁμαλὸς et ὁμαλὴς, Planus.
Ὄμβρος, Imber, Pluvia, quasi ὁμοῦ ῥέων, Simul defluens.
Ὄμηρος, Obses, et ὄμηρον, Pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν significante ἀκολουθεῖν.
Ὅμηρος, Homerus, — à quo seu fonte perenni vatum Pierijs ora rigantur aquis.
Ὄμνυμι et ὀμνύω, Iuro, ex ὁμόω, ῶ, inusit. Fut. ὁμόσω.
Ὅμος, Similis: & idem.
ὅμιλος, Cœtus, Multitudo.
Ὀμφαλὸς, Vmbilicus.
Ὄμφαξ, ὁ ἡ ἦ, Vva acerba.
Ὄναρ, Somnium, insomnium.
Ὄνημι, Iuvo, Prosum.
Ὀνείαρ, ατος, τὸ, Emolumentum.
Ὄνος, Asinus.
Ὄνομα, Nomen.
Ὄνυξ, Vnguis, Vngula.
Ὀξύς, Acutus.
ὀξὺ, Mucro, Acumen.
ὄξος, τὸ, Acetum.
Ὀπάζω, Prosequor, Præbeo.
Ὀπηδέω, & ὀπαδέω, Comitor.
Ὄπις, Vltio, Vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπιθεν, à Tergo.
Ὅπλον, Armum, ὅπλα, Arma, ὁπλότερος, Iunior.
Ὀπὸς, Succus, Humor.
Ὅπου, Quando, ὅπως, Vbi.
Ὀπτάω, Torreo, Asso.
Ὄπτω, Video, Aspicio.
ὤψ, ὠπὸς, Oculus, Aspectus, Vultus.
Ὀφθαλμὸς, ὁ, Oculus quasi ὠπὸς θάλαμος, Cubiculum visus.

Ὀφείλω,

Ὀπύω, Conjugem habeo.
Ὀπώρα, Autumnus.
Ὁράω, Video, Cerno.
*Ὀργὴ, ira, ab Ὀρέγω.
ὀργάω, Impatienter appeto
ὀργία, Sacra Liberi.
Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, Porrigo.
ὀρέγομαι, Appeto.
Ὀρθός, Rectus, Porrectus.
*Ὀρθρος, Tempus matutinũ
Ὁρμὴ, Impetus.
Ὄρνις, ιθος, ἡ, Avis, Ales.
*Ὄρος, τὸ, Mons.
*Ὅρος, ὁ, Terminus, Limes.
ὄρος, Serum Lactis.
ὄρφος, Pars corporis.
Ὀρτάλιξ, Pullastra, Gallina.
Ὀρύσσω, Fodio.
Ὀρφανὸς, Orbus, Pupillus.
**Ὀρφνη, Tenebræ, ab ἐρέφω, Tego.
Ὀρχέομαι, Saltro, Tripudio.
*Ὄρχις, Testiculus, Testis.
*Ὄρω, (ex quo Latinè Orior) Excito, Concito.
*Ὀτλος, Ærumna, Labor.
ὦρος, Ventus secundus: etiam Custos, Inspector.
ὠρός, Alveus.
*Ὅς, Qui. Ὅστις, Quis.
ὅ, Vbi, ὅτε, Quando.
*Ὅσιος, Sanctus, Iustus.
Ὅσιον, ὀστοῦν, Os.
*Ὄστρακον, Testa.
*Ὄσσα, Vox.
**Ὀσφραίνομαι, Odoror, Olfacio, ab ὀσμὴ & ἀ̓φραίνομαι, quâ voce includitur: etiam vox, ῥὶν, Naris.

*Ὀτρύνω, Incito, Adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, Non.
Οὖθαρ, τὸ, Vber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, Cauda.
Οὐρανὸς, Cœlum: quasi ὅρος ὢν, quòd sit visui pervium.
Οὖρον, Vrina.
Οὖς, ὠτὸς, Auris.
οὖας, ατος, τὸ, Idem.
Οὐτάω, Vulnero, ictum infero.
Οὗτος, Hic.
*Ὀφείλω, Debeo.
ὀφίλλω, idem: aliàs Augeo, Adaugeo, Amplifico.
*Ὄφις, Serpens, Anguis.
*Ὀφρὺς, ύος, ἡ, Supercilium.
*Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, Vt, Quò.
*Ὀχετὸς, Canalis, Aquæ ductus.
*Ὀχεύω, Admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
*Ὄχλος, Turba, Multitudo hominum.
ὀχλέω & ὀχλόω, Moveo.
*Ὄχος, Currus, Vehiculum.
**Ὄψ, ὀπὸς, Vox, ab ἔπω, Dico,
*Ὄσσα, Vox, Fama.
*Ὀψὲ, Serò, Longo pòst tempore.
*Ὄψον, Obsonium, omne id, quo præter panem, vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παῖς, αῖδος, ὁ, ἡ, Puer, vel Puella.

* Παίζω, à παῖς, Iocor, Ludo.
Παίω, Percutio, Pulso.
Πάλαι, Olim, quondam.
Πάλη, Lucta.
Πάλιν, Iterum, Rursus.
Πάλλω, Vibro, Agito.
Πάππας, Pater, vox puerorum.
Παρά, à, ab, apud, ad.
παρέξ, παρέκ, Extra, Foris.
Παραδείσος, Hortus, Viridarium.
Παρειά, ᾶς, Mala, Maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, Adverb. Poët. Antè, Priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, Inspergo, Conspergo.
Πάσχω, Quod sumit sua tempora, à πάθομαι, Patior, & Ago, Facio: etiam Accidit mihi
Πατέω, Calco, Ambulo.
Παταγέω, Cum strepitu palpito, Vehementer palpito
* Πατήρ, Pater, Senex, quasi παιδας τηρῶν, i. Servans pueros.
πατρῳὸς, Vitricus, πατρῶος, Paternus.
Παῦρος, Poët. idem quod ὀλίγος, Parvus.
Παύω, Finem impono, desistere facio.
Παχὺς, Crassus.
Πάω, Possideo, Acquiro.
Πέδη, Pedica, Compedes.
* Πέδον, Solum, Terra, à πᾶς, πόδος, Pes.
Πέζα, Malleolus pedis, vel Planta pedis.
Πείθω, Persuadeo.
* πίστις, Fides.
Πείκω, Pecto, Carmino.
Πόκος, Vellus.
Πεῖνα, Fames, Esuritio.
Πεῖρα, Conatus, Experimentum, Documentum.
Πείρω, Transadigo, Transfigo: & Transeo, Pertranseo.
Πόρος, Transitus, Trajectus.
Ἀπορέω, ῶ, Ad angustias, è quibus explicare me nequeo, reductus hæsito, vel simpliciter Hæsito, Dubius animi sum.
Πορίζω, Aditum patefacio, Excogito, Acquiro, Præbeo.
ἔμπορος, Vector, qui mare traijcit, Viator, Mercator.
Πορθμὸς, Fretum, Sinus maris in angustias coarctati, quod facilè traijci potest.
Πέλας, Propè, ut πλησίον, ἀγχὶ.
Πελάω & πελάζω, Propinquo.
* Πελαγὸς, Pelagus, à πέλας, & γῆς.
Ἄπλατος & Ἄπλητος, Immensus, Inaccessus.
Πελεκὺς, Securis, Bipennis.
Πέλος, Niger, Fuscus.

Πέλτη, Scutum brevius.
Πέλω & πέλομαι, Poët. Sum.
Πελωρ, ωρος, Monstrum immane.
Πελώριος, Ingens.
Πέμπω, Mitto, Mando.
Πόμπη, Missio, Deductio.
Πεμφιξ, ιγος, ἡ, Flatus.
Πενέω, Sum pauper, Inops.
Πενία, πενίη, Paupertas.
Πένθος, τὸ, Luctus, Mœror
Πένω, πένομαι, Studiosè aliquid facio.
Πόνος, Labor, Studium.
Πέπλος & πέπλον, Indumentum muliebre è subtili stamine, cæteris vestibus superinjici solitum.
Πέπτω, Coquo.
Πέρας, τὸ, Finis, Terminus.
Πέρα, Vltrà.
Περάω, Transeo: etiam Vendo.
Πέρδω, Pedo: unde πορδὴ, Crepitus.
Πέρθω, Diruo, Vasto.
Περὶ, De, Propter, Circa.
περισσὸς, Nimius.
Πέρκος, & φρικὸς, Niger, Nigris distinctus maculis, Varius.
* Πέρφερος, quasi πέρφερος, seu à περιφέρεσθαι, Levis, Temerarius, Ignavus.
Πέρυσι, Anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, Pando, Explico: πιλάζω, etiam Tendo.
Πέτασσον, Pertica, Tignum, super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, Lapis, Saxum.
Πεύκη, Picea, Larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, Compingo, Fabricor, struo.
πάγος, Collis, Tumulus.
πάγιος, Fixus, Firmus.
πάχνη, Ros, Glacies, Pruina.
πηδάλιον, Gubernaculum seu clavus navis.
πηδάω, Salio, Salto.
Πήγη, Fons, Scatebra.
πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, Illusio, Contumelia: ut ὕβρις.
Πηλὸς, Lutũ, Cœnũ, Limus.
* πῆμα, Damnum, Exitium, à πάσχω, Patior.
Πῆνος, Textum, seu Tela.
Πηνίη, idem: etiam Pannus.
Πήρα & πήρη, Saccus, Pera.
Πηρὸς, Mutilus, Mancus.
Πῆχυς, ὁ, Cubitus, χαρχής.
Πιέζω, Premo.
Πίθος, Dolium.
Πικρὸς, Amarus.
Πίλος, Pileus seu Pileum.
Πιμελὴ, id est, πάρ, seu λίπος, Pinguedo, seu Pingue.
Πίναξ, Tabula scriptoria. Libellus.
Πίνος, Sordes, Squalor.
Πίνω, Bibo, Poto.
ποτίζω & ποτίζω, Potum præbeo.
ποτὸς, Potulentus.
πότος,

πότις, Potatio, Convivium.
πότον, Aqua potui apta.
Πίπτω, Cado, Labor.
πτωτὸς sive πτητὸς, Calculus, Scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, Pix.
πίτυς, υος, ἡ, Pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, Furfur.
Πίων, ονος, Pinguis, Obesus.
Πλαίζω, Errare facio, proprie de pluribus dicitur, Dispergo, errabundus huc illuc agito.
Πλάγιος, Obliquus, Transversus.
Πλάνη, Error, Erratio.
Πλαξ, ακος, ἡ, Tabula ex lapide.
Πλάσσω, Fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, Latus.
Πλέκω, Plico, Plecto, Necto.
Πλέως & πλεῖος, Plenus.
Πλευρὰ, Latus, & πλευραὶ, Costæ.
Πλέω, πλεύσω, Navigo.
Πλήθω, Impleo, Repleo.
πίμπλημι, idem.
πλήρης, έος, Plenus.
Πλὴν, Præterquàm.
Πλημμελὴς, έος, Qui est contra modulationis normam, Inconcinnus, Incompositus.
Πλήσσω, Percutio, Ferio.
Πλίνθος, ἡ, Later.
Πλίσσω, sive πλίσσομαι, Gradior.

Π Π

* Πλοῦτος, Divitiæ, Quasi πολύετος, i. Multis annis opes collectæ.
Πλύνω, Lavo, de vestimentis, ut λέω, de corpore.
Πνέω, Flo, Spiro, Respiro.
Πνίγω, Suffoco, Strangulo.
* Πόθος, Desiderium, à πείθω.
* Πόα & ποία, Herba.
Ποιέω, Facio, Effigio, Ago.
Ποικίλος, Varius.
* Ποιμὴν, Pastor, propriè ovium: Vpilio: etiam Dux, Imperator: & generaliter quilibet curator, quasi in πίειν μῆλα.
Ποινὴ, Pœna, ultio, Injuriæ.
Ποιπνύω, Sedulò opus facio, Satago.
Ποῖος, ποῖα, ποῖον, Qualis, & Quale: interdum etiam Quis.
Οἷος, Etiam Qualis.
Ποιφύσσω, Spiro, Flatum emitto.
* Πόλεμος, Bellum, Pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, Verto, Verso.
Πόλτος, Puls, Pulmentum.
Πολιὸς, Canus.
* Πόλις, Vrbs, Civitas, à πολὺς, quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, Multus, Numerosus.
* Πόντος, Pontus, Mare, à πόνος, Labor.
Ποππύζω, Sibilo, Labris

pressis acutiorem quendam sonum edo.

Πόπυι, Dij, Papæ.

* Πόρτις, Vitulus, Iuvencus.

* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.

Πόσθη, ἀκροπόθιον, Præputium.

Πόσος, Quantus.

ὅσος, Quantus.

τόσος, Tantus.

* Ποταμὸς, Fluvius, Flumen, à πότος, quòd potabilem præbeat aquam.

* Πότμος, id est μόρος, Sors, Fatum, à πίπτω, cado.

Πότερος, Vter,

Πότνιος, Venerandus, Augustus, à πέπτω, Cado.

Πούς, ποδὸς, Pes.

* Πρᾶος, Lenis, Mitis.

Πραπίδες, Præcordia.

Πρήσσω, Facio, Ago.

Πρέμνον, Stipes, Stirps.

Πρέπω, Decorus sum, Conspicuus sum, & excello.

Πρέσβυς, εος, ὁ, Legatus.

Πρέσβυς, υος, ὁ, Senex.

Πρήθω, Incendo, Inflammo.

Πρηνὴς, ἐος, Pronus, Præceps.

Πρίαμαι, Emo: idem cum ὠνέομαι & ὀνῶμαι.

Πρὶν, Priùs, Antè.

Πρίω sive πρίζω, Serro, Serrâ seco, vel Findo, Frendere dentes.

Πρὸ, Ante, Pro, Coram,

Πρῶτος, Primus.

Πρόσωπον, Porrectâ manu præbeo ex ὄπω, Præbeo.

πρόσις, ἡ, Donum, dos.

Πρὸς, à, ab, prope, ad.

Πρόφασις, Causa, Occasio.

Πρυμνὸς, Extremus, Vltimus.

πρύμνα, Prora.

πρυτανὶς, Rector, Administrator.

Πρωΐ, Mane.

πρωΐ, idem.

Πρῶρα, Anterior navis pars.

Πτύω, Impingo, Offendo.

Πτάρω, & πταίρω, Sternuo, Sternuto.

Πτέρνα, Calx, Calceamentum.

* Πτέρυξ, Ala, à πέτομαι, Volo, as.

πτέρυξ, γος, ἡ, Ala.

Πτήσσω, Metu contrahor.

πτώσσω & πτώσσω, idem.

πτωξὸς, ακος, Pavidus, Timidus.

πτωχὸς, Mendicus.

Πτίσσω & πτίσσω, Tundo, Decortico, Pinso.

Πτύσσω, Plico, Complico.

Πυξ, Pugnus.

πυχὴ, Plica, Plicatura.

Πυγμὴ, Pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμιαῖος, æquans seu explens πυγμὴν.

πύκα, idem quod πυκνῶς, Densè, Spissè: etiam Prudenter.

Πτύω,

Πύω, Spuo, Excreo.
Πυγὴ, Nates, Pyga.
Πύθω, Putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, Vrbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in eâ urbe templum.
Πύλη, Porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα, aditus in domum: Latinè Foris, seu Fores, Ianua, Ostium in ædificijs dicuntur, Porta verò, & in ædificijs, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.
Πυλὼν, ῶνος, Atrium.
Πυνθάνομαι, ex πεύθομαι, Audio, intelligo: etiam Cognosco, Rescio, interrogo, Quæro.
Πεῦσις, εως, ἡ, Interrogatio.
πύσεις, Nuncij, Sermones.
πύσις, εως, ἡ, Auditio, Fama.
Πύος, τὸ, Primum lac post partum in animalibus: πῦον, Pus; πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.
Πῦρ, πυρὸς, τὸ, Ignis.
Πυρεῖον & πύριον, Igniariũ, Materies arida ad ignem accendendum.
πύρα, Rogus.
πυῤῥὸς, Rufus, Rutilus.
Ὁ πυρός, Qui secundò affatur.

πύργος, Turris.
Πυρὴν, ῆνος, ἡ, Nucleus, vel quod in pomo ligneum, osseúmve est, ut sansa in olivis. Os quoque & Lignum dicitur.
Διπύριον, Instrumentum Chirurgicum: id est, Specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.
Πυρὸς, Triticum, Frumentũ.
Πώγων, ωνος, Barba.
Πωλέω, Vendo, Venundo.
Πῶλος, ὁ ἡ, Pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.
Πῶμα, Operculum.
Πῶρος, Luctus, ut πίνθος: etiam Callus, id est, Corpus durum, siccum, & album, ossa fracta conjungens.
Πῶς, Quomodo? Quâ viâ? ὅπως, Vt.

P

Ῥάβδος & ῥάβδος, ἡ, Virga, Ramus, Hastile, à ῥαπίζω, Verbero.
Ῥᾴδιος, Facilis, Proclivis, à ῥέω.
* Ῥάω, Profligo, Perdo.
Ῥάπις, ιδος, ἡ, Virga, & Fortè Ensis.
Ῥάπω, Suo, Sarcino.
Ῥάχις, ιος, ἡ, Spina dorsi.
Ῥάχες, Cauliculi, Ramuli: etiam Fibræ radicum in arboribus.

arboribus.

Ῥαχία, Crepido littoris petrosa: etiam Srepitus, & Restagnatio maris in Oceani littore.

Ῥέγχω vel ῥέγχω, Sterto, factum per Onomatopeiã.

Ῥέζω, Facio: etiam Sacrifico.

Ῥέμβω, In gyrum circumago, Circumvolvo.

Ῥέμβη, Vagatio, Erratio.

Ῥέπω, Vergo, Propendeo, propriè de staterâ.

Ῥόπαλον, Clava.

Ῥέω, Fluo, etiam fundo.

Ῥεῦμα, Fluentum.

Ῥαίνω & ῥαίζω, Perfundo, Aspergo, Irroro.

Ῥᾳδαμιγξ, Gutta.

Ῥόῤῥος, Vndarum sonitus.

Ῥίν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινός, Nasus.

Ῥινὸς, ὁ, ἡ, Pellis, Corium.

Βροτὸς, Mortalis.

Βρότος, Sanies.

Ῥίζα, ης, Radix.

Ῥὴν, ηνὸς, ὁ, Ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, Rigor, Frigus vehemens.

Ῥίνη, ης, Lima.

Ῥίπτω, Proijcio, Præcipio.

Ῥόδον, Rosa. Æol. Βρόδον.

Ῥοῖζος & ῥοῖβδος, Stridor: *Rushing of waters.*

Ῥάζω & ῥοίζω, Latro.

Ῥόσσος, Coccinus, & Flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, Russeus siue Russatus.

Ῥοφέω & ῥοφάω, Sorbeo.

Ῥυθμὸς, Numerus.

Ῥύπος, τὸ, Sordes.

Ῥύπτω, Sordes eluo.

Ῥώω, Confirmo.

Ῥώμη, Robur.

Ἔῤῥωμαι, Valeo.

Ῥωθὼν, ωνὸς, Virgultum.

Ῥῶ, Merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, Salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλὸς.

Σάλπιγξ, ἡ, Tuba, Buccina.

Σάρξ, ἡ, Caro.

Σάττω, Onero, Onus impono.

Σαφὴς, Manifestus, Perspicuus.

Σβέννυμι, seu σβεννύω, id est, σβέζω, à σβέω, Extinguo, Comprimo.

Σέβω, Veneror, Adoro, Colo.

Σειρὰ, Catena, aut Funis, Restis: Etiam linea, de progenie: & obex forium, ex εἴρω.

Σείρω, σειρόω, & σειραίνω, & σειριάω, Desicco, Arefacio, unde σείριος, Sirius stella, Canicula.

Σείω, Concutio, Quasso, Agito.

σέω, ex quo σείω, Cieo.

σήθω,

σήθω, Excutio, Cribro.
σαίνω, Caudam quatio.
σάω, ex quo Doricum ἀ-πάανσα, unde illud, ἔῤῥετε τὰ κάλα, μίνδαρος ἀπέ-ανυε, id est, ἀπόλλυτε, τέθνηκε, Perière honesta, Mindarus interijt.
σμάρω, Scopis purgo, Verro.
Σηκός, Stabulum, Receptaculum.
Σῆμα, Signum, Nota, Vexillum, Sepulchrum. Ἄσημος, Non signatus, Ignobilis.
Σήπω, Putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel Vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Attice Τῆτες, hoc anno, quasi, τῷ ἔτει.
Σής, τοῦ, Tinea.
Σθένω, Valeo, Possum.
Σιγάω, Taceo, Sileo.
* Σίδηρος, Ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, Saliva.
Σίζω, Strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, Cucumis.
σικύα, Cucurbita.
Σκιμαλύζω, Digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, Tortuosus, Obliquus.
Σίμος, Simus, Qui pressus est naribus.
Σίνω, Noceo, Lædo.
* Σίνηπι, ὅθεν τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, i. quòd lædat oculos, Sinapi.
Σῖτος, Frumentum, Cibus.
Σιωπάω, Sileo, Taceo.
Σκάζω, Claudico, ex σκαίω. σκαιὸς, Lævus, Sinister.
σκαμβὸς, Qui obliquus in latus procedit, Incurvus, distortus.
σκάνδαλον, id est, σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula, seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal, ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, Salio, Tripudio. σκαιρίζω, idem.
Σκάλλω, Fodio, & Disrumpo, Findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. Fodio, Fossam duco.
Σκεδάω, Dissipo, Dispergo.
Σκέλλω, Exsicco, Arefacio, ex σκλάω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, Crus.
Σκέπτομαι, Circumspicio, Despicio, Perpendo, Visito.
σκόπος, Signum ad quod tela dirigunt Sagittarij, Scopus.

Σκέπω, Tego, operio.
Σκεῦος, εος, τὸ, Vas: etiam Instrumentum.
σκευάζω, Instruo: Orno.
Σκηνὴ, Tabernaculum, Tentorium: Domicilium temporarium ex frondibus, culmis; tabulis; pellibus, pannis; laneis; aut simili materiâ.
Σκήπτω, Nitor, Incumbo: etiam prætexto, aliquâ ratione nitens: & Fingo, Simulo: etiam Cado, Deci, do, Irruo: unde σκηπτὸς: Fulmen, quòd in terram impetu violento illisum decumbit, & σκῆπτρον, Baculus, Sceptrum.
Σκία, Vmbra.
Σκιρτάω, Salto, Exulto, Subsilio.
Σκόλοψ, ὁ, Prætacutus Palus, Vallus, idem cum σκωλὸς, & χάραξ.
Σκόρπιος, Scorpius, à σκορπίζω, Dispergo.
Σκότος, ου, ὁ vel τὸ, εος, Tenebræ, Caligo, sæpe de tenebris nocturnis.
Σκώπτω, Ad iram concito, Irrito.
σκυθρωπάζω, Sum vultu tetrico & mœsto, molestiam vultu simulo.
Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, Catulus, propriè canis.
Σκύμνος, Catulus leonis.
Σκύτος, τὸ, Corium, Pellis: etiam loreus funis, Scutica.
Σκώληξ, ὁ, Vermis.
Σκώπτω, Cavillor, Illudo, Irrideo aliquem dicteriis.
Σμάω sive σμάω, Abstergo.
Σμίλη, Scalper, seu Scalprum, Scalper incisorius.
σμιλεύω, Scalpello amputo.
Σμύχω, Attero, Absumo, Corrumpo, etiam Vro.
σμυγερὸς, Ærumnosus.
Σορὸς, ὁ, Loculus, Conditorium.
Σοφὸς, Sapiens, Prudens.
Σπάθη, Rudis, seu rudicula, Gladius, Ensis.
Σπανὸς & σπάνιος, Rarus.
Σπαραγάσσω, Lacero, Lanio.
Σπαργάω, Tumeo, Lacte distentus sum.
Σπάρτος sive σπάρτον, Spartum.
Σπάω, Traho, Attraho.
Σπάσμα, τὸ, Mucro in gladio: in corpore humano, quod convulsum est.
Σπεῖρα, Spira: ἕλιξ, Linea flexuosa orbes faciens in sese redeuntes.
Σπείρω, Semino, Sero.
Σπένδω, Libo, Sacrifico.
Σπέρχω, Vrgeo, Propello.
Σπεύδω, Festino.
σπουδὴ, Festinatio, Studium.
Σπῖλος, Macula, Labes.
Σπλάγχνον, Viscera præcipua interanea, & vitaliora, ut

ut Cor, Pulmo, Iecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis Aruſpices conſiderabant.

Σπλὴν, λῆνος, Splen, Lien.

Σπόγγος, Spongia.

Σπονδὴς, ῆ, Cinis.

Σπόνδυλος, Spondilus, vertebra, ſunt 24. oſſa quibus tota ῥάχις conſtructa eſt.

Σπάζω. Stillo.

σάγμα, Gutta.

Σταφὶς, ίδος, ἡ, Vva paſſa.

Σταχὺς, υος, Spica.

Στέαρ, τὸ, Sebum ſive Sevum.

Στέγω, Tego, Occulto.

Στείβω, Calco, Tero.

Στεῖρα, ας, Sterilis, quæ non parit: Carina navis: & Coma certo quodam modo intorta.

Στείχω, Eo, Vado.

στοχάζομαι, Collimo, & rectâ ad ſcopum tendo: Rationem habeo: & Conijcio.

Στέλεχος, εος, τὸ, Truncus, Caudex: etiam Stirpes, Stirps.

στελεχόω, Caudicem emitto.

Στέλλω, Mitto: etiam Inſtruo, Paro, & orno, Exorno, propriè de corporis cultu.

Στενὸς, Anguſtus, Arctus.

στένω, Gemo, Suſpiro.

Στέργω, Naturali quadam charitate amplector.

Στερεὸς, Solidus, Integer, Firmus, Durus.

Στερέω, Privo, Orbo.

* Στέρνον, Pectus, à στερεὸς.

Στέφω, Corono, Redimo.

* Στηρίζω, Figo, ab ἵστημι.

Στίζω, Pungo, Stigmata inuro.

Στίλβω, Splendeo, Luceo.

Στλεγγὶς, ίδος, Strigil.

στλεγγίζω, Strigili rado, ſeu Abrado.

Στοὰ, ᾶς, Porticus regia Athenis.

* Στόμα, ατος, Os, à τέτομα, ſcindo.

στόμαχος, Stomachus.

Στορέω, Sterno, Solo æquo.

Στραξ, γὸς, Gutta ſeu Stilla.

* Στρατὸς, ὖ, ὁ vel ἡ, Exercitus, à στερρῶς ἵστάναι, id eſt, Firmiter ſto.

Στρέφω, Verto, Flecto, Torqueo.

στρεβλὸς, Tortus.

στρέπω, Torqueo, Verto.

στραγγὸς, Obliquus: idem quod σκολιὸς.

Τραχὺς, ύος, Aſper: item Acutus. At τρυφὼς, Luxus, Faſtus, Deliciæ, unde τρυφάω, Laſcivio.

* Στρουθὸς, Paſſer, Paſſerculus, à στερρῶς θεῖν, quia velox: etiam ὄσπριον, Leguminis ſpecies.

Στύραξ, ακος, Cuſpis teli: etiam arbor.

Στυγέω,

Σπυγίω, F. σύξω, à σύγω, Odio prosequor, Odi.
Σπύφελος, Durus, Asper.
σύπη, Stupa, quâ rimulæ & foramina stipantur.
Συκῆ, Ficus, Arbor.
Σῦκον, Ficus, Fructus.
Σύλη, Præda, Spolium.
Σύν, Atticè Ξυν, Cum, Vnà cum.
Συρίαττω, Sibilo, Sibilum edo.
Σύρω, Traho.
Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, Sus, Porcus.
ὗς, ὑός, ὁ ϗ ἡ, idem.
ὖνις, sive ὄνις, Vomer: etiam Capra.
Συχνὸς, Frequens, Creber.
Σφαδάζω, Pedes agito, lacto.
Σφάζω, Iugulo, Macto.
Σφαῖρα, Sphæra, Globus.
Σφάκος, Saliva.
Σφάλλω, Supplanto, Everto.
Σφάραγος, Guttur.
Σφενδόνη, Funda.
Σφὴν, ηνὸς, Cuneus.
σφὴξ, idem.
Σφίγγω, Stringo, Constringo.
Σφραγὶς, ίδος, Signum, Sigillum.
Σφυγάω, Turgeo, propriè de mammis.
Σφύζω, Salio, Pulso, eâ significatione, quâ arteriæ pulsare dicuntur, & Mico, Palpito.
Σφύρα, Malleus, Piscis marinus.
σφυρὸν, Malleolus pedis.
Σφάω, Sacrifico, Scalpro perio, seu Incîdo; aut Pertundo, laxo, Remitto, Relinquo.
χαλάω, idem, etiam Transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & Solvo, Desino.
Σχέτλιος, Miser, Scelestus, Sævus.
Σχίζω, Findo, Scindo, Dissecо.
Σχῖνος, ἡ, Lentiscus, Dentiscalpium.
Σχοῖνος, Funcus, Funis ex junco plexus, Mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.
Σχολὴ, Otium, Vacatio.
Σῦλη, Præda, Spolium.
Σωλὴν, ῆνος, Canalis, Tubus.
* Σῶμα, Corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, Sepulchrum animæ.
Σῶς, Salvus, Incolumis, Sospes.
Σόω, Servo, & Concito.
* Σῶκος, Mercurij Epithetum, ex σάοικος, i. σώζων τοὺς οἴκους.

T

Ταλάω, τλάω, τλῶ, Sufféro.
Τάλας, αντος, Miser, Ærumnosus.
Οἴ μοι τάλας, Heu mihi misero.
ταλάσιον, & ταλασία, Lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptijs apta, quòd puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

* Ταμίας, Promus, Condus, Dispensator eorum, quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, Distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, Depressus, Humilis, Non multùm à terrâ assurgens, cui opponitur ὑψιλὸς, procerus, Altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψιλόφρων, Superbus.

Τάπης, ητος, ὁ, Tapes.

Ταράσσω, Commoveo, Turbo

Τάρος, τὸ, Terror, Metus.
Τάρταρος, Infernum.

Τάριχος, ου vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ, Salsamentum.

Τάρχεα, Inferiæ, lusta.
τάρχαι, idem.

Τάσσω, Ordino, Colloco.

Ταῦρος, Taurus.

Ταχὺς, Pernix, Celer, Velox.

Τέγγω, Tingo, Humecto, Mollio.

Τείνω, Tendo, Extendo.
τόνος, Tenor, tentio, Contentio.

Τείρω, Vexo, Affligo, Infesto.
τέξω, Tener.
τερήμων, ονος, Mollis.

τεύω, Vulnero, Saucio.

τευλὸς, Blesus, Balbus.

τερέω, Tero, Attero, Terebro.

τεύω, τεύσκω, & τεύχω, τευχόω, & τείβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, Tero, Rodo: unde τράγος, ob voracitatem, Caper, Hircus.

* Τεῖχος, τὸ, Murus, Mœnia, à τεύχω, Fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, Finis: etiam Signum, Prodigium, Ostentum.

Τέλλω, Oriri facio.
τέλλομαι, Existo, Orior.

Τέλος, τὸ, Finis, Exitus.

Τέμνω, Scindo, Seco.

Τένδω sive τένθω, Comedo, Rodo, seu Arrodo.

Τέρας, τὸ, Signum, Prodigiũ, Monstrum.

Τερθρευὺς, έος, Præstigiator, Impostor.

Τέρμα, Terminus, Meta, finis.

Τέρπω, Delecto, Oblector.

Τέττιξ, ιγος, Cicada.

Τεύχω, Fabricor, Struo.

Τυγχάνω, Sum, Consequor.

* Τέφρα, Cinis, cui συδός, & μαείλη, synonima sunt, à τέφω, Incendo.

* Τέχνη, Ars.

Τήκω, Liquefacio, Liquo
τήγανον, Sartago, Patella.

Τῆλε, Procul

Τηρέω, Servo, Conservo, Tuco,

Tueor.

Τιθασσὸς, Cicur, Mitis.

πτιθασεύω, Cicuro.

τίθη, Nutrix, & Mamma.

τιθεύω, Nutrio.

Τίθημι, à τιθέω, Pono, Colloco, Propono, Compono, Suppono, Sumo, Vendico, Tribuo, aliquandò Facio, Efficio.

Θεσμὸς, Lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, Leges.

Θέμις, Lex, Inſtitutum, Ius, Fas.

Τίκτω, Pario, Procreo.

Τίλλω, Vello, Vellico.

Τίλος, i. κόπρος, Stercus.

Τινάσσω, Quatio, Concutio, Vibro.

Τίς, Quis? Vter? Quotus?

Τὶς, Aliquis, Quiſpiam.

Τίω, Honoro, Magni æſtimo.

Τίομαι, Vlciſcor.

τιμωρία, Vltio, Vindicta.

ἐπίμιον, Mulcta, Pœna: etiam Cenſus.

*Τιτᾶνες, & πτῆνες, Dæmones quidam à Iove è cœlo ſub terram detruſi, à πτάω, Vlciſcor.

Τοῖχος, Paries, Murus: ſed Lateralis, ſeu Tranſverſarius.

Τόλμα, Audacia.

τολμάω, Audax ſum, Audeo.

Τολύπη, Lana carpta.

τολυπεύω, Conglomero.

Τόξον, Arcus.

Τόπος, Locus.

Ἄτοπος, Locum non habens, Abſurdus.

*Τράπεζα, Menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.

Τράχηλος, Collum, Cervix.

Τραχὺς, Aſper, Confragoſus, cui opponitur Λεῖος, Lævis.

*Τίγλη, Mulus, quoniam, τρὶς τίκτει τὸ ἔτος, Ter parit in anno.

*Τείβω, Tero, Abſumo.

*Τεῖχος, ι, Via.

Τρέπω, Verto, Converto.

Τρέφω, Nutrio, Alo.

Τρέφος, εος, τὸ, Infans.

Τρόμος, Grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.

Τρέχω, Curro, Propero.

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.

τροχὸς, Rota.

Τρέμω, Trepido, Tremo.

τρήρων, ωνος, Columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd ſit timida.

Τείζω, Strido.

Τείγη, ſive τρύξ, υγὸς, ἡ μητειακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τειγάω, Vindemio.

Τύλος, Callus, ſeu Callum, τύλοι quoque Superciliorum pili.

Τύμβος, Buſtum, Sepulchrum.

Τύπτω, Verbero, Percutio.

* Τύραννος, Rex, Tyrannus, à τύω, Vexo.
Τύρβη & Σύρβη, Turba, Tumultus.
* Τυρός, Caseus, à πρεῖν, quia est lac servatum.
Τυρόω & τυρδόω, In Caseum cogo: etiam Agito, Turbo.
Τυτθὸς, ὁ ϰῆν, Parvus.
πωΘ, idem.
Τυφλὸς, Cæcus.
Τύφω & τυφόω, Fumum excito, unde τύφος, & τῦφος, Fumus.
* Τυχὴ, Fortuna, à τυγχάνω, Incido.
Τωθάζω, Dicterijs seu convitijs incesso, Irrideo, Opprobrijs mordeo.

Υ

ΥΑ'κινθος, Hyacinthus: etiam Flos purpureus, & gemmæ nomen.
Ὕαλος, & ὕελος, ὁ vel ἡ, Vitrum: etiam Κρύσταλλος, Crystallus.
* Ὕβεις, Injuria, sed gravior, quasi ὑπο-βαρὺς, admodum gravis.
Ὑγιὴς, ές, Sanus, Bene valens, Integræ valetudinis.
Ὑγρὸς, ὑγρῶν, Humidus, Madidus: interdum Liquidus, Fluidus, Cui opponitur ξηρὸς, Aridus, Siccus.
Ὑδω, Celebro, Canto.
Ὕμνος, Hymnus, Carmen, propriè in honorem Dei.
Ὑιὸς, Filius, Natus.
Ὑλάω, ῶ, Latro, de canibus.
Ὕλη, Materia, Sylva.
Ὑπὲρ, Super, Pro, Per.
* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.
* Ὕπνος, Somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.
Ὑπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, Posterior.
Ὑπόδρα, Torvè, Torvis oculis.
Ὕπτιος, Supinus, Resupinus.
Ὑφάω & ὑφόω, Texo.
Ὕψος, τὸ, Altitudo, Celsitudo.
Ὕω, Pluo.
ὕδωρ & ὕδατος, τὸ, Aqua, Pluvia.
Ἱδρὼς, Sudor.
* Ἱδρὼς, Sudor sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

ΦΑ'γω & φήγω, Edo, Comedo.
Φαιδρὸς, Hilaris, Alacer.
Φάλα, Ornamentum quoddam galeæ.
Φαλακρὸς, Calvus.
Φάος & φῶς, τὸ, Lux, Lux solis.
Φάω, φαέθω, φαείνω, & φαίνω. In lucem edo, & φαίνομαι, In lucem prodeo.

* φάρμακον,

* Φάρμακον, Medicina, quasi Φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, Venenum.
Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, Guttur.
Φάτνη, Præsepe, Stabulum.
Φαῦλος, Vilis, etiam Malus, Improbus.
Φαύλως, Malè; etiam Facilè.
Φάω pro quo φημὶ, Dico, Aio.
Φράζω, Dico, Memoro, Commemoro, Expono. At φράζομαι, Cogito.
Φάω & φάζω, Occîdo.
Φένω & φονεύω, idem.
* Φέβομαι, Fugio, Metuo: ex φοβέομαι & φεύγω.
Φέγγος, τὸ, Splendor, Lux, lumen.
Φείδομαι, Parco, Ignoſco, Miſereor.
Φελλὸς, Suber.
Φένακ, Impoſtor: etiam Deriſor.
Φενακίζω, Decipio, Fallo: & Impono: Fucum facio, Illudo.
* Φέρβω, Paſco, alo: quaſi φέρω βίον, Fero victum.
* Φερνὴ, Dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à Φέρω.
Φέρω, F. ὄισω, ab ὄιω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνείκω, Aor. 1. & 2. ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέικω, Fero, Affero, Porto: etiam Aufero, Rapio, & Teneo, & Refero: etiam Pendo.
Εἰσφέρω, admitto intus.
Φεῦ, Heu, Eheu.
Φεύγω, Fugio, Fugam capio.
Φθέγγομαι, Loquor, vel ſonum edo.
Φθείω, pro quo φθείρω, Corrumpo, Labefacto, Perdo.
Φθίω, & φθίνω, idem quod φθείρω, Deficio, Tabeſco.
Φθειὴρ, ῆρος, Pediculus.
* Φθόνος, Invidia, Invidentia, quaſi φόνος, cædes.
* Φιάλη, παρὰ τὸ πίειν ἅλις, quaſi πάλη, Phiala, Poculum, Patera.
Φίλος, Amicus, qui amat & qui amatur, Charus, Placidus, Placens, Gratus.
Φιμὸς vel φίμος, Camus, Piſcella, Capiſtrum.
Φλάω, Contundo, Contero.
Φλέγω, Uro, Incendo, Inflammo.
Φλέω, Nugor.
Φλύω, φλύζω, idem.
* Φλυαρὸς, Nugæ.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, Vena.
Φλοιὸς, Cortex.
* Φοῖβος, Purus, Phœbus, Sol, quaſi φῶς βίου, Lux vitæ.
Φοῖνιξ, Ruber: etiam, Palma arbor & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt è Phœnicia.
Φοιτάω, Ventito, Venio.
Φολὶς, ίδος, Squamma: ſed qualis eſt ſerpentis.

* Φόνθ, cædes, à φένω.
Φόρμιγξ, ιγγθ, ἡ, Poët. Cithara.
* Φορμὸς, Sporta, Corbis, Cophinus, Calathus, ex φέρω.
* Φόρτθ, Onus, à φέρω.
Φράσσω & φραγέω, Sepio, Munio.
Φράγμα, Sepimentum.
Φρέαρ, ατθ, τὸ, Puteus.
Φρὴν, ενὸς, ἡ, Mens.
Φρένες, Præcordia, Mentis sedes.
Φρονέω, Mente sum præditus, Sapio.
Φρόνησις, ἡ, Cogitatio, Cura.
Φρὶξ, ικὸς, ἡ, Levis, Tremulus, vel Sonitus maris.
Φρίσσω & φρίττω, Horreo, Horresco.
* Φρῆθθ, quasi φρέοθθ, Evanidus, Qui abijt, Disparuit.
Φρυάττομαι, Fremo, de equo.
Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, Torreo.
Φρῦνθ, Rubeta, Rana venenosa.
Φῦκθ, εθ, τὸ, Alga, Radicula, quâ se fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam Metalli genus.
Φυλάσσω, Custodio, Servo, Caveo. Vito.
Φυλὴ, Tribus.
Φύλλον, Folium, Frons.
Φύρω, Misceo, Inquino, fœdo.
Φυσάω, Sufflo, Inflo.
Φύω, Gigno, Produco: etiam Nascor, ut φύομαι, Orior, Exorior, Enascor.
Φύσις, Enascentia, Natura.
Φωγνύω & φώγνυμι, Torreo, Vro.
Φωλεὸς, sive φωλεά, Lustrum, Antrum.
* Φωνὴ, Vox: quasi φῶς τοῦ, Lux animi.
* Φὼρ, ωρὸς, Fur, & Fucus, à φέρω.
Φὼρ, ῶρθ, sive φῶρθ, ὑ, Speculator, Explorator.
Φωσιαμὸς, Scrinium, Arcula.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, Lux.
Φῶς, φώτθ, ὁ, Vir.

X

Χ'Άζω, vel potius χάζομαι, Recedo, Retrocedo, Caveo.
Κακὸς, Malus, Ignavus.
Χαίνω, Hisco, Dehisco, ex χάω, inusitato.
χάθ, τὸ, Hiatus, Chaos.
χήμη, Hiatus, Oscitatio: etiam Ostrei genus: & Mensura liquidorum.
χὴν, χηνὸς, ὁ ἡ, Anser.
χαίρω, Lætor, Gaudeo.
χαίρομαι, idem.
χάρις, Gratia, Venustas, Lepos, Elegantia: etiam Amicitia, Beneficium, Præmium.
χάριτες, Veneres.
Χαῖτα, Iuba, propriè equi.
Χάλαζα, Grando.

Χαλάω,

Χαλάω, Laxo, Remitto.
Χάλις, sive χάλιξ, Bacchi nomen,
Χαλίχρα⟨Θ, Merus, Purus, vel ita tẽperatus ut laxet.
Χαλινὸς, Habena, Frænum.
Χαλέπτω, Damno afficio, vel etiam Everto, labefacto.
Χαλεπὸς, Pernicios⟨us, Noxius, Gravis, Molest⟨us, Acerbus, Durus, Difficilis, Iracundus, Asper, sævus, Immitis.
* Χαλκὸς, Æs, ab ἀλκὴ.
Χαμαὶ, Humi, In terrâ.
Χαράσσω, & χαράττω, Sculpo, Insculpo, inscribo, Imprimo.
Χάραξ, Sulcus, Fossa.
Χάρτης, Charta ex papyro.
Χατέω, Egeo, Opus habeo.
Χαῦν⟨Θ, Laxus, Fungosus.
Χέζω, Caco.
Χεζανάγκη, Cacandi necessitas.
Χεῖλ⟨Θ, τὸ, Labrum, Labiũ.
* Χεὶρ, χειρὸς, Manus, ab ἔχω, Teneo.
Χείρων, & χερείων, Deterior, Pejor.
* Χελιδὼν, ὀν⟨Θ, ὁ, ἡ, Hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, Canens.
Χέλυς, ὕ, Testudo: & instrumentum Musicum, Lyra, Cithara, Chelys.
Χέρρ⟨Θ sive χέρσ⟨Θ, Desert⟨us, Incultúsque, Asper: & Substantivè pro χέρσ⟨Θ γῆ, Solum sterile, desertum.
Χέω, F. χέσω, & χεύσω, Fundo, Effundo, Diffundo.
Χεύς, ἑ⟨Θ, & χοῦς, ἑὸς, Congius, mensura liquidorum.
Χῆς, etiam Terra egesta: etiam Aqualis, Vas aquarium,
Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, χῶν, Educo, aggerem duco.
* Χεῖμα, Poët. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.
Χειμὼν, idem, & Tempestas, Procella, Imber, ventus.
Χύω & Χύνω, idem quod χέω.
Χύτρ⟨Θ & χύτρα, Olla, Olla fictilis, Testa, Cacabus.
χυλὸς, Succus.
Χηλὴ, Forfex, seu Forceps.
Χῆρ⟨Θ, Viduus.
χθὼν, ονὸς, ἡ, Terra, Humus, Tellus: idem quod γαῖα.
Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, Mille.
Χιλὸς, ὁ vel ἡ, Pabulum, propriè jumentorum, ut Fœnum, Avena, &c.
* Χιὼν, όν⟨Θ, ἡ, Nix, à χέω.
Χλεύη, Risus, seu Derisio, Illusio, Ludibrium, Cavillatio.
* Χλιαίνω, Tepefacio, Calefacio, unde χλαμὺς, ύδος, Chlamys.
Χλίω, idem quod τρύπτω, Delicijs frango, Luxu effœmino.
Χλόα & χλόη, Herba virens, Germen viride, Gramen: etiam

etiam generaliter Herba, Folium, undè χλοερός, Viridis. Herbaceus.

χαυίω, Carpo, Vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ὁ, mensura continens sextarios duos, seu Cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὖς, συός, Porcus, Sus.

Χολὴ, Bilis, Fel, Omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, Gramen: etiam Cartilago.

Χορδὴ, Intestinum, Chorda, seu fides ex intestino: etiam Nervus, seu chorda, quâ arcus intenditur.

Χορὸς, Chorus, vel Chorea, Tripudium, Saltatio tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, Fœnum, Herba virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χρήω, Commodo, Do commodatò, Vtendum do; etiam Oraculum edo, vel reddo.

Χρήομαι, Vtor.

Χραίνω, Polluo.

Χρῆμα, Res.

Χρήματα, Pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρεὶ ὼς, Debitum, mutuum, Æs alienum etiam χρέος & χρεῶν, Debitũ fatale, Fatũ, Mors.

χρέος, quoque Causa, Vaticinium, Oraculum.

Χρεῖος, Vtilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ pro χρεία, Indigentia.

χρείω autem Vaticinor.

χρὴ, Oportet, opus est.

χρηΐζω, Poët. Idem.

Χρῄζω, Egeo, Volo, Rogo.

Χρίω, Vngo, Lino, seu Inungo, Perungo, Oblino, Illino: etiam Pungo, Stimulo.

Χρόα, Color.

χρόω & χρώννυμι, Coloro, Tingo.

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, Cutis, Corpus.

χρως, χροὸς, ὁ, Idem.

Χρόνος, Tempus, Temporis spatium.

* Χρυσὸς, Aurum, à ῥύω, Libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, Claudus, à χῶλον, pes.

Χῶρος, Locus: etiam Ager, Prædium, vel Fundus.

Χώρα, Itidem Locus, Solum, Ager, etiam Conceptaculum, & Regio: & χωρέω, (ex quo Curro) Accedo, Proficiscor.

Χωρὶς, Seorsim, Separatim: etiam Singulatim, unde χωρίζω, Separo vel Sejungo.

Ψ

Ψάω, Tergo, Abstergo: et Rado, Radendo detergo,

tergo, Frico: et Tenuo, Attenuo: etiam Accedo, et Appropinquo: ψέω: idem. Ψήχω, idem.

Ψαίρω: etiam Rado: et Innato, Attingo: & Accelero, Festino, et Distraho, et Dissolutus sum, Diffluo.

Ψάλλω, Chordam tango: etiam Moveo, Quatio, Concutio.

Ψαθάλλω, et Ψαλάσσω, Tango, contrecto.

Ψόα et ψύα, Lumbus.

*Ψαχάς, άδος, Ros, Stilla, Gutta, quod minutum sit.

Ψεκάς, ή, idem: à ψέω.

Ψίω, Tenuo, Attenuo.

Ψίθυρ, Susurrus.

*Ψωμός, Frustrum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere.

Ψίγω, Reprehendo, Vitupero.

Ψιλλω, Balbutio.

Ψεύδω, Fallo, Frustro.

Ψεῦδος, τό, Mendacium, Falsum, commentum.

Ψεύδης, Mendax.

Ψῆφος, ή, Lapillus, calculus quo luditur, vel quo Suffragium fertur: etiam ipsũ Suffragium.

Ψίαθος, ή, Storea, Teges: peculiariter ea: tegetes quæ è junco, aut vitili contexuntur.

Ψόλος, Fumus, Flamma, Fuligo.

Ψόφος, Strepitus, Crepitus, Fragor, & generaliter Sonus.

Ψυλλος et ψύλλα, Pulex.

Ψύχω, Frigefacio, Refrigero, Spiro.

Ψύχος, εος, τό, Frigus, cui opponitur, θάλπος, τό, Æstus seu Calor.

Ψυχή, Anima, Spiritus vitalis, et intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quòd sit ultima litera.

Ὦβη, Tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω, et ὤσω, tanquam à Them. ὤθω, Trudo, Pello.

ὠστίζω, idem.

ὠστής, Impulsor.

Ὠκυς, Celer, Velox, Pernix.

*Ὠκεανός, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, Cubitus, Brachium, Vlna.

Ὤμοι pro οἴ μοι, Hei mihi.

Ὠμός, Crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti.

*Ὦμος, Humerus, quasi ὑπομόνων, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, F. ὤνημι, Emo, Mercor, ut ἀγοράζω, πείραμαι.

*Ὠόν,

᾽Ὠόν, Ovum; quasi ὄιον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, Tempus anni, veluti vernum tempus, pro vere: etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, Cura.

᾽Ωρύω sive ὠρύομαι, Vlulo, Vox canum propriè & luporum.

Ὡς, Vt, Velut, Sicut, tanquã, Quasi.

ὡσαύτως, Quemadmodum.

ὡς, Vt, Ita ut.

Ἕως, & Εἰως, Donec, Vsq; dum; Tantisper, Quoad. Cui respondet τέως, Tamdiu.

᾽Ωφελέω, Iuvo.

*᾽Ωχρὸς, Pallidus, ut Pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρότης, Pallor.

ὠχρία, Coloris genus.

ὠχριάω, Palleo, Pallidus sum, Pallesco, Pallidus fio.

ὠχραίνω, Pallefacio, Pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBVS *Mensium Græcorum.*

QVod loci relictum est, ne vacuum relinqueretur, id placuit mensium Græcorum nominibus implere, quod ipsum quoque fortè est nonnihil utilitatis habiturum. Ijs igitur omissis, quæ de eorum diversâ apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, quæ omnia ex varijs authoribus collecta HENR. STEPH. in Appendicem ad suum Thesaurum retulit, nomina tantùm duodecim mensium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi mensibus Latinorum respondere, ducto ab eo, qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιών, Ianuarius, ex Gazâ, ex alijs October, à γαμέω, quòd eo mense festa aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιών, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter festum in honorem Dianæ venatricis celebrari solitum.

Μουνιχιών, Martius, à μουνιχία, qui portus erat Atheniensium munitissimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanum, in quo Deæ sacra eo mense celebrabantur.

Θαργηλιών, Aprilis, παρὰ τὰ θαργήλια, festum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas

cal o s